

فهرهه نگی دیوانی نالی

پیتنی ئەلف «ا»

ئاب: ئاو. ئاو، تەپراییی.

ئابشار: تاڤگە.

ئابنووس: درەختیکە دارە کە ی

زۆر قورس و پەقە.

ئاتەش: ئاگر.

ئاتەشی توور: ئاگری نووری

خودا کە بۆ حەزرەتی مووسا

دەرکەوت و دای لە کیوی

توور و سووتاندی.

ئاتەشین: گەرم وەك ئاگر.

ئاحاد: یە کە یە کە.

ئاخیر و ئەووەل: هەموو

وەچەکانی ئادەمیزاد لە

سەردەمی هاتنی پیغەمبەرەووە

تا پوژی قیامت.

ئاخیرە: پوژی قیامت،

ئاخیرەت، ئەو دنیا.

ئارایش: پازاندنەووە.

ئارده لوك: ئەو هی لە وردی و

سپیتیدا لە ئارد بچی.

ئاری: بە ئی.

ئازانە: ئازایانە.

ئاسەف، «آصف»: ئاسەفی

کوری بەرخیا وەزیری

حەزرەتی سولەیمان.

ئاشکار: دیاری.

ئاشوفتە: تیکچوو.

ئاشیان: هیلانە.

ئاغاز: سەرەتا.

ئافاق: جەمعی «ئوفوق» ه

بەمەعنا ئاسۆ. جیهان. دنیا.

ئاقیق: موورووی کارەبا.

ئاگرە سوورە: کینایە یە لە

گورج و گولی و دەست و برد.

ئال: موسولمانانی هۆزی بەنی

هاشم و بەنی موته لیب.

ئالوز: شیواو.

ئالو والا: پەنگاوپەنگ.

ئالوودە: تیکەل، شتی لە

شتیکەووە گلابی. گرفتار.

ئالەتى تەقزىر: ھۆى
پزىاردان، ھۆى تەخت كزىدن.
ئالەتى عەمەل: زاراۋەيە كى
زانستى نەھو ە وشانە
ئەلئىن كار لە وشەى تردا
ئە كەن، ئەندامانى لەش كە بۆ
خوآپە رستى بە كار ئە ھىئزىن،
«ھىنە كەى» بنىادەم.

ئالى عەبا: ئال و بەىتى
پىغەمبەر كە ھەمووىانى لە
عابايە كەو ە پىچاۋە.
ئام كە لام: ھاودەنگ.
ئاور: ئاگر.

ئاوس: دوو گىان، سك پر.
ئاوسن بە با: باى داراوس كە
لە دوارۆژە كانى زستانا
ئەو ەزى و درەختى
پى ئە گە شىتەو ە و ئەو ەندەى
پى ناچى گۆپكە و گە لا ئە كا.
ئاوى بە قا: ئەو كانىيەى
ئەلئىن ھەركەس لىى بخواتەو ە

نامرى.

ئاوى كەوسەر: ئاوى ھەوزى
كەوسەر لە بەھەشتدا.
ئاوى گەو ھەر: ئەو دلوپە
بارانەى ئە كەو ىتە سكى
سەدەف و ئەبى بە دورپرى
يە كتا.

ئاھ: ئاخ. ھەناسەى دەردەدار.
ئاھوو: ئاسك.

ئاھوو شكەم: ناوقەد بارىك
و ەك ناوقەدى ئاسك.

ئاھووى تەتارى: جـۆرە
ئاسكىكە ناوبانگى بە چاۋ
جوانى دەركردو ە.

ئاھووى بەر: و ەك ئاسك لە
پرىنى تەختاندا.

ئاھەنگ: بەزم.

ئاىەت: نىشانە.

ئاىىنە: ئاوىنە.

ئاىىنەى سكەندەر: ئاوىنە كەى
ئەسكەندەرى مە كدوونى كە

ئەلپن ئەوئەندە بەرز بوو
دنيای ھەموو لئوھ ديوھ.

ئوڤتادە: كەوتوو. لئكەوتوو.

ئومەرا: كۆي ئەميرە واتە:
پادشاھ.

ئەبتەر: كلك پراو.

ئەبرووھتەي: ئەبرۆتەي.

ئەبريشم: ئاوريشم.

ئەبنا: ئەبنا، جەمعی ئيبنە
بەمەنا منال.

ئەبوو زەیدی سوروو جی:

كابرايە كی فيلباز و خوازلوك

بووھ زۆر لە بەردەمی خەلكا

كوپوو زاوھتەوھ بو ئەوھي

بەزە بييان پياپیتەوھ و شتی پئ

ببەخشن. گەلی

سەرگوزەشتەي لە مەقاماتی

حەریریدا نووسراوھتەوھ.

ئەبوولەھب: يەككە لە

ناوھ كانی ئاگر، ئيشارە تيشە بە

ناوی ئەبوولەھبەي مامی

پئغەمبەر.

ئەبەر: بەر

ئەتلەس، «أطلس»: جۆرە
قوماشيکە.

ئەتوار، «أطوار»: جەمعی

تەورە «طور»، واتە: خوو و
رەوشت.

ئەجبال: جەمعی جەبەلە واتە
كیو.

ئەجزا: بەشە كانی كتیب،
ئەندامانی لەش.

ئەجناس: ھەموو جۆر و
رەگەزیک.

ئەحزان: جەمعی «حزن»،
واتە خەم.

ئەحقەر: زۆر سووك و
بئبايەخ.

ئەحمەر: سوور.

ئەحوەل: خیل، يەك بە دوو
بين.

ئەخز، «أخذ»: وەرگرتن.

ئەخزەر، «أخضر»: سەوز.

ئەدا: بەجى ھىنان. جى بەجى
کردن.

ئەدات: زاراوھە يە كى زانستى
نەحوە.

ئەدوار: جەمعى دەورە واتە:
چەرخى گەردوون.

ئەرجوو: تەكا. لە «أرجو» ي
فيعلى موزاريع وەرگىراوھ.

ئەرقەم: ماری شل، پىستىرىن
جۆرى ماری كوشندە يە،

ناوى ئەو ئەسحابە يە شە كە
پىغەمبەر ﷺ و ھەندى لە

يارانى لە سەرەتاي پەيدا بوونى
ئىسلامدا شەوان بەنھىنى لە

مالى ئەودا كۆ ئەبوونەوھ.
ئەركان: گۆشە كان.

ئەز: من.
ئەزھار: جەمعى زەھرە، واتە

گۆل.
ئەزەل: ئەوھى نەبوونى لى

پىش نە كەوتبى.

ئەژدەھەر: ماریكى

ئەفسانە يى يە ئاگر لە دەمى
دەرئەچى. ئەژدەھا.

ئەستۆ: گەردن.

ئەستوون: ھەسوون، كۆلە كە،
ئەو دارە يە كە ئەدرىتە ژىر

تەختە ي دەوار.

ئەستوونە زىپرىنە: كۆلكە
زىپرىنە، «قوس قزح».

ئەستوونى حەننان: كۆلە كە يەك
بووھ لە مزگەوتى پىغەمبەردا لە

مەدىنە، لە كىتەبە كانى سىرە تدا
ھە يە كەوا پىغەمبەر ﷺ

بەرلەوھى مېنبەر و مىحراب
بۆ مزگەوتە كە ي دروست بكا،

ئەچوو پالى بە كۆلە كە يە كەوھ
ئەدا خوتبە ي ئەخويندەوھ.

پاشان كە مېنبەرى بۆ
مزگەوتە كە ي دروست كرد،

كۆلە كە كە ي بەجى ھىشت.

کۆله که که دهستی کرد به
زیره زیر و گریان...
پیغه مبه ریش چوو باوهشی
پیاکرد و دلی دایه وه...
ئه ویش بی دهنگ بوو و له
زیره زیر کهوت...

ئه سحاب: یاران.
ئه سداف، «أصداف»: جه معی
سه دهفه.

ئه سراری هودا: رازی پهی
بردن به راستی و ریگه
دۆزینه وه بو لای خودا.
ئه سفهر: زهره.

ئه سکه ندهر: ئه سکه ندهری
مه کدوونی که لای هه ولیردا
له شکری دارای شای ئیرانی
به زاند و ولاته که ی داگیر کرد.
ئه سل، «أثل»: دره ختیکه له
شوینی لمینا له نزیککی ئاوا
ئه روئی، گه لاکانی باریک و
گوله کانی هیشووین، له

مالیشا ده پروینری.

ئه سه ر: نیشانه، عه ره ز.
ئه سه ف دریژ: کسه سی
خه فه تی زۆر بی.
ئه شک: فرمیسک.

ئه شکبار: فرمیسکاوی.

ئه شکه نجه: ئازار.

ئه عوه ر: یه ک چاو.

ئه غیار: بیگانه و ناحه ز.

ئه فخر: پر شانازی و شکو.

ئه فسه ر: کلای شاهانه.

ئه فغان: هاوار.

ئه فگار: بریندار و ماندوو و

شه که ت.

ئه فلاک: جه معی «فَلک» ه واته

ئاسمانه کان.

ئه قداح: جه معی قه ده حه به

مه عنا: پیاله ی مه ی خواردنه وه.

ئه کسه ر «أکثر»: زۆر به.

ئه کفان: جه معی «کفن» ه.

ئه گه رخو: هه رچه ند. ئه گه ر

وابى.

ئە گەرەم: ئە گەر ئەم.

ئە لّلاھ... ئە لّلاھ: وشەى

سەرسامییه، وهك «ماشە لّلا» و

شتى وا.

ئە لواحى ئە لّحد: ئە و تەختە

بەردانەى بە لای ئە لّحدى

قە بردا ھە لّدە سپىررین.

ئە لوان: رەنگا ورەنگ. ھە موو

رەنگ.

ئە لەم: ئازار.

ئە لىف: ھۆگر.

ئە مارەت: نیشانە.

ئە مانەت: شتىكى كەسىك

لاى كەسىكى تر دانرابى،

سە لامەتى.

ئە مر: فەرمان. لە عىلمى

سەرفىشدا يە كىكە لە

فىعلە كان.

ئە ماما: بە لام.

ئە مەك: وەفا، ئومىدىك.

ئە مەل: ھىوا.

ئە مەو: ئەم، ئەو.

ئە مىستە یش: ئىستە یش.

ئە نبار: عەمار.

ئە نجوم: جەمعى «نجم» ە واتە

ئە ستىرە.

ئە ندر: لەناو.

ئە نگووت: ھەلى کرد.

ئە نوار: جەمعى «نور» ە واتە:

چرۆى ئەو درەختانەى گول

ئە كەن.

ئە نوەر: پروونا كتر.

ئە نھار: كۆى «نەر» ە واتە

جوگە.

ئە نىس: ئولفەت پىوہ گرتوو.

ئە وبار: جەمعى وەبەرە واتە

کورگ.

ئە وچ: بەرزى. چلە پۆپە،

ئاوازيكى مؤسقىايە. لووتكە،

بەرزترين پلەى ئە ستىرە.

ئە وراق: گەلا، كاغەز.

ئەھلى تەرىق: ئەھلى
تەرىقەت، ئەھلى رېگەي
راستی گرتبیتە بەر.

ئەھلى سونەن: ئەھلى
سونەت و جەماعەت.

ئەیمەن: ئەمین.

ئەیمەنی: ھیمنی.

ئەیوان: ھەیوان و تاقی
کیسرا.

ئەییام: پوژان، سەردەم.

ئەینوھاجیب، «ابن حاجب»:

نەھو زانیکی بەناوبانگی

کوردە. ئیشارەتیشە بە وشەي

«حاجب» واتە برۆ.

ئەینوموقلە «ابن مقلە»: خەت

خۆشیکی بەناوبانگ بوو.

ئیشارەتیشە بە وشەي «مقلە»

واتە: پیلووی چاۋ.

ئەیحرام: بەرگی ئەیحرام،

قوماشیکی نەدووراۋە حاجی

لە کاتی حەجدا ئەیکاتە بەر.

ئەیحیا: زیندوو کردنەوہ.

ئەیخلاف: پێچەوانە کردن.

ئەیدی: ئیتر.

ئەیراک: داریکە لە لاقەکانی

سەیواک دروست ئەکەن و

لە کاتی دەستنوێژگرتن و

گەلی کاتی تریشدا بە پێی

رەوشتی پێغەمبەر ﷺ ئەبھینن

بە دەما بو پاک کردنەوہي

بێخی ددان و خۆشکردنی

تامی دەم.

ئەیرەم: باخی ئەیرەم، ئەو

بەھەشتەي کە شەدەداد

دروستی کردبوو و قورئان لە

ئایەتی: ﴿إِزْمَ ذَاتِ الْعِمَادِ، الَّتِي

لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ﴾ دا

ئیشارەتی بو ئەکا؛ مەبەستی

لە کۆمەلگای کچانی شوخ و

نازدارە.

ئەیسباتی مزایا: پێسەلمانەنی

باشتریتی.

ئىلحاح: پى بەزەويدا کوتان و
 سوور بوون لەسەر شتىک.
 ئىلف و ئەئىف: هاوشان.
 ئىما: ئىشارەت.
 ئىمتياز: جياوازی.
 ئىمتیحان: ئەزموون،
 تباقي کردنه وه.
 ئىمتیسال، «امتثال»: گوی
 رایه لی.
 ئىمداد: یارمه تی.
 ئىنتىباھ: ئاگادار بوونه وه.
 ئىنتىخاب: هەلبژاردن، بەمه عنا
 هەلبژارده یه.
 ئىنتىزار: چاوه پروانی.
 ئىنس: بنیاده م.
 ئىنسان: بنیاده م، بیبیلە ی
 چاو. گلینە ی چاو.
 ئىنشا: دانان.
 ئىنشە للاً، «ان شاءالله»: خوا
 بىکا.
 «آسمانە»: ئاسمانیکە.

ئىستیعلا: بەرزبوونه وه.
 ئىسغا، «إسغا»: گوی شل کردن.
 ئىسناد: دانە پال. دانى
 حەدیس ئە پال ئە و کەسە ی
 گىپراویە تە وه.
 ئىشان: ئىش کردن و ئازار
 چە شتن.
 ئىشتىباھ: بەهە لە دا چوون.
 ئىشراب: پى خواردنه وه.
 ئىشراق: تیشک دانە وه. هەلھاتن.
 ئىعتىبار: پەند وەرگرتن.
 ئىفتىخاری: شانازی پىوه
 کردن.
 ئىفک: بوختان.
 ئىقبال: پرووتى کردن، شان و
 شکو. رووکردن، هاتن.
 ئىقتىزا: پىويست.
 ئىکسیر: مایە یە کى کىمیا بىیە
 ئە لىن مس ئە کا بە زىر.
 ئىکمال: بەرە و تەواوی چوون.
 ئىلتىجا: پەنا، هاوار، تکا.

«آبدان»: جهمعی به دهنه واته
له ش.

«اخوان الصفا»: برایانی
راستی و خاوینی و بی گهردی.
ادنی: ئە دنا، نزیك. سووك.
اما: أمّا، هه رچییه کو...

پیتی پی «پ»

بائس: نائومید، ئە گەر له
«بؤس» وه رگیرایی، یا ماچ کهر
ئە گەر له «باس» وه رگیرایی.
باب: باوك، ده رگا، جوړ.

با (باد): سه ره پای مه عنا
دیاره کهی ئاوازیکی
مۆسیقایشه.

بابای عه ییار: وهك له
ئە فسانه دا ئە یگپرنه وه
کابرایهك بووه له دهسته و
دائیره ی ئە سکه ندهری
مه کدوونیدا، ئاره زووی له کئی
بووبی بچیته شیوه یه وه،

چووه ته شیوه یه وه.

باب زهن: شیشی که باب.

بابی رهزا: ده رگای
ره زامه ندی و قه ناعه ت
به وه ی خوا داویه.

بابی زوبان: ده رگای زمان.
باتیل: به تال، دانه مه زراو.
باخه: کیسه ل.

باخه بهر: ئاگادار.

باخی سیوان: مه به ست سنگی
یاره که مه مکی وهك سیوی
پیوه یه.

باد: با.

بادی سه با، «صبا»: ئە و
بایه یه له به یینی رۆژه لات و
باکووره وه هه ئه کا.

«باذن الله»: خوا رازی لی
بی.

بار: ئە و توێژه ی به سه ر لیوی
وشکه وه په یدا ئە بی، باری
هه لگرتن.

یاخی بوو و له پری لاداو.
یاخی، له خوانه ترس.

باقی: نه پراوه و هه میسه یی.
با قین: له گه ل رق و کینه دا.
یاخود جه معی «باقی» یه واته
ماونه ته وه.

بام: بان.

بامیداد: سبه ینان.

بان: دره ختیکی به رزی پریکه
گه لای وهك گه لای دار بی
وایه.

بانات: دره خته کانی بان.

باو یتته: بخاته.

باهوو: شان و قوّل.

بایه: سووک و بی بایه خه.

بییه م: بیسم.

برد: بهرد، بهرابه ری دار،

ئه شگونجی تی کرای «برده»

به مه عنا «به ر دیهی» بی واته:

به ری دیی.

«برد العجوز»: برجی پیره ژن،

باراوی: سهیدی باراوی،

باراو: دییه که له ناوچه ی

چوارتا له هه ری می شار با ژپر.

بارش: بارین.

باره وهر: باره بهر، بار هه لگر.

باری: خوا.

باری: که ره تیک.

باری خودایا: خودای باری،

خودای دروست که ری دنیا.

بارید «بارد»: سارد.

باریق: تیز وهك برووسکه.

بازا: باز تا، وهره وه، وشه که له

بنه ره تا فارسییه.

بازانه: وهك باز.

بازوو: قوّل.

بازی سپی: جوّره بازیکی

به نرخه.

باسیره، «باصره»: چاو.

باعیس، «باعث»: هو.

باغه بان: باخه وان.

باغی: گولی ناو باخ یاخود

چەند پوژيکە لە دواپوژە کانی
زستان، هەوايان تيا زور سارد
ئەبى.

بريشم تەنى: چينى قوماشى
ئاوريشم.

بزان: زانا.

بژانگ: برژانگ.

بفەرما: وشە يە کى فارسىيە
واتە: فەرموو.

بگرە و بەردە: کىنايە يە لە
هەرا و ئاژاوە و ئاگانە بوونى
کەس لە کەس.

بلا: با، باوە کوو، لىي گەري. با.
چش.

بلوور: شووشە.

بنازم: شانازى پيوە بکەم.

بن زک: ژير سک.

بنوورم: نوورە جوورە دەنگيکى

سە گە وەك لوورە و قووزە، لە

کاتى هەست بەبى دەسە لاتى و

بى چارە بيیدا لىيەو دەرتە چى.

بنوينه: دەرخە.

بنیاد: بناخە.

بو: بۆن.

بوت: بت.

بوته: جيگای تاقى کردنەوہى

مايە بو جوئ کردنەوہى

بى گەرد و ناپاکى لە يە کتر.

بوخار: هەلم.

بوختى: وشترى دوو کوپارە،

جوورە وشترىکى بەهيزە،

بارى زور هەلئە گرى و

رەنگى سوورە.

بوخە لا، «بۇخلاء»: جەمعى

بە خيلە واتە: رژد و پارە پيس.

بوراق: ئەو ئەسپە يە کە

سیرەت نووسان ئەلین پيغەمبەر

لە شەوى ميعراجدا سواری

بوو.

بوردي: پارچە قوماشيکى جوان

بوو پييان وتوو «بوردي

يەمانى».

بورده بار: — اربردوو،
خۆراگرتوو.

بوردى يه مهن: ج — وپره
قوماشيكى خورييه له يه مهن
دروستى ئه كهن وهك شيرداخ
هيلى سپی و پره شی تيايه.

بورروج: جه معی بورجه،
به مه عناقه لا، يا ههركام له
دوانزه بورجه كهی ئاسمان.
بورهان: به لگه.

بوريان: برژاو و هه لقرچاو.

بوريانی: لاشه ی سووره وه
کراو له پوڤندا پاش کولاندنی.

بوزان: جه معی بوزه واته بزن.
بوزورگ: گه وره.

بوّس: بوّسه، ماچ.

بوعد: دووری.

بوغز، «بُغض»: کینه.

بوّقله موون: عه لی شیش.

بوکا، «بُکاء»: گریان.

بولهه وهس، «ابوالهوس»:

ئاره زووباز، دهس به تال و
پووج و بی مایه.

بونیان: کوّشک و سه را.

بووعه لی سینا: زانا و

فه یله سووفی به ناوبانگی

ئیسلام، «۹۸۰ - ۱۰۷۳»، له

بوخارا له دایک بووه و له

هه مه دان مردووه.

بووم: کونده به بوو که که لاه و

ویرانه ئه کا به مه نزلگای

خوی و نیشانه ی نه گبه تیه،

بایه قوش.

بووم ئاسا: عاده ت وهك

کونده به بوو.

بوّیا: بوّندار.

به بهرگ و بار: پوشته و

پهرداخ.

به پایه: به پیوه یه.

به پیوان: به پیوانه کردن.

بهت، «بَط»: مراوی، مه به ست

سپیه.

به تن، «بطن»: سڪ.

به جان: به گيان.

به حرهين: گه ووره ترين

دورگه كانى ولاتى به حرهينه

كه له ۳۳ دورگه پيگهاتوو

له ناو كه نداودا.

به حرى فيرعهون: ئه و

به حرهى حه زره تى مووسا و

په پره وه كانى لئى په رينه وه و

فيرعهون و كوومه له كه شى

دوايان كه وتن و نيشتنه مل

ئاو و خودا نوقمى كردن و

خنكاندنى.

به حرى موحيت: ده ريباى

به رين و بى سنوور، ئوقيانووس.

به خشان: به خشينه وه.

به د ئه ختەر: به د ئه ستيره،

چاره شووم.

به داو: سەر به گو به ند و دهم

به بيانوو، فيلباز.

به در: غه زاي به در. مانگى

چوارده.

به درى دوجا: مانگى چوارده

كه شهوى تاريك پرووناك

ئه كاته وه.

به دء: سه ره تا.

به ر: به ره. وشكان.

به رات: خه لات.

به رباد: فه وتاو، بابر دوو.

به رجه سته: ديار و ده ركه وتوو.

هه لكه وتوو.

به رد: سه رما، به رد، كوچك.

به رده باز: ئه و به رده ي له بوارا

له ناو چه م و پرووبارى بچووكدا

دائه نرى و خه لكى به سه ريا

ئه په رنه وه.

به رزنجه: مه لبه ندى ناوچه ي

سر وچكه له هه ريمى شارباژير

له شارستانى سوله يمانى.

به رزنجى: سه يدى

به رزنجه يى.

به رق: برووسكه ي هه ور.

شەوق دانەوہ.

بەرق و بەرپراقى: شەوق دانەوہ.

بەرگ: پەرہ، گەلا.

بەرہزا: گىايە كى كوستانىيە

و ئەخورى.

بەرياویت: بەرى ئاويت،

بەرى خست.

بەرىن: پان و پۆر و گەورە.

بەزلە گۆيى: قسەى

خۆش کردن.

بەس: زۆر.

بەست، «بَسَط»: پەخشان.

بەستە: بەستراو، گىرۆدە،

کراو بە چەپك. كەمەندكیش.

بەستە زوبان: زمان بەسراو،

بى دەسەلات.

بەسەر، «بَصْر»: چاو، بينايى.

بەشارەت: مژدە.

«بَهْشَتَه»: بەهەشتىك.

بەشوش: رووخۆش.

بەشیر: مژدەدەر.

بەقا: ژيانى ھەمىشەيى لەو

دنیادا و ناوى چاك لەم دنیادا.

بەقەد: ئەوئەندەى.

بەقەم: رەنگىكى سوورە

قوماشى پى رەنگ ئەكەن.

بەقىيە: پاشماوہ.

بەكرەجۆ: شوينىكە دە

كىلۆمە ترىك لە سولەيمانىيەوہ

دووورە، جۆگايە كى لە

سەرچنارەوہ بو دى.

بەلا: بەلام.

بەلقيس: شازنى يەمەن.

بەم: دەنگى بەرز.

بەند: راگىر بوون.

بەنەزەر: لە بەرچاودا.

بەنەفشە: وەنەوشە.

بەوبۆنەوہ: بەبۆنى ئەو

خاكەوہ، يابەھۆى ئەو

خاكەوہ.

بەھا: بايى، نرخ. رازاوہيى.

بەياز، «بياض»: سپىتى؛ ئەو

پارچه‌یهی له که ناری
کتیبه کانه وه به سپیتی
ئه مایه وه. سپیتی قه راخی
ده فته ری شیعر.

به یان: قسه و گفتوگو.

به یانی دا: ده رکه وت.

به یت: مال. خانوو.

به یتوللا، «بیت الله»: مالی خوا،
که عبه، مه ککه.

به یتی عه تیق: «البیت العتیق»،

کو نه مال، که عبه. ئیشاره ته به

ئایه تی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ

لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا﴾.

به یتی مه عموور: مالی

ئاوه دان، به مالی که عبه یش

ئه لئن، شوینیکیشه له ئاسمان.

به یدا: ده شت.

به یده ر: خه رمان.

به یده ق: ریگا پیشانده ری

ری، سه ربازی شه تره نج، له

«پیاده» وه کراوه به عه ره بی.

به یزا، «به یضاء»: سپی.

به یزاوی، «بِیضاوی»: ته فسیریکه

ناوی «انوارالتنزیل و

اسرارالتاویل» ه ئه بوو سه عید

ناسیرو ددین عه بدوللای

کوری عومه ری به یزاوی

دایناوه که له «۶۸۵ ی. ک -

۱۲۸۵، ۱۲۸۶ ی. ز» دا مردوو.

به یزه، «بِیضة»: په رده ی بووک.

به یزیککی: هیلکه یه کی.

بی: ئه گه ر بیئو. وه ره.

بی ئه سه ر: ئه و که سه ی

رؤیشتبی بو سه فه ریکی وه ک

جه نگ و ماوه یه کی زوری

به سه را تیپه ری بی و که س

هه والیککی نه زانی.

بی بابی: بی باوکی، هه تیوی.

بی به ده ل: ئه وه ی ئه وه نده

به نرخ بی، شتی نه بی بو ئه وه

بشی له بریتی ئه وا بدری.

بی به رگ و نه وا: رووت و

لات و بی ناز.

بی بی: بی بیسی.

بی پهرده و کینایه ت: ئاشکرا

و بی پیچ و په نا.

«بیت الحزن»: خه فه تخانه،

دل.

بی تووک: کینایه یه له هه ژار و

ناچیز.

بی ته زینی: جوان نه کردن و

نه پرازاندنه وه.

بیجاده: جوړه یاقووتیکه.

بی جان: بی گیان.

بی جیلوه: بی مایه.

بیچوون: بی هاوتا، بی وینه.

بی خاو: بی خه و.

بی دی مه جنوون: شوپره بی.

بی زار: بی دهم، یاخود بیزار

به مه عنا وهرس و بی تاقه ت.

بی زاری: توورپه یی و نارپه زایی.

بیستوون: ئه و شاخه ی

فه رهاد تاشی، به ئاسمانیش

ئه لین، چونکه بی ستوون واته:

بی کو له که و ئاسمانیش

کو له که ی نییه.

بی ش: زور.

بی شه بیه: بی وینه.

بیعه ینی: «بِعَیْنِهِ»، کوت و مت.

دهق وهك.

بی کر: کچ، به رابه ری ژن.

بی که م: بی چه ندیه تی.

بیلال: بیلالی حه به شی

بانگده ری پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

بی م: ترس.

بی مایه: بی کاره و بی دهسه لات

و هیچ له دهست نه ها توو.

بی مه غز: بی می شک و

تی نه گه یشتوو.

بی ن: بون.

بی نه وا: بی ئاوازی مؤسیقا.

هه ژار و پرووت و قووت.

بی نیش: بی چزوو، بی ئازار.

بی وجود: ناچیز.

پیتھی پی (پ)

پارچہ لۆك: پارچہ ی بچووك.

پاریك: پارہ یهك.

پاساران: په نا گو یسه وانه.

پاساری: چۆله كه پاساری.

پاکی مه دار: خولگه ی پاکی

و خاوینی.

پالان: کورتان. ئەسپی گێژ كه

بۆ سواری دهس نه دا و ههر بۆ

بار بردن به كار بهیئری.

ئەسپی كۆته ل.

پالوو: لا پال، لا په راسووه كان.

پاوانه: خشلێکی زیړه ژنان

ئە یکه نه پی.

پدهر: وشه یه کی فارسییه

به مه عنا باوك.

پرپیچش: ئەوه ی لوولی زۆر

تیابی.

پرتەو: تیشك، رووناکی.

پرتەو به خش: رووناکی دەر.

پرچ: زولف.

پر خه م: پرپیچ و لوول.

پردی سه رشه قام: پردیك بووه

له نزیکی مزگه وتی مامۆستا

مه لا حوسه ینی پیسکه ندی له

سلیمانی.

پرسش: پرسیار.

پر كه باب: له تاو دهردی

دووری سووتاو و به كه باب

بوو.

پشتان: هاو بالا.

پوخته گی: پوخته یی. کولان.

پوده ر: باوك.

پور: پر.

پۆست به كۆل: ئەوه ی پیستی

حه یوان له بهر ئە كا. مه به ست

له «مه جنوونی له یلا» یه.

پوشت: پشت و په نا.

پوشتان: هاوقه د و دهس له مل.

پوول: نه ختیکی كه م و

بی بایه خ بووه.

په ټك: ټه و به نه ی به ږه و
جه والی لی دروست ټه کن.

په چه: ږو پووش.

په خش: بلاو.

په رچه م: ټه و به شه قڙه ی
به سر ناوچاواندا دټه وه.
زولف.

په روټزه: بیژنگ.

په روین: چه ند ټه ستیره یه کی
وردن له دهوری ټه ستیره ی
(سه ور) کو بوونه ته وه.

په ږی تیر: په ږیکی تیژ بووه
به سر تیره وه، که تیره که یان
ته قاندووه ته که سیك و
لی داوه په ږه تیژه که ی پیا
چووه و له له شیا ماوه ته وه و
تیره که خوی که وتووه ته
خواره وه.

په ریشان: بلاو، شیواو.

په ششه: میشووله.

په شم: خوری. خه یالی خاو،

خوری و موو. هیچ و پووچ.

په لاس: فه رشیکی ږه نگا و ږه نکه

له خوری ټه چنری، کورکی

نییه، وهك سوابی وایه. به

کراسی زبر و ټه ستووریش

ټه لټن که ده رویشان له بهری

ټه کن.

په یاپه ی: ده س به جی. یهك

له دوا ی یهك، له پشتی سه ری

یه که وه، له دوا ی یه که وه.

په یام: نامه یا هه والی نیرواو.

په ی ده کا: په ی کردن واته:

ږینه وه.

په یغام بهر: په یام بهر،

پیغه مبهر.

په یك: فروستاده، که سی به

کاری نیروابی بو شوینیك.

نامه بهر.

په یکان: تیر.

په ی کردن: ږین. ږینه وه ی

چوار په لی ولاخه، قاچ ږینه وه.

په ی کەر: ئەو هی په ی ئە کا.

په ی کەر: تیمسال، هه ی کهل،

موجه سه مه.

په یمان: گفـت.

پیا له ی شوخی مینا: ئە بی

مه به ست لی ئا وینه که ی

جه مشید بی که ئە لئین دنیای

تیا دیوه.

پیچ: لوول خواردن.

پیچش: پیچ و ئە لقه خواردن و

لوول بوون.

پیچ و شکەن: لوول و تیک شکا،

چه میوه و ئە لقه ئە لقه.

پیچه: په چه، پارچه یه کی

رهشی ته نکه ژنان جارن

ئە یاندا به ناوچاویاندا بو

ئەو هی نامه حرم نه یانبینی،

ئێستاش هیشتا له هندی

شوینا ههر باوه به تایبه تی

له ناو ژنانی به سالآچوودا.

پیچیده: لوول خواردوو و

له یه ك ئالاو.

پیرمه سوور: پیر مه نسوور،

پیاو چا کیک بووه شه خسه که ی له

داوینی گهره کی مه لکه ندییه وه یه،

ئێستا به و ده وروبهره ئە لئین

گهره کی پیرمه سوور.

پیشانی: ناوچاوان.

پیش خزمهت: خزمه تکار.

پیشین: کۆن.

پيله ته نی: پاله وانی.

پی مه له: جووری که له

جووره کانی مه له، ئاوی زیاتر

به پی تیا له ری لائهدری.

پیتی ئی «ت»

تا: تایی بار، یاخود تال. تایی

ترازوو. له وکاته وه.

تاب: تاو، گهرما. تاوی باران.

تابان: تیشک ده ره وه.

تابش: تاو، گهرمی، تین. گهر

سه ندن.

تاب و تاو: گهرمی.

تابیع: شوین که وتوو.

تاتا: تهل تهل وه ستاو.

تاجی عه ره ب: پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

تار: تاريك، تالی موو، تال.

تارا: سه رپوشی بووك.

تار و پو: تان و پو.

تار و مار: پرژ و بلاو و

ئاواره كراو، رهش و لوول.

سه ره وژیر بوو و تیكچوو.

تاری: هه لاتوو.

تار: رهش و تاريك.

تاريك: ئه وهی واز له شتی

بینی.

تازه جه وان: جوانی له تافی

لاویتییدا.

تازی: تانجی، سه گی راو.

تاسات: جه معی «تاسه» یه.

تاس، «طاس»: پیاله ی مهی.

تاسه، کاسه.

تاغی، «طاغی»: سه رکهش و

سته مکار.

تاق: تاق، په نجه ره ی هیلالی.

ته ريك كه وتوو. ته نها.

تاقه: قوماشیکی ئاوریشمی

جوان بوو جاران ئه یانکرد به

كه وا و له بهر تیشکی خوردا

ئه بریسکایه وه.

تاقهت: توانا.

تاقی دا: له ر بوو، چه مییه وه.

تاقی کیسره وی: تاقی کیسرا

كه پاشماوه كه ی ئیستا له

نزیکي شاری سه لمان پا كه وه یه.

تاقی نه زار هت: شوینیك بووه

وهك بالاخانه له عه ماره تی

گه وره كانا كه هه لسوكه وت و

هات وچو بو دهر و ناو مالیان

له ژیر چاوگرتوو.

تالی شاری: ده رمانیکه بو

خوش کردنی پیسته به کاری

دینن.

تالیع، «طالع»: بهخت و

چاره. هه لاتوو.

تانجه روؤ: چه ميکه له
سه رچاوه کانی سه رچناره وه
پهيدا ئه بي و، له داویني
سوله يمانيه وه به بناری چيای
گلّه زه رده دا به ره و شاره زوور
مل ئه ني و له «دواوان» دا
ئه رژیته سيروانه وه.

تاو: هيژ و توانا. هه تاو، خوړ.
تاها، «طاها»: يه كيکه له
ناوه کانی پينغه مبه ر عَلَيْهِ.

تاهير: پاك.

تايه كي: ته له موويه كي.

ترکه: چارو که ي کوّل.

﴿تَشْخُصُ أَبْصَارُهُمْ﴾: چاويان
ئه بله ق ئه بي.

تکاو: رژاوه خوار.

توحفه: ديارى. ديارى ناياب
و گرانبه ها، عه نتيکه.

توحفه: جه معي توحفه يه
واته: ناياب و عه نتيکه.

تور بهت: گوړ.

تور پره: ئيمزا. لوول. زولف.
ئيمزاي توغرايي. مووي ئه م لا
و ئه ولای ناوچاو. مؤر،
نیشانه.

تور پره نووس: ئه وه ي نه خشي
لوول و ئالوز ئه نووسي.

توروق، «طُرُق»: جه معي
«ته ريقه» يه که ته ريقه تي
ئه هلي ته سه ووفه، يا جه معي
«ته ريق» ه به مه عنا ريگاوبان.
توشنه: تينوو.

توغرا: جوړه مؤريكي
سولتانه کانی عوسمانيه.
خال. مؤري پادشا، زولفي
لوول.

توفان: لافاو.

توففاح: سيو.

توفه يلي، «طَفِيل»: ئه وه ي له
خوړايي خو ي به که سيکدا
هه لواسي، خوبزه.

ته بایی: نابوتی و که لک
پیوه نه بوون.

ته بع، «طبع»: ته بیعت.
سروشت.

ته به سسوم: زهرده خه نه.

ته به ق، «طَبَق»: قاپی
گه وره ی چیشْت.

ته بیب، «طیب»: ئه وه ی
تیماری نه خوْشی ئه کا.
پزیشک.

ته جرید: پروت بوونه وه له
ماددیات.

ته جه للی: ده رکه وتن،
ده رکه وتنی نووری خودا.

ته حتانی: ژیرخان.

ته حریر: ئاماده کردن. نووسین.

ته حسیل، «تحصیل»:

په یدا کردن. ده ست خستن.

ته حه بیور: سه رسامی.

ته خت: ته ختی سینه و ته ختی

روو.

تومار: جاران ئه و نامانه ی به
خه تی خوْش ئه نووسران و
رسته ی جوانیان تیا
ئه هونرا یه وه، کو یان ئه کردنه وه
و به ریز ئه یان لکاندن
به یه که وه و پاشان لوولیان
ئه کرد و نامه نامه به دهرس به
مندالیان ئه وت بو ئه وه ی
نووسه ری خه ت خوْش و
ره وان بیژیان لی ده رچی،
به وه یان ئه وت تومار.

تووبا، «شجرة الطوبی»:
دره ختی تووبا، دره ختی که له
به هه شتدا.

توورا: تووره.

توور، «طور»: کیوی توور.

توولانی: دریره دار.

توول، «طول»: دریره ی.

توولی ئه مه ل: دریره ی هیوا.

توهمه ت: ئیفتیرا، بوختان.

ته ئه ممول: ورد بوونه وه.

ته خته به ند: شوینی به
ته خته ی به بزمار داکوتراو
فه رش کرابی.

ته دارهك: ئاماده.

ته دقیق: ورده کاری.

ته رح، «طرح»: شیوه.

ته ردهستی: نه وه ته بنیادهم
زوو بیته دهست و کار
هه لسوورینی.

ته ر ده ماخ: به شهوق.

ته رز، «طرز»: جور.

ته رك، ته رهك: كچی نه کراوه.

ته ره ب: ساز و ئاواز.

ته ره ح، ترَح: خه فته.

ته ره ف: لا، بهش.

ته ره ققی: سه ركه وتن و
به رزبوونه وه.

ته ره نوم: له بهر خووه گورانی
وتن.

ته ریق، «طریق»: ریگا.

ته زهرو: جوره چوله که یه که

گوشتی نه خوری، کلکیکی
دریژ و په ریکی جوانی هه یه.
ته سبیح: سوبحانه للا کردن.

ته سحیح: ساغ کردنه وه،
راست کردنه وه ی هه له ی ناو
کتیب.

ته سخیر: داگیر کردن و سه ر
پی نه وی کردن. هینانه ژیربار
و رام کردن.

ته سکین: دامرکان، ئوقره
گرتن.

ته سلیم: دانه وه.

ته سوید: نووسراوی پاکنوس
نه کراو.

ته سویر، «تصویر»: وینه کیشان.
ته سه ببور، «تصبر»: نه وه ته
بنیادهم خووی وا پیشان بدا که
له عاستی دهد و نارچه تیدا
دان به خویدا نه گری.

ته شریف: شه ره فمه ند کردن.
قه دردار کردن. قه در زانین و

گه وره کردن.

ته شویر: گه لی مه عنای هه یه
وهك شه رمه زار کردن و
ئالۆزاندن و سه ر لی شیواندن
و خووشی.

ته عبیه: کو کردنه وه،
زاراوه یه کی سو پاییشه.

ته عداد: ژماره کردن.

ته عریف: کردنی نه کیره به
مه عریفه، ناساندن.

ته عمیر: ئاوه دان کردنه وه.

ته عمیق: قوول کردنه وه.
رۆچوون.

ته عن، «طعن»: رم پیا کردن.

ته عنه، «طعنة»: تانه و لومه.

ته غنیه: گورانی وتن.

ته فرهقه نه زهر: ئه وه ی هیزی

بینینی په ریشانه و سه رنجی

چاوی به م لا و به ولادا ئه پروا و

یه کی به دوان دیته پیش چاو.

ته قبیل: ماچ کردن.

ته قریب: نزیک بوونه وه له خوا.

ته قریر: بریاردان. ره زامه ندی

پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له شتی

بیستیستی یا کرده وه یه ك

دیستی. جوړیکه له جوړه کانی

حه دیسی پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ،

زاراوه یه کی مه لایانه یه، به وه

ئه لاین که ماموستا بابه تیک بو

فه قی لیک ئه داته وه.

ته قسیر: دریغی. که مته رخه می.

ته کالیف: ئه رك، عیبادهت.

ته کلیفات، باری قورس له

ئه ستو گرتن.

ته کلیفی «لا يُطاق»: داوای

کردنی کاری که نه کری و

له توانای بنیاده مانه بی بیکا.

ته کیه: ئه وه ی پالی پیوه

بدری، پشتی.

ته لا: زیپر.

ته لای ئه حمه ر: زیپری سوور.

ته لیس: ریا و فیلبازی،

له به رکردن، پۆشین.

ته لبییه: خویندنی دوعای
«لَبَّيْكَ... اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ...» که

حاجی له پاش ئیحرام
دابهستن بۆ حج و له کاتی
سوورانه وه یاندا به دهووری
که عبه دا و له هندی
کاتی تر دا ئه یخوینن.

ته لعت: ده رکه وتن. پروو.
ناوچاوان. هه لاتن. دیمه ن.

ته لوین: په نگا وره نگ کردن.
دوو زمانی و فره پروویی.

ته له ثلوه: بریسکانه وه.

ته له ب، «طَلَب»: په یجۆر،
داوا.

ته له ف: فه وتاو.

ته لیسم: ئه فسانه و جادووی
په ی پئی نه براو.

ته مام: هه موو. راست.

ته مکین: ریز و قه در لئی گرتن.

ته مه ع، «طَمَع»: ته ما.

ته مه ننا: ئاوات.

ته ن: له ش.

ته ناب، «طَنَاب»: ته ناف،
گوریس.

ته ن په روهری:

خزمهت کردنی له ش.

ته ندووره: ته نووره، گیژی
قوولی ئاو.

ته نکیر: نه کیره یه تی،
نه ناسراوی.

ته نگه: ته نگانه.

ته ن ها: له شه کان، جه معی
«ته ن» ه واته له ش.

ته نی: ته نین، چینی رایه خ.

ته واف: یه کیکه له کاره کانی
حج، گه رانه به دهووری مالی
که عبه دا.

ته ور، «طَوْر»: کـردار و
ره وشت، گوپران.

ته ووف، «طَوَف»: ته وواف،
به دهوورا گه پران.

تهوق: کوٲ. ملهوانه.

تهوهققوف: وهســــــــــــتان،
چاوهپروانی.

تهههور: پاك كه ره وه.

تههیه، «طیبه»: ناوی شاری
مه دینه یه كه قهبری پیروزی
پیغه مبهری تیایه.

تهی، «طی»: پیچانه وه،
تهی کردن. دوایی هیٲان.
دواپرین.

تهی کهر: ری بر و ماندوو
نه بوو.

تههیب و تاهیر، «طیب و طاهر»:
پاك و خاوین.

تهیب، «طیب»: بوٲ خوٲشی.
شتی بوٲ خوٲش.

تهیپ: تهیپی له شکر.
تهیز: تهیز.

تهیزاو: تهیزاب، شله یه کی
کیمیاییه زیپی بی گهردی له
ناپاك پی جیا ته کریتته وه.

تهله سم، «طلیسم»: پارچه
کاغه زیك یا پارچه میتالیكه
جادوو گهران چهند وشه و
نه خش و خشته یه کی لی
ئه نووسن گوایه بو چاوهزار و
شتی وا باشه.

تهمساح: گیان له بهریکی
ئاوییه له شیکی گه وره و
کلکیکی دریژ و دهس و
قاچیکی کورتی هه یه و
قه پاغیکی ئه ستووری هه یه
وهك قه پاغی کیسه ل.

پهٲی جیهم «ج»

جا: جاه، پایه.

جادوو: سیحرباز.

جادوو مار: ماری سیحرباز.

چارووب: گسك.

جاری: ره وان.

جاریح: ره خنه گر و بریندار کهر.

جازیبه: راکیشه ر.

جام: پيالهي مهى.

جامى جه م، جامى جه مشيد:

جه مشيد يه كيڪ بووه له پادشا

ناوداره كاني ئيران، ئه لئن

ئاوينه يه كى بووه دنياى تيا

ديوه. ئه وه جامه كه يه تى.

جان: گيان.

جانباز: ئه وهى گيانى خوئى

ئە خاتە مە ترسييه وه و مل

ئە نئى و گوى به مە ترسى نادا.

جان بهر له ب: ئه وهى گيانى

گە يشتبئته سەر لئوى.

جان: «جان»، جنو كه.

جان سه ختى: گيان سه ختى،

زوو گيان دهرنه چوون، خو

به دسته وه نه دان.

جانيب: لا.

جانى جانان: «روح الأرواح»،

كينا يه يه له خواى گه وره و

هئمايشه بو نازناوى يه كى له

پيرانى ته ريقه تى نه قشبه ندى

كه ناوى «شيخ مه زهر» بووه.

جاو: خامى گازرى نه كراو.

جاهيليه ت: نه زانى، سه رده مى

پيش هاتنى ئاينى ئيسلام.

جگه رگوشه: پارچه يه ك له

جگه ر. كينا يه يه له منال كه

پارچه يه كه له جگه رى داىك

و باوكى.

جله: «جلّة»، به عه ره بى

جو ره به له ميكي گه وره يه.

جله و: جلّه وى ئه سپ.

جله و كيشى ته ماشا: جلّه وى

سه رنجى خه لكى رائه كيشى

بو ته ماشا كردنى ئه و جيلوه يه.

«جنة المأوى»: به هه شت.

جو بار: جو گه.

جودا: جيا.

جوز: پارچه. به شيك له چه ند

به شيكى كتيبىك.

جو شش: كولان. هاتنه جو ش

و هه لقولان.

جوعبه: تیردان.

جوعه ل: قالونچه.

جوفته لی: جووته هاویژ.

جونبوش: جم و جوول.

جووت: جووته گا و جووت کردن،

دوانه.

جوود: به خشش.

جوّیا: ئه و که سه ی به دوای

شتیکدا بگه ری.

جوّیایی به قا: ئه وه ی به ته مای

ژیانی هه میشه یی یه.

جه بر: گرتنه وه ی شکسته.

جه بری نوقسان: پرکردنه وه ی

ناته واوی.

جه به ل: چیا.

جه بهه: ناوچاوان. ته ویل.

جه بین: ته ویل، ناوچاو.

جه دوهل: جوّگا، ئه و خه تانه ی

جاران له کاتی کتیب

نووسینه وه دا به مه ره که بی

سوور له سه ر کتیب ئه کیشران

بوّ جیا کردنه وه ی دیره کان و

شوینی دیره کان له یه کتر.

جه ده ل: به رپه رچ دانه وه ی

یه کتر به گفتوگو.

جه ده و: ولاخیکه برین له

پشتی ملی هاتبی و برینه که ی

ته شه نه ی کردبی و چاک

نه بیته وه.

جه دی: یه کیکه له برجه کانی

ئاسمان.

جه ر: به ستن. ژیر « — »،

پراکیشان.

جه رپراح: ئه وه ی تیماری زام

ئه کا.

جه رپار: پراکیشه ر، سوپای

بی شمار.

جه رپه: کووپه.

جه ریر: جله و، ره شوه ی ولاخ.

جه زبه: هیزی پراکیشان. لای

ئه هلی ته سه ووفیش باریکی

دهروونی تاییه تییه به سه ر

بيناده مڊا ڊيٽ.

جه زل: به دهس و دههه نده.

جه زم: زه نه « ٺ »، ته واوڪردن.

جه سته: لاشه. له ش.

جه فير: هه گبه يه كه له دار

پيستي پيوه نه بي، يا له پيست

داري تيا به كار نه هيٺرابي،

تيردان.

جه لا: روشني و پاڪي و

بي گهردي، ده رڪه وتن.

جه لال: گه وره يي.

جه لب: راڪيشان.

جه لوه تي: نيسبه ته ٺه پال

جه لوه، واته: نومائيش و

ده رڪه وتن.

جه مال: جواني.

جه م جا: جي نيشني جه مشيد.

جه مع: ڪومهل. پرڙ و بلاو

نه بوو.

جه مراز: وشٽري تيڙرهو.

جه نان: دل.

جه نب: لا، ته نيشٽ.

جه ننه تي: بههه شتي.

جه نووب: باي گهرمي باشوور.

جه و: جو.

جه وابي ناده م: رپي لي ناگرم،

دلي ناشڪينم. يا خود وه لامي

ناده مه وه، چي ٺه كا با بو خوي

بيڪا.

جه وت: ڪلاوي به پرووي بهري

دار به پروو ٺه يڪوتن و پيسته ي

پي خوش ٺه ڪهن و ٺه يڪهن به

ڪونده و مه شڪه.

جه ور: سته م.

جه وههر: ٺه وه نه خشه

ٺاوييانه ي له خه نجهري

ده بانا ده رٺه ڪه ون له کاتي

ٺه مديو و ٺه وديو پي ڪردنيا.

جه وههري فهردي، ٺه و

پارچه يه ي ڪهرت ناڪري.

جه وههري: جه وهه ردار،

ده بان.

و ورشه دانده وه.

جینان: جه معی «جه ننه ت» ه

به مه عنا به هه شت.

جینس و فه سل، «فصل»:

دوو زاراوه ی عیلمی مه نتیقن.

جیوار: دراوسییه تی.

پیتی چیم «چ»

چ: چه ند. هه ر.

چا: چاك، یا چایی.

چاپلووس: مه رائی که ر و

شان ته کین.

چاك: کراوه و ئاشکرا. له ت.

درز.

چاك چاك: له ت له ت.

چاکی دامه ن: چاکی داوین.

چاوه: سه رچاوه و کانیاو.

چاوه چاو: چاوه پروانی.

چاویته: وهك له ناو چال

«چاله ئاو» دا.

چاه: چال، کانی ئاو.

جه وهه ری فه رد: نه و ماده ده

بچکوله یه ی به ش کردن

هه لنا گری. به رابه ره که ی

جه وهه ری موره ککه به.

جه هلی موره ککه ب: نه زانینی

دووباد، نه زانین و نه زانین به

نه زانینه که ش.

جه هوول: هیچ نه زان.

جه یحوون: رووباریکه له

تورکمانیا.

جیرایه ی سالحان: نه و به راته ی

بو پیاوچا کان ته رخان نه کری

که پی بی بژین و خه ریکی

خواپه رستی خو یان بن.

جیفه: بو گن، مرداره وه بوو.

جیفه خواری: خواردنی

مرداره وه بوو.

جیلوه: ده رکه وتن. ورشه.

رووناکی، ورشه، به ها.

جیلوه ده ر: ورشه به تخش.

جیلوه گاه: جیگای ده رکه وتن

چاير: به هار به ند، هه ريز و
سه وزه گيا كه ولاخي تيا
ئه له وه پري.

چاير: به هار به ند، ته وي له.

چرووك: پووج.

چلله: ئه و ژييه ي كه وانه كه
ئه چه مي نيته وه.

چلون: چون.

چنوور: گيايه كي بو نخوشي
كيوييه.

چوار تاق: جوړه ده واريكي

چوار گوښه ييه.

چوست: چالاک.

چه پکه ن: جل و به رگي
پازاوه ي شه و.

چه رخ: ئاسمان. سوورانه وه.

چه رخی ئه تله س په رنگ:
ئاسماني شين.

چه رخی ئه خزهر، «أخضر»:

ئاسماني سه وز.

چه رخی ده ووران: ئاسمانه کان.

چه سپاني: گورج و گولي.

چه سپيده: چه سپاو و پر به پر.

چه شمه سار: سه رچاوه.

چه مه ن: باخ و گولزار. چيمه ن.

چه مه ن ئارا: چيمه ن رازينه وه.

چه مه ن پيرا: وشه يه كي

فارسيه واته: ئه وه ي باخ

ئه رازينه ته وه، باخه وان.

چه مه ن زار: جيگاي سه وز ي.

چه مه ني: ئه وه ي په رنگي وهك

چيمه ن سه وز بي.

چه ن به ره: چه له مه ي ملي

گاجووت.

چيا: شاخ.

چين و خه تا: ولاتي چين و

ولاتي خه تا و خوته ن.

چين و ماچين: ولاتي چين.

پيټي حي «ح»

حادي: ئه وه ي كه وشتر

رئه كيشي و ورده ورده له بهر

خۆیەوه گۆرانی بو ئه لى.

حادیس، «حادث»: شتى

نه بووبى و پهيدا بووبى، دژى

«قه ديم»ه. حادیس و قه ديم

له بابەت و زاراوه كانی عیلمى

كه لامن.

حاریس: پاسه وان.

حازر، «حاضر»: ئاماده. له

عیلمى نه حویشدا جوّره

زه میریک و له عیلمى

سه رفیشدا جوّره فیعلیکه.

حاشا: هه رگیز.

حاکى: ئه وهى شتى بگيریتته وه.

حال: حال لى هاتن، وه زعیكى

تایبه تیه به سه ر ده رویش و

سو فیدا دیت و جله وى

خویانیان تیا له ده ست

ده رته چى، تیکرای بار و وه زع.

حالاتى میحاق: ئه و كاتهى

مانگ ئه گاته رادهى

ئه و په رى باریكى و لاوازی و

له به رچا و ون ئه بى.

حامیل: هه لگر، دوو گیان.

حلقه در گوش: رسته یه كى

فارسییه، واته: ئه لقه له گوى،

کینایه یه له به نده و خزمه تکار.

حوبب: خوشه ویستی.

حوججه ت: به لگه.

حوجره: ژوو ریكه له پال

مزگه وتدا فه قى تیا ئه ژین و

تیا ئه خوینن.

حورمه ت: حه رامى.

حورووفى جه رپه: چه ند

وشه یه كن له زمانى عه ره بدا

كه چوونه سه ر ئیسم «ژیر»ى

ئه ده نى، ئه م لا و ئه ولای گۆزه،

چونكه «حورووف» جه معى

«حه رف»ه واته: ئه م لا و ئه ولا

«جه رپه»ش به مه عنا گۆزه یه.

حۆرى: حۆریانی به هه شت،

كچانى جوان كه ئاماده كراون

بو به هه شتیه كان.

حوزوور: هاتنه خزمه ت.

حوسن: جوانی.

حوسنی سووره ت: جوانی شیوه.

حوققه: ئاسمان، سندووقی بچکولانه ی بۆن خوۆشی و ورده شتی پیویستی ئافره ته، قوتووی بچووک.

حوققه ی تیب، «طیب»: سندوق یا قوتووی بۆن خوۆشی.

حوکه ما: جه معی حه کیمه واته: فه یله سووف و زۆرزان. حومق: بی عه قلی.

حووری عینم: حوورییه سپیه کانم، مه به ست له گلینه ی چاوه. یاخود: حووری عه ینم، واته: چاوی وهك حووریم.

حه ببه: دهنك.

حه به ش زاده: به چکه ی ره شی حه به شه یی، کو یله.

حه بیبه: یاره که ی نالی.

حه تا: هه تاوه کو، ته نانه ت.

حه جله: شوینی تایبه تی

یه که م شه وی بووک و زاوا.

حه د: سزای شه رعی گونا ه، توانا.

حه داسه ت: لاویتی، حه دیس به «حدثنی» گپرانه وه.

حه ددی وه سه ت، «وَسَط»: راده ی مام ناوه ندی. له زانستی

مه نتیقدا «حه ددی ئه وسه ت» وشه ی دووباره کراوه ی ناو «سوغرا» و «کوبرا» یه.

حه دیس، «حدیث»: فه رموده یا کرده وه ی پیغه مبه ر یا بیده نگ بوونی له شتی.

حه راره ت: گه رما.

حه راره ت نوما: گه رما نوین.

حه رباه: یه کیکه له گیان له به ره

خشو که کان ره نگی به گویره ی نه و شوینه ی تیا یه تی ئه گوپی،

حه زی زور له به رخوره.

کینایه یه له و که سانه که بۆ
هەر دەور و سەردەمی بەرگی
ئەو دەور و سەردەمە
لە بەرئە کەن.

حەرە کات: جوولە.

حەرەم: حەرەمی که عەبە که
پاوەردنی تیا قەدەغە یە،
مە ککە و دەور و بەری، ژن.

حەریر: ئاوریشم.

حەریف: هاو دەم.

حەریق: سووتاو.

حەزەت: حازری. دیار بوون.

حەزەر، «حَضْر»: خانە نشین.

حەزیرە، «حَظِیرَة»: پە چە،

مۆلگە.

حەسات، «حِصَات»: وردە بەرد.

حەسار، «حِصَار»: شوورە.

حەسەت: داخ و خەفەت.

حەسنا: جوان. «حَسَنَاء»،

ئافرەتی جوان.

حەسەن: جوان.

حەفیر: هەلکە نراو، قوولایی.
حەق: خوا.

حەقیقەت: ئەو وشە یە ی بۆ
مە عنای راستە قینە ی خۆی
بە کار هینرابی.

حەلاوەت: شیرینی.

حەلق: گەر وو.

حەلقە: کۆبوونە وە ی

سۆفییە کان بۆ یادی خوا و

پیرانی تەریقەت و بیرکردنە وە

لە مەرگ و قەبر و قیامەت،

لە گەل بە کارهینانی وردە

بەردی گوی چەمدا لە جیاتی

تەزییح.

حەلقەیی دەر: ئەلقە پریزی

دەرگا که هەمیشە لە دەره وە یە

و سەر بانه دا و چاوه پروانه ...

حەلقەیی زیکر: کۆبوونە وە ی

دەرویشی قادری یا سۆفی

نەقشەندی بۆ ناوهینان و

یادکردنە وە ی خوا.

حه لقه یی هیندووسیان: ئە لقه ی
رەش وەك هیندوۆکی که
پێستیان رەشتالە یە، لووتە وانە.
حه مامات: کوترە کان.

حه ماییل: ئەو ه ی پراست و
چەپ لە مل کرابی وەك
فیشەك لوغ و شمشیر و
شتی وایا دوعای لە کیف گیراو.
حه مرا: سوور.

حه نا: خەنە.

حه نایی: سوور. خە ناوی،
گیراوه خەنە.

حه وادیس، «حوادث»: جە معی
حادیسە «حادثة» یە واتە:
پرووداو.

حه ی «حیی»: هۆز. زیندوو،
مار، سووک کراوه ی «حه ییە» یە.
حه یران: سە رسام.

حه یی ئە کبەر: ئەو ه ی
نامری و لە هە موو کە سی و لە
هە موو شتی گە وره ترە، خودا.

حیجاب: پە رده، دە رگاوان.
حیجاز: ولاتی حیجاز،
ئاوازیکی مۆسیقایە.
حیددەت: تیش.

حیرس، «حِرص»: تە ماع.
حیرەت زەدە: سە رسام و
سە رگە ردان.

حیفز، «حفظ»: پاراستن،
پاریزگار.

حیکمەت: فە رموودە ی بە مە عنا.
حیکمە تی شیعر: شیعر و
هە لبە ستی واکە پە ر بی لە
مە عنا و زانست.

حیکم: جە معی «حیکمەت» ه
واتە: ژیری و زانایی، ناوی
یە کێکیشە لە زانستە کان که
ئە گەر لە گە ل زاراوه ی زانستی
ئە م چە رخە دا بە راوردی
بکە یین، فە لسه فە و پزیشکی
و فیزییا و دە روون شناسی
ئە گرێتە وه.

حیهل «حیل»: جهمعی
حیله یه واته فیل.

پیتی حی «خ»

خائب: نائومید.

خاتر: دل و دهروون.

خاتهمی شان: مه شهووره

پیغمبهر نیشانه یه ک به ناو

شانیه وه بووه: ته وه نیشانه ی

پیغمبهری بووه. مه به ست له

«عالی خاتهمی شان» ته وه یه

موری ناوشانی له هه موو

کس دیار و ئاشکرا بووه.

خاتیمه ی حوسن: عاقیبه ت

خیری، مردن.

خار: درک.

خارا: جووره قوماشیکی

ئاوریشمه له جوانیدا وا دیتته

پیش چاو که وا شه پؤل ته دا.

دوو جووری هه یه: ساده و

خه ت خه ت.

خارخاری: دله کوته و یاد و
ئاره زوو.

خاریقی عادات: ئه و

کردارانه ی له توانای

هه موو که سدا نین و خواوه ند

به هره ی لی هاتنیان ته نها به

هه ندی که سی هه لبرارده ی

خوی ته دا.

خاسیر: دوړاندوو.

خاسیه ت: نیشانه ی تایبه تی.

خاقان: پادشا.

خاقانی: خاقانییه تی چین، یا

تی کرای گه وره یی، یا ئیشاره ته

بو «خاقانی» ی شاعیر.

خاکستهر: خو له که وه.

خاکستهری: رهنگ وهک

خو له میس، هه ژار و بی ئازار.

خاک و خو ل: دییه که له

نزیکه چی می تانجه رووه، له

ناوچه ی «عهربه ت»، ۲۴

کیلومه تریک له روژه لاتی

سوله یمانیه وه یه.

خاکی بهری پیت: ئه و

خاکه ی تو به سه ریا ته پو ی.

خاکی دامه ن: ئه و خو ل و

توزه ی ته نووسی به داوینه وه.

خال: جه وه هری فهد که به

هیچ باریکا به ش ناکری.

خالی: چو ل.

خالیس، «خالص»: بی گهر د.

خام: کال، نه برژاو،

پی نه گه یشتوو.

خاموش: بی دهنگ، کوژاوه.

خامه: قه له م.

خامه ک: قوماشیکی ئاوریشمه

گه لی پهنگی هه یه، پهنگی

هه ره باوی موره.

خانم: ئافره تی گه وره و

سه روک.

خان و مان: جیگه و ریگه و

مال و مه لبه ند.

خانه: خانوو. مال.

خانه زا: له مالا له دایک بوو،

مالی.

خانه قا: جیگای خواپه رستی

په پره وانی ته ریه تی

نه قشبه ندی. خانه قای

مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی،

له گه ره کی «دهرگه زین» که

مه حموود پاشای بابان

دروستی کردوو، جیگای

خواپه رستی په پره وانی

ته ریه تی نه قشبه ندی.

خانیکه: خانه یه که، خانویکه.

خاو: دژی کرژ.

خرچه: کاله کی نه گه یوو.

خرخال: بازنگ.

خریدار: کریار.

خزر، «خضر»: هه زره تی

«خزر» پیغه مبه ر، یا «مه لا

خدری نالی» خو ی.

خزری زینده: خدری زینده

که ئه لین تا روژی قیامت

نامری چونکه ئاوی ژیانی
خواردوو ته وه.
خلخال: پاوانه.
خوار: بخور. نرم.
خواری: زه لیلی.
خواستنه: داوا.
خوان: سفره.
خواهیش: داوا. ئاره زوو.
خوتوور: «خطور»: ئه وهی
به دلدا بی. تیپه رین. خه یال.
خود به خود: له خووه. له
خویه وه.
خودبین: ئه وهی هه ر خووی له
به رچاو بی.
خوددام: جه معی خادیمه
واته: نوکه ر.
خودنومایی: خوده رخستن.
خودی: ئاگا لای خو بوون.
خوردسال: منال.
خورپرهم: تازه و تیرو.
خورسه ندی: شادمانی.

خورشید: خور.
خوست: داوین.
خرووس: که له شیر.
خوسر: زیان تووش بوون.
خوسره و: پادشا، خوسره وی
په روپز پادشای ساسانی.
خوسره وی خاوه ر: پادشای
رۆژه لات، کینایه یه له خور.
خوش: چاک.
خوش: خوش.
خوشا: چه ند خوشه، خوزگه ی
پئی بی! ره ند: ئه وهی خووی
به هیچه وه نه به ستبیته وه.
خوشاهه نگ: خوش ئاواز و
خوش بزوتن، پووره ی
هه نگ که له ده وری کووره که
کوئه بنه وه.
خوش سلووک تر: ره وشت باشتر.
خوشه چین: گولوچن، ئه وهی
له بهر ده س کورتی خووی،
پاش خه رمان هه لگرتن به

شوین ده غله که دا نه گه پری،
نه گه ر گوله گه نمیک به پیوه
مابی یا له زه ویدا که وتبی
هه لی نه گری. هه روه ها
خوشه چین به وکه سه ش
نه وتری له کوی گولی یا
هیشوویه کی جوان به دی بکا،
نه یکاته وه. گولو چنی که ر،
نه وهی خیر و به ره که تیکی
زوری ده سگیر بی.

خوفیه: نهینی.

خو کردییه: ده سکردی خو مالییه.
خوم: کووپه ی گه وره ی مه ی
وسرکه و شتی وا، خاسه ره نگ
که جلی پی شین نه که ن.

خوبان: جوانان.

خوون چه که: ره وان بوونی
خوین.

خوونکار: خوین ریژ، پادشا.

خه بایا: شاردراوه.

خه بهر: ده نگو باس.

خه بهری بی نه سهر: ده نگ و
باسی بی سهر و شوین.

خه ت: پی لی نان. خه تی
جه وهه ری که لای
فه یله سووفه کان شتیکی
وه همییه و ته نها به باری
دریژیدا به ش نه کری. دیر.

پازاندنه وهی مووی برؤ. گه نه
مووی تازه پروای سهر پرووی
نازداران. مووی تازه
ده رها تووی سمیل، نه لین

فلانکه س خه تی داوه واته:
سمیلی بوز کردووه. جارانش
له داوینی لیوی خوارووه وه
بو سهر لووتکه ی چه ناکه
نه خشیکی ستوونیان نه کوتا،
به وه شیان نه وت خه ت.

خه تا: خه تا و خوته ن، دوو
ناوچه ن له تورکمانستان.
هه له.

خه تیره، «خطیره»: گرنگ و

خاوهن پایه.

خه تی سه بز: گه نه مووی

سمیلی تازه ده رها توو.

خه جله ت: خه جاله تی،

شهرمه زاری.

خه د: کولم.

خه ده نگ: تیر.

خه راب: نه و سه رخوشه ی

له تام به ده ر سه رخوش بی، که

پیشی نه لئین به دمه ست.

ویران.

خه رابات: که لاهه کون و

ویرانه. ویرانه و کاول.

خه راجات: خه رج و باج.

خه رافات: خه له فان.

خه رامیده ن: لاره و له نجه کردن.

خه رج: به ش. سه رف کردن.

خه رزیه: ناله تی پیاو.

خه رقه: عابا، پالتو.

خه رقه پوش: سو فی.

خه رقه ی نه زره ق: پالتوی

شین.

خه رکورپه: جاشوولکه.

خه رمه ن: خه رمان.

خه ره ف: خه له فاو.

خه ره ک: ناله تی کی ده سستیبه

ژنان له مالا لو که ی پی

نه ریسن و نه یکه ن به ده زوو.

خه ریک: گیرخواردوو و

داماو.

خه ز: ناوری شم.

خه زرا، «خضراء»: سه وز،

مه به ست ناسمانه.

خه زز و به ز: غه ز و به ز، پیو

و چه وری.

خه س: وشتر خوار.

خه سته: نه خوش، که وتوو.

خه سف: روچوون.

خه سم، «خضم»: دوژمن.

خه سه کزار: شوینی درکاوی.

خه شین پوشی: له به رکردنی

به رگی زبر.

خه فی: نادیار، نهیئی.

خه لاسی: رزگار بوون.

خه لعەت: خه لات. بهرگ.

خه لوهت: گوشه گیری سو فیانه

که ماویهک له ژووریکدا

ئه میننه وه و ناچنه دهره وه.

خه لوهت نشین: ئه وهی له

شوینیکی چو لدا به ته نها

دائه نیشی خه ریکی

خواپه رستی ئه بی.

خه لوه تی: خه لوهت نشین.

گوشه گیر.

خه له ف: پاشماوه.

خه م: پیچ و لوول. چه میوه.

خه ملا بی: رازابیتته وه.

خه ملیوه: رازاوه ته وه.

خه موش: بی دهنگ.

خه می: چه ماوه بی.

خه نده: پیکه نین، کرانه وه.

خه وف: ترس.

خه وفناک: دل پر له ترس.

خه یال: خه یال کردنه وه، سیبه ر.

خه یمه: خیوه ت. ده وار.

خیابان: ئه وه هیله سپیه ی

له نیوان دوو نیوه به یتی

قه سیده دا ستوونی دائه کشی،

هه روه ها سپیتی نیوان دپریک

و دپریک. شه قام.

خیتاب، «خِطاب»: فه رمووده.

له عیلمی نه حویشدا جو ره

زه میریک و له عیلمی

سه رفیشدا جو ره فیعلیکه.

خیتته، «خِطَّة»: پارچه زه وی،

ناوچه.

خیتمی، «خِطْمی»: هیرو.

«خیرالبشر»: چاترینی ئاده میزاد.

خیرس: ورچ.

پیتی دال «د»

دا: تا. تاوه کوو.

دائیره: باخ و باخچه ی ده وری

مال. بازنه، خوله. ده وروبهر.

خرپ و بازنه یی. کوپ بهستن و
خرپوونه وه.

داخو: ئاخو، ئایا.

داده پرهس: کسه سی دادی
کسه سی بدا.

دار: داری به رابه ری بهرد،
مال.

دارا: داریووش، دوا پادشای
بنه مالهی هه خامه نشی که
ئه سکه نده ری مه کدونی
به زاندی.

«دارالعلم»: خویندن خانه.

دار زرده: داری زهره،
شاخیکه له قه ره داغ.

داری هیند: داری بخوور که
بو بون خووشی ئه یسووتینن.

داغ: داخ. سووتاو و رهش
هه لگه پراو.

داغات: داخه کانی.

داکه ویتن: داکه وی.

دام: داو.

داماد: زاوا.

دامهن: داوین، بهشی

خوارووی هه ر چوار پهل.

دامین: داوین، بنار.

دانایی: زانایی.

دانش: زانین.

دان کهندن: کینایه یه له

دهس بهردار بوون.

دانگ: به شیک له شتیک،

کینایه یه له که می.

دانه: ئه و دانه ی بو په له وه ر

دائه کری. ئه و گه نمه ی له بهر

داوا دائه کری تا چوله که بیتنه

سه ری و بی به ته له وه. ده نک.

دانی: نزیک.

داوه شه عر: تاله موو.

دراو: سکه، لی دراو، به خشر او.

دردتی: دهردی من.

دریغا: داخه که م.

دشته: ده شتیک.

دلارامی: دل ئارامی، ئارامی

دل. مایه ی نارامی دلّه که ی،
یاره که ی.

دلّاویز: دلّ پیا هه لواسراو.

دلّ به ردی: دلّ ره قی وهك به رد،
بی ره حمی.

دلّ به سته: ئه وه ی دلّی به
شتیکه وه په یوه ند بی.

دلّ جو: ئه وه ی دلّ بیه وی.

دلّ خواه: ئه وه ی دلّ بیه وی.

دلّ فریب: ئه وه ی دلّی دلّ دار
هه لّ خه له تینی و گره ویده ی

خوی بکا

دلّ که ش: دلّ گیر.

دلّ کیش: ئه وه ی دلّی خه لك
پراکیشی بولای خوی.

دلّ نهواز: ئه وه ی دلّی خه لك
بداته وه.

دوتا: دوو باد.

دورج: قوتووی بچووک.

قوتوویه که ژنان زیر و خشل و

شتی گرانبه های خویانی تیا

هه لّ نه گرن.

دورپدانه: دهنکی مرواری،
فرمیسک.

دورپری یه کتا: ئه و دورپره ی
که به ته نها له سکی ماسیدا

ئه بی، له بهر ئه وه دورپریکی
گه وره و گرانبه ها ئه بی.

دور ووج: جه معی دورجه.

دوره ر: جه معی «دورپری»
عه ربییه.

دوزه خی: جه هه ننه می.

دوژمنی خوینی: دوژمنی که

به هوی خوین پرشته وه بووبی
به دوژمن.

دوگمه: قوپچه.

دوم نیش: چزوو نازاراوی.

دوو: دوا.

دووباد: کرژ، توند و تیگسمراو،

دژی خاو و خلیچک.

دووتا: دوولا.

دووتا: ئه وه ی به دوو جوړ

هؤنر ابيته وه.

دووخ: ئه ويش هر خه ره كه،

ئه بي ئه و به شه ي بي كه

لو كه كه ئه ريسي.

دوود: دوو كه ل.

دوو فاق: دوو فليچقان.

دوو لانه: دوو باد.

دوون: بي بايه خ. سووك و

په ست.

ده ئب: نه ريت.

ده بوستان: قوتا بخانه.

ده بوور: ره شه با.

ده بيژم: ئه ليم، له بيژنگ يا له

هيله كي ئه ده م.

ده پيون: وهك پيوانه كردن

هه لئه گوژن.

ده ججال: هه لئه له تين و

دروژن، كا براييه كي ساخته چييه

به ر له قيامه ت په يدا ئه بي و

خه لكي زيوري پي

هه لئه خه له تي و پاشان له سه ر

ده ستي حه زره تي عيسا

ئه كوژري.

ده خل: په يوه ند. ده سكه وت.

ده خيل: په نا هاوردوو.

دهر: به رده رگا. ده رگا.

ده راتوو: ده رها توو.

ده ربان: ده رگا وان.

ده رت: ده رگات.

ده رج: نووسراو، تيا دانراو.

ده رك: لي حالي بوون، ده رگا.

ده رمانده: داماو.

ده ره قسي: سه مائه كا.

ده ره م: تيكشكاو،

له خه فه تابوو.

ده راي عومان: ده رايه كه له

روژه لاتي ني مچه دورگه ي

عه رب، له باشووري

روژاوايه وه و لاتي

«عومان» يش هه يه كه

پايله خته كه ي شاري

«مه سقه ت» ه.

دهزین به ئاو: به هاران که
کانی ئەتەقی و ئاویکی
ئێجگار له جاران زۆرتری
پیادی.

دهس به ند: دهست گرتنی
هه لپه رکێ.

دهستار: دهسار، دهس هار،
دوو به ردی خری پانی تاشراون
دانه ویله ی پی ئە هارن.

دهستار: میزه ر.

دهستان: داستانی.

دهست به ند: دهستی یه ك گرتن.

دهست رهس: دهست پی گه یشتن.

دهسته مۆ: ئە و په له وه ره ی سل

نه کاته وه له خه لك و به ئاسانی

بگیری. مالی و به ئاسانی

گیراو.

دهستیار: یارمه تی دهر.

دهستی کهر: کینایه یه له

که سی یا شتی که لکی هیچی

پیوه نه مایی و فری درابیته

لاوه.

دهسرازه: دوو پارچه قوماشی

به ر و پشت داره، لۆ که ی

تی خراوه و په تیکی

هۆنراوه ی ره نگاوره نگی

پیوه یه، منالی ناو بيشکه ی

پی ئە پیچریتته وه.

دهسرو که: دهس ته سپری

بچووک، سه ری پۆش.

دهس کوژ: به دهس کوژراو.

دهس گر: دیل، دهستگیر.

دهشتی فه قیکان: ته ختانیك

بووه له سه ر کاریز له به ر گردی

سه یواندا و توژی به لای

گردی حاجی ئە و لاوه،

که وتوووه ته رۆژه لاتی شاری

سوله یمانیه وه، پردیکی

بچکۆله ی دار هه بوو له

شیوه که ی سه رقه بران

ئه په ریتته وه ئە چوویتته ناو

دهشتی فه قییانه وه.

ده عوا: كيشه و هه را.

ده فته ري ته عمال: كردار نامه.

له تايه تدا هه يه كه خوا له

رؤژي داوه ري دا ته فته رموي ت

هه ر كه سيك كردار نامه ي

خوي بدري تي كه ريزي ته و

چا كه و خراپانه ي تيا نووسراوه

كه له دنيا دا كردووني. وشه ي

«ده فته ري ته عمال» له وه

وه رگير اوه.

ده قيق: ورد و باريك.

ده قيق ي: به ورد ي وهك ئارد.

ده ل: ميچكه، ميچكه كه ر بو

ته م و ته و.

ده لاقه: كون. كه له بهر. په نجه ره.

ده لهك: گيان له به ريكي كيوييه

پيسته كه ي پاره يه كي زور ته كا.

ده م: كات. هه ناسه، ده م، ده مه ي

ئاسنگه ر، مووشه ده مه.

ده ماده م: په ي ده ر په ي. ده م

له سه ر ده م، جار و بار.

ده مالي: ته كوتايه وه.

ده م ده م: جار جار.

ده م نوش: خوين مژ، ماچ كه ر

و شيله گري ده مي وهك گول.

ده مه كه ت: خوينه كه ت، ته و

خوينه ي كردت، ده مت، «ده

وامه كه» ت.

ده ن: كووپه ي شه راب كه

ته يخنه ژير چال بوئه وه ي

شه رابه كه كون بي و شه رايكي

چاكي لي ده رچي.

ده ندووك: نووك.

ده نويني: ده رئه خا.

ده ني: سووك.

ده وات: شووشه ي مه ره كه ب.

ده وان: ته وه ي به را كردن پروا.

ده ور: خول. زه مانه. سووران.

نوبه.

ده واران: خول خوار دنه وه،

سووران ه وه. هه لسووراني

گه ردوون.

دیده‌یی تهر: چاوی
فرمیسکاوی.

دیده‌یی گریان: چاوی که
بگرییت.

دیر: دره‌نگ.

دیره‌م: پاره‌ی زیو.

دیققت: وردی، باریکی.

دیمه‌ن: جه‌معی دیمه‌یه واته:
سه‌ر سه‌لوینک.

دین: ئاین، بینین، چاو
پیکه‌وتن.

دینا: نه‌هینا.

دیوان: باره‌گای حوکمرانی،
دیوانی شیعر.

دیوانه: شیت، ده‌رویش.

پیتی ری «ر»

رائیج: ره‌واج‌دار.

رابیت: نه‌و ته‌خته‌یه‌ی نه‌یخه‌نه

سه‌ر ئیسقانی شکسته بو

نه‌وه‌ی بگریسته‌وه و چاک

ده‌ورانی: نه‌وه‌ی به‌ده‌وری
خویا خول بخوا، یا نه‌م‌ده‌س
و نه‌وده‌سی پی‌بکه‌ن.

ده‌وره: خول. خول به‌ده‌ورا
خواردن. زاراوه‌ی جه‌نگه.

ده‌وه‌ن: ورده‌دار که له‌پاشاندا
نه‌بنه‌داری گه‌وره.

ده‌هه‌ن (دهان): فارس‌یه‌ واته:
ده‌م.

ده‌بیی: نه‌بیسی.

ده‌یجوور: شه‌وی زور تاریک
و دریژ.

دیار: ولات.

دیبا: ئاوریشمی هه‌مه‌ره‌نگ.
پارچه‌قوماشی نه‌خش له‌سه‌ر
کراو.

دیده: چاو. دیتن.

دیده‌باز: چاو‌کراوه و وریا،
یان چاو وه‌ک چاوی باز.

دیده‌جو: نه‌وه‌ی چاو به‌دوایا
بگه‌ری.

بیته وه، جوړه په مزیکي
تایبه تی بوون وهك «،» و «)» و
«؛» و «:» و «.» ی ئیستا
له سهر کتیب نه یانووسین بو
نه وه ی خوینده وار به ئاسانی
رسته کانی کتیبه که ی
به یه که وه ببه ستی.

راجیع: گه پراوه. له عیلمی
نه حویشدا زه میریکه
بگه پرته وه سهر ئیسمیک.

راچنی: داچله کا.

پراح: مه ی، بهری ده ست.
پیک.

پراحت: حه سانه وه.

پراحتی نه رواج: ئارامی گیان.
پراده کا: غار نه کا، یا پرائه هیئی.
پارپه و: ریپوار.

راز: قسه.

پراستی سه با، «صبا»: ئیشاره ته
به دوو ئاوازی مؤسیقا:
«راست» و «سه با».

پراغ: میرغوزار. بناری سه وز.
پراغیب: نه وه ی ئاره زووی له
شتی بی.

پراوی: نه وه قسه ی پیغه مبه ر
نه گیریتنه وه ده ماوده م.

پراوییه: حوشر یا هر
ولاخیکی تر که ئاوی پی
بگویند وه. وشه که به عه ره بی
واته: ئاوده ر. جار ان له
سهرده می حه جدا به ولاخ
ئاویان به سهر په شمالی
حاجیه کانداه شیوه ته وه.

پراه: ریگا.

پرایه ل: نه و داره نه ستووران هی
به سهر دیواری نه م سهر و
نه وسهری خانوودا پرائه کیشرین
و پاشان ورده دار و تهنکه
به رد و گه لا و قور و نه مجار
خولیان نه کری به سهردا و
بانه که یان پی دائه پوشری.
تان «تانی تان و پو».

پرایل: پرایه ل، تان، ئەو تالە
بەن یا دەزوووە ستوونییانە ی
لە کاتی تەنینی شال یا جاو یا
بەرە و قالی و شتی وادا تالە
ئاسۆییەکانیان پیا
تیئە پەرپیری.

«رأى العين»: ئەوێ زەق بە
چاو ببیری.

ردین: ریش.

رست: ئەو پەتە یە ئە کریتە
ملی تانجی. پەتی گەردن بەند.
ریشایەو: ریشانەوێ تری لە
کوردەواریدا بەو کاتە ئەوتری
کە تازە هیشتووی بەرسیلە
دەرئە کەوێ و دەنکە کانی
ئێجگار وردن.

رشته: دەزووی پێ هۆنینهوێ
تەزییح و ملوانکە و شتی وا.
تال.

رَش رَشاشا: ئاورشین کە بە
ئاورشین کردن.

پوتاب: خورمای شلی تازە.

رُوح: «روح الأمین»،

جوهره ئیلی فریشتە ی

سرووش هینان بو پیغە مبه ران،

یان کینایە لە پیغە مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

چونکە لای ئەهلی دل بە

«روح الأرواح» ی ناو ئەبەن.

رُوح سهخت: ئەوێ بە

زەحمەت گیان بە دەستەو بەدا

و بمری.

رُوح: روو، ئەسپی شە ترەنج.

رُوحساره: رُوحسار، روو.

روومەت.

رُوحسەت: رُوحگادان.

رُوح: خور.

رُوحپەرست: گـوـلی

رُوحگارپەرست، گولیکی

زەر دەهه میشه لە گەل گە رانی

رُوحدا روو وەرئە چەرخینی.

رُوحی زینەت: رُوحی شایی و

ئاھەنگ لە میسر کە حەزرەتی

مووسا دهستی له پرووی
فیرعه ونا تیا کرد به باخه لیا و
دهری هیئا وهك چرا گرا و
په کی جادووی جادووگه رانی
فیرعه ونی پی خست، وهك له
تایه تی: ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ
الزَّيْنَةِ﴾ دا ئیشاره تی بو کراوه.
رؤسته ماسا: رؤسته م ئاسا،
وهك رؤسته م.

روسووم: داب و نه ریت.

روعوون: جه معی «ره عن» ه
به مه عنا لووتکه ی شاخ.

روعوونه ت: بی عه قلی.

روقبه ت: گه ردن.

روقعه: کاغز.

روقوود: خه و، پراکشان.

روقه با: جه معی ره قیبه واته:
به دکار.

روممان «رُمان»: هه نار.

روممانی «رُمان»: وهك
هه نار.

رومووز: جه معی «ره مز» ه
واته ئیشاره ت.

رئووبار: چه م.

رئووت: ده م و چاوت، رئووت
و قووت. رئوومه تت.

رئوودبار: چه م، ناوی دئییه که
له هه ورامانی بهری ئیران،
خه لکی پی ئه لین «رئووار».

رئووزهردی: خه جاله تی و
شه رمه زاری، کالی و زهردی.

رئووسپی: ئافره تی داوین
پیس.

رئوو سیا: رئوو پره ش.

رئووگه ردان: رئوو وه رچه رخاندن.

رئوونما: ئه و ئاوینه یه ی

له کاتی گواستنه وه ی بووکدا

ئه یگرن به پروویه وه و تیا
دهرئه که وی.

رئه ئس: سه ر.

رئه بیع: به هار، گژ و گیای

به هار.

رہ جا: ئومید. خهوف و رەجا
دوو حاله تی تایبه تین له
موسولمانی راسته قینه دا
کوئه بنه وه، له لایه که وه هه رگیز
ترسی خودای له دل دهرناچی
و، له لایه کی که شه وه هه میشه
هیوای رەحمی خوای له
دلدایه و نائومید نابئی.

رەجمی نه جم: له قورئانا
هه یه که وا کاتی ئەستیره به
شه و ئە کشی، بو پاونان و
دهرکردنی ئەو ئەهریمه نانه
ئەچی که چون گوی له
دهنگ و باسی فریشته کانی
ئاسمان بگرن.

رەجول: پیاو.

رەحزاح: ژیانی خوش.

رەحمهت: بارانی رەحمهت.

رەحیق: مهی.

رەخش: ناوی ئەسپه کهی
رؤسته می زاله، لیره دا له و

مه عنایه وه خوازراوه بو بوراق.
رەخشان: تیشک دهره وه.
دره خشان.

رەدیف: هاوسەر.

رەزیع، «رضیع»: شیره خوره.
رەسمی ئولفهت: ئوسوولی
ناسیاوی.

رەسوول: فروستاده.

رەشاو: ئاوی رەش.

رەشبه لهك: هه لپه رکئی
پیکه وهی پیاو و ژن.

رەشك: به خیلی، ئیره یی.

رەعد: گرمه ی هه ور.

رەفرهف: رایه خی جوان،
ته ختانی پر له گول و سه وزی.

سیرهت نووسان ئەلین

پیغه مبه ر پاش دابه زینی له

بوراق له شهوی میعراجدا

سواری ئەو بووه.

رەفع: بۆر «ئ»، هه لپه رین.

رەق: به تورکی واته: عه رهقی

خواردنه وه.

په قس: هه لپه پركی. سه ما.

په ققی: سابوونی په قی.

په قیب: به دكاری نیوان یاران
و دلداران.

په قیبانه: وهك په قیب، وهك
به دكار.

په مز: ئیشاره ت.

په مه: په وگ، گه له.

په مهق: نیوه گیان.

په میده: هه لاتوو، پاكردوو.

په ند: زیرهك، كه مته رخه م،
سه ربه ست. قوشمه و

كه یف چی و خوش. عاشق.

په ننگ پژیی: په ننگ پشتن.

په ننگ نوما: ئه وهی تیشك
بداته وه.

په وا: شایان.

په واج: پویشتنی پاره له
بازارا.

په واق: هه یوان.

په وان: جاری. راست.

پویشتوو. ريك و پیک.

په وح: فینکی. هه ناسه.

په وزه، «روضه»: باخ.

باخچه، مه به ست حهوشی

حه ره می مه ككه یه. مه رقه دی

پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

په وش: په وش ت. پویشتن.

په وغه ن: پوون.

په وم: جوړه شه رابیکه له

قامیشی شه كر دروست ئه كری.

په ه: ریگا.

په هره و: ریگا ته ی كه ر، ریپوار.

په هزن: چه ته و جه رده،

ری گر.

په هن: مه رهوون، پاكیراو.

په یاحین: جه معی په یحانه.

په یبه ت: گومان و دوودلی.

په یحانی: بوون خوش وهك

ریحان.

ریا: دوو پرووی. پرووپامالی.

پیتتی زی «ز»^۷

زایته ی ته بعم، «ضابطه» ی

«طبع» م: ته بیعه تی به زهوق و

رېك و پېك م.

زار: دهم. بریندار. داماو، لاواز.

دهرد و نازار او ی.

زاناندمان: زانیمان.

زاوییه: سووچ، گوشه.

زاهیدی خالی: سو فی به دیمه ن

دهست له دنیا هه لگرتوو.

زایع، «ضایع»: فه وتاو:

ته داره ك: فریا كه وتن.

زایه وه: ته قی.

زری: جو ره کراسی کی

کون کونی میتالی بووه

جه نگاوه رانی کون له بهریان

کردوو له لیدانی شیر و تیر

پاراستوونی.

زری دوز: زری سم.

زگ: سك.

ریاز، «ریاض»: باخچه کان،

جه معی رهوزه «روضه» یه.

ریبج: قازانج کردن.

ریزوان، «رضوان»: ره زامه ندی

خا و، ناوی ده رگاوانی

به هه شتیشه.

ریس: موو و خوری ری سراو.

ریسواپی: بی ئا پرووی.

ریش: به ولا خیک ته لین پشته

ریشه بووبی.

ریش به لم: ریش سپی مه یله

و زهرد و ریش زور و فش و

فول.

ری شکاندن: هات و چو کردن.

ری فعت: به رزی. پایه به رزی.

ری فقت: ناسکی.

ری گهی عده م: ری گای

مه رگ.

ری گی ره وان: نه و جو ره

لمه ی له شوینیکا جی گیر

نابی و به دهم باوه ته روا.

زوره‌فا، «ظرفاء»: جهمعی
زهریفه، واته: مرۆی پرووخوش
و خووش کردار و قسه خووش.
زوستی: ناشیرینی.
زولال: سازگار.
زولفه‌ین: هه‌ردوو زولفه‌که.
زولفی به‌هلوولی: زولفی
ئالۆز و پرژ و بلاو.
زولفی چین: زولفی جوانی
چین له‌سه‌ر چین.
زولمات، «ظلمات»: تاریکایی.
زولماتی به‌قا: ئه‌و تاریکاییه‌ی
سه‌رچاوه‌ی ژیان و مانه‌وه‌ی
به‌ره‌ی ئاده‌میزاده، مندالدانی
ئافره‌ت.
زولمه‌ت: تاریکستانی.
تاریکی.
زولمه‌ت ئاباد: تاریکستان.
زوله‌یخا: ژنی عه‌زیزی میسر
که دلی چووبوو له‌یوسف.
زوود: زوو.

زوور: زبر، ساخته و ده‌ست
هه‌له‌ست.
زووه‌م: زوو ئه‌م.
زوه‌ره: ئه‌ستیره‌ی ناهید.
یه‌کیکه‌له‌ ئه‌ستیره‌گه‌وره
گه‌رۆکه‌کان، پیشی ئه‌لین
زوه‌ره‌ی ره‌ققاس، واته‌سه‌ما‌که‌ر.
زوه‌ورات، «ظهورات»:
ده‌رکه‌وتن و دیاری‌دان.
زوه‌هاد: جهمعی زاهیده،
واته: ئه‌وه‌ی ده‌ستی له‌دنیا
داشوریی.
زه‌بانیه: ئه‌و فریشتانه‌ی
به‌رپرسی ئاگری دۆزه‌خن.
زه‌بوون‌گیری خوینم: خوینی
به‌داماوی و بی‌کەسی کوشتم.
زه‌به‌ر: سه‌ر.
زه‌جر: سه‌رکوتانده‌وه.
زه‌حاک: ئه‌ژده‌هایه‌کی
به‌ناوبانگ.
زه‌ده: لی‌دراو، ده‌ست لی‌وه‌شینراو.

زەرپ: زېر.

زەرب، «ضرب»: دراو ليدان.

زەربى لازيب: ليدانى وا که به

بنیاده مه وه بنووسى و

ليى نه بيته وه.

زەرپ تا: ئەوهى تاله كانى له زير

بى.

زەرد پروو: شەرمەزار و

ترسنوك.

زەرپ رات: جەمعى زەرپ رەيه

واته: تۆز يا ورده.

زەرپ رە: تۆز، ورده.

زەرپ رەيى خورشيد: ورده

تيشكى خور.

زەرق: ئارايىش و پەنگا و پەنگى.

زەرقا: شين، دەريا. كانيبه که

له سەر رپى مه دينه.

زەرق و زەرپ راقى: شين پەنگى.

زەروه، «ذروة»: چله پوپه،

لووتکه.

زەريف، «ظريف»: خوش.

زە عيف: لاواز، ئەو حەديسهى

که وا ئەوانهى ئەيگيرنه وه

له بارهى بى گوناھى و متمانه

پى کراوييه وه نه گەنه رادهى

ئەوانهى حەديسى «حەسەن»

ئەيگيرنه وه.

زە فافە تگاھ: شوينى گواستنه وه،

پەردە که بووکى تى ئەبرى بۆ

زاوا.

زە فەر: دەست که وتن.

زە قووم: خوراکی دۆزه خيبه کان.

زە لالەت، «ضالالت»: گومرایی.

زە لزه له: بوومه له رزه.

زە مزەم: بيريکه له مه ککه،

حاجيبان ئاوى لى ئەخونه وه

بۆ پيروۆزى و ليشى دیننه وه

بۆ مالى خويان.

زە مزەمه: شەوق و سۆز. گورانى

له بهر خووه وتن. ههرا و زهنا.

زە مه ن: زەمان، کات.

زە مهه رير: شوينىكى ئيجگار

سارده له جهه ننه مدا، پله ی
سه رمای له ئاستی گهرمای
ئاگره که یدایه.

زه میر، «ضمیر»: وشه یه که
له جیاتی ئیسمی زاهیر
به کاردی، دل.

زه نابیل: جه معی «زه نبیل»ه،
جوړه سه به ته یه کی دهستییه
میوه و سه وزه و شتی وای
تی ته کری.

زه نبور: میښ هه ننگ،
مه به ست لپی ئاره زووی
بنیاده مه.

زه ند و زه نده: دوو وشه ی
عه زه بین، دوو جوړه دارن،
سه روویان زه ند و ژپروویان
زه نده یه، له به یه ک گه یاندن و
لیک دانیان ئاگر په یدا ته بی.

زه ن، «ظن»: گومان.

زه نگله: زه ننگ.

زه ننگ و قوړ: نه و زه ننگله ی

ته کریته ملی و لاخی باری
کاروان له سه فهری دووردا و
له دووره وه دهنگی دی.

زه نگی: رهش. قوله رهش که
جاران کوپله بوون و کپراون و
فرؤشراون.

زه نه خدان: چالایی سه ر
چه ناکه.

زه وقی له ب: تامی لیو.

زه وه، «ضوء»: رووناکی.

زه هرا: جوان.

زه هر فروش، سرکه فروش:

کینایه یه له پرووگرژ و پرووترش.

زیاره ت: زیاره تی گوړ.

زیا، «ضیاء»: تیشک. پ روشنی.

زیب: جوانی.

زیبا: جوان.

زیر: دهنگی نزم.

زیر: ژیر.

زی پوړح: گیان له به ر.

زی شان، «ذی شأن»: خاوه ن

پایہ.

زیق «ضیق»: تہنگی.

زیلل، «ظلّ»: سیبہر.

زیللت، «ذلت»: زہلیلی.

زیهن: بیر.

پیتی ژی «ژ»

ژالہ: وشہیہ کی فارسییہ

بہمہ عناشہ ونم یا تہرزہ.

ژاوہ ژاو: دہنگی بوقہ لہ ناو

ٹاودا.

ژولیدہ: ٹالوز و تیکچوو.

ژیلہ مو: خو لہ میس کہ چینی

بنہ وہی ٹاگر بی.

پیتی سپین «سی»

سائب، «صائب»: راست و

دروست.

سائیلی مہ حرووم: سوالکھری

بی بہش.

سایت، «ثابت»: پرنہنگی

نہ چیتہ وہ.

ساحیبی تہ شریح: خواہنی

لیکولینہ وہ و لیکدانہ وہ و

یہ کالاکردنہ وہ.

سادہ: بی موو.

سارا: سہ حرا، دہشت.

سارہ بان: حوشترہ وان، ٹہو

زہ لامہ ی لہ گہل و شتردا ٹہروا

و ٹاگاداری ٹہ کا.

ساعید «ساعد»: باسک.

ساعید، «صاعد»: سہرکہ وتوو.

ساعیقہ: ہہورہ برووسکہ، یا

گرمہ ی وک ہہورہ برووسکہ

لہ سہر گوی قورس.

سافی: سادہ لہ ووح و نہ فام.

ساق: بالآ. پووز.

ساقی: مہ ی گیر؛ جاران لہ

کووری خواردنہ وہ دا کچانی

شوخ مہ ی یان گیراوه، لہ وہ وہ

«ساقی» بووہ بہ کینایہ لہ

کچی جوان.

ساقیان: کچه ئاوگیڙه کان.

ساقییه: ئاوگیڙ.

سالووس: فر و فیل.

سالیك: ئه هلی سولووک

به گوږه ی ری و شوینی

ئه هلی ته سه ووف،

ری گرتووه بهر. ریوار. ری

گرتووه بهر.

سالیکی راه: ری گرتووه بهر.

سالیکی سه بر و ته حه ممول:

ریگای سه برکردن و باری

مه ینت هه لگرتنی گرتبووه

بهر.

سانییه: ئه و حوشره ی ئاوی

له بیر پی هه لئه گوژن.

سایق: جووتیار، لی خوری

گای جووت. لی خوری

چه رخی گه ردوون، خوا، بهین

و بهری پیاله ی شه راب، یار.

سایه: په نا. سیبه ر.

سپی نه زیر: توقینه ری سپی.

جاران خیله عه رب که

دوژمن بهاتایاته سه ریان

یه کیکیان بهرگیکی ئاودامانی

سپی ئه کرده بهر و ئه چووه

سه ر بهر زاییه ک هاواری

ئه کرد که فریایان که ون. سپی

نه زیر، یا خود «الندیر العریان»

به وه ئه لین.

مونه ووهر: پرووناک، نوورانی.

سپی واش: سپی رهنگ،

مه یله و سپی.

ستاره: ئه ستیره.

ستوور: چوار پی.

سرد: سارد. ئه شگونجی

تیکرای «سرده» به مه عنا

«سه ر دیهی» بی واته: لای

سه رووی ئاواپییه که ی.

سستی: لاوازی و نه خوشی.

سفت و سو: ده ست پیا هینانی

شت و ئه م دیو و ئه و دیو کردنی

تا هیچی پیوه نه مینی.

سفری خال: خالی وهك
نوخته ی سفر، «صفر»
خویشی واته بوش و پوچ.
سفیده: سپیده، پرووناکی،
کازیوه.

سلووک: گرتنی ریگای
سوفیه تی.

سماق: ترشه سماق.

سواره: به نه شئه یه و له سهر
پییه.

سوبحان: مه به ست لیی
سووره تی «ئیسراء» ه که
سهره تاکه ی به م ئایه ته
ده ست پی ئه کا ﴿سُبْحَانَ
الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ
الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ﴾.

سوبحدهم: ده مه و به یان.
به ره به یان، یان ده می وهك
رۆژ پاك و روشن.

سوبحی کازیب «صُبح کاذب»:

کاتی که پیش رۆژ بوونه وه
که ناری ئاسمان تۆزی روشن
ئه بیته وه و نه شاره زا وا ئه زانی
به ره به یانه.

سوبوت، «ثبوت»: بوون.

سوپه ند: گیایه کی کیوییه
توویکی وردی ره شی هه یه
ئه یکه نه ناو ئاگره وه
ئه یسووتینن بۆنیکی خو شی
هه یه. ئه لین بۆ چاوه زار باشه!
سوپه ه: له شکر.

سوپیه ر: ئاسمان، گه ردوون.

سوجوود: جه معی «ساجید» ه
واته: سوجده به ر.

سوحبه ت: هاو رییه تی.

سوحبه ت، «صُحبت»: رابواردن.

سوخته: فه قی له پله

سهره تاییه کانی خویندندا.

سوخنه ندان: قسه زان.

سوروشك: فرمیسك.

سوروور: خو شی.

سوره ییا «ثریا»: کۆمه له
ئه ستیره یه کن له گهردنی
«سه ور» دا لئی جوی نابنه وه.

سورین: سمت.

سۆزان: گر تئ بهر بوو.

سۆزش: سۆز. سووتان.

سوقاق: ناگاته راده ی شه قام
وله کۆلانیس گه وره تره.

سولتان: خاوه ن ده سه لات.

سولح: ناشت بوونه وه.

سولووک: ری گرتنه بهر.

ره وشت، خواپه رستی ئه هلی

ته سه ووف.

سوله حا، «صلحاء»: جه معی

سالیحه.

سوله یمان: حه زره تی

سوله یمان. یه کیکه له

به ناوبانگترین شاره کانی

کوردستان، ئیبراهیم پاشای

بابان له سالی ۱۷۸۴ دا

دروستی کردووه و، پیتته ختی

میرنیشینی بابانی له قه لا
چوالانه وه بو ئه وی
گواستوو ته وه.

سونبول: جو ره گو لیکه له

گولدا نا ئه ینیژن و بو نه ورۆزی

ئاماده ئه کن «قضیب البان» ی:

وهك لقی بان، بان: دره ختیکه

گه لایه کی سه وز و بو نخوشی

هه یه.

سونع، «صنع»: کردار.

سوننه ت: گو فتار و ره وشتی

پیغه مبه ر صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

سونووح: لا کردنه وه.

سونووف، «صنوف»: جه معی

«سینف» ه واته جو ر.

سووت: سووتا.

سووتن: سووتان.

سوور: شایی. رهنگی سوور.

شاخیکه له روژی قیامه تدا

ئیسرافیلی فریشته ی مراندن

و ژیانده وه دوو جار فووی

پیا ئه کا. به فووی یه کم
هه موو زیندووان ئه مرینی و،
به فووی دووهه م هه موو
مردووان زیندوو ئه کاته وه.

سوورهت، «صورت»: دیمه ن.
سووره تی به شهری: وینه ی
ئاده میزاد.

سووف پۆش صوف: که سی
به رگی خوری له بهر کرد بی.

سووه یدا: ره شینه ی چاو.
ناو کورۆ کی دل.

سوویه ت: به ره و تو «به فارسی».
سوها: یه کیکه له ئه ستیره کانی

حه وته وانه به ئاسانی نابینری.
سو هه یل: ئه ستیره ی گه شی

سو هه یل که نیشانه ی پاییزه و
که هه لات ئیتر گه لای دار
دهست ئه کا به زهرد بوون.

سه ب: جنیو.

سه با، سه به، «سبأ»: ده وله تی
سه به له یه مه ن. : پایته ختی

ئه و سه رده مه ی یه مه ن.

سه بوک بار: بار سووک،
کینایه یه له بنیاده می پۆش و
هیچ و پووج که شتیك نه بی
می شکی پیوه خه ریک بکا.

سه حب، «صحب»: ئه سحابه،
ئه و که سانه ی به موسولمانی
پیغه مبه ریان دیبی و به
موسولمانی مرد بن.

سه حجار: جادوو گهر.

سه حن: مه یدان، یا خود سینی.
سه حوی زه میر: وش یار
بوونه وه ی زه میر.

سه حه ن، «صحن»: قاپ و
قاچاخ.

سه حیفه: په ره، چین.

سه خا: بهرچاو فراوانی و به
دهس و ده هه نه بی.

سه د: هه رچه ند.

سه داره ت: که وتنه لای
سه ره وه، ئیشاره تیشه به

زاراوهی «سهدر» که له
سهردهمی عوسمانییه کاندایه
سهرۆک وهزیران وتراوه.

سهد پارە: پینه پینهی له سهد
پارچه دراوه یهک.

سهدر، «صدر»: جاران له قهبعی
سهرۆکی وهزیران بووه. لای
سهرووی مه جلیس.

سهدهف: گیانله بهریکی

دهریاییه بههاران دیته سهر
ئاو و سکی ته کاته وه دلۆپیی
بارانی تی ته کهوئ ته نجا

سکی ته نیتته وه به یه کدا، ته و

دلۆپه بارانانه له سکیا ته بن به

مرواری، جا ته گهر پتر له

دلۆپییکی تیکه وتبوو، پتر له

مروارییه کی تیا په یدا ته بی،

به لام مروارییه کانی ورد ته بن

و زور گرانبه ها نابن. ته گهر

تاقه یهک دلۆپیشی تیکه وتبوو

تاقه مروارییه کی لی په یدا

ته بی و ته و مروارییه زور

گرانبه ها ته بی. ئیستا ههرچی

زور نایاب و گرانبه ها بی،

پیی ته وتری «دورپی یه تیم».

سهر: تای ترازوو. لا، ریز.

سهراب: ورده زیخی بریقه دار

که ریپوار له دووره وه وائه زانی

ئاوه. سهراو.

سهرایا: سهر تا پی، هه موو

گیان.

سهراسیمه: سهرسام و داماو.

سهراو: کانی.

سهراویزه: سهری داهیلراو و

شور کراوه.

سهرتيلهك: لووتکه ی بهرزایی

دهوار، ته و شوینه ی دهوار که

لای سهره وه ههردوو سهری

دهواره که ی تیا به یهک ته گه نه وه.

سهرچنار: کانی و سهراویکه

له سوله یمانی، جیگای

رابواردنی خه لکی شاره.

سەرپراف، «صَرَّاف»: ئەووی
پارە ئەگۆرپیتەووە و ساغ
ئەکاتەووە، زەرپشناس.
سەرپرشته: سەرتال، سەرەتا.
سەرزەدە: سەرگەردان.
سەرسەری باز: ئەووی
خەریکی شتی هیچ و پووج
بی، بازی بی سەر و پی و
پیکارە.
سەرشار: لیشاو کردوو.
سەرشەقام: گەرەکیکه له
گەرە که کانی سوله یمانی.
سەرف: زانستی داتاشینی
فیعل له زمانی عەرەبدا،
پروولادان.
سەرفی مەغفیرەت، «صَرَفَ»
مَغْفِرَت: جی به جی کردنی
لی خوش بوونە که.
سەر قەتار: سەر قافلە.
سەرکەش: یاخی و مل بەرز.
سەرکەشی: یاخیگەری.

سەرگران: خەریک.
سەرگەله: ئەو حەیانەدی
له پیشی پانەووە ئەروا که
سابرینیکی ریش درێژە.
سەرمیچ: سەقف.
سەرنگون: سەرەوخوار
بوووەو. ون.
سەر و پە یوهند: سەر و ساخت.
سەروکار: سەرپەرشتی.
سەریر، «صَرِير»: جیره جیره.
سەعی: کاریکی تری حەجە،
پراکردنە لەنیوان «سەفا» و
«مەرۆه» دا که دوو شوینن.
سەف: ریز.
سەفاسەف: ریز بە ریز و
چین چین.
سەفا، «صَفَا»: رابواردن.
بی گەردی و خاوینی.
سەفاگەه: جیگای رابواردن.
سەفا و مەرۆه، «صَفَا و مَرَوَة»:
دوو بەرزایین له مەکە

حاجی به نیوانیانا پرائه کن و
ئه وه به شیکه له نه ریتی حه ج.

سه فحه، «صفحة»: پروو، لاپه ره.
تهخت.

سه ف، «صف»: ریز.

سه فهرمام: سه فهرمدام.

سه فینه: که شتی.

سه فیه: نه فام.

سه قا: ئاوه لگر، ئاورشینی که ر.

سه قت «سقط»: که وته خوار.

سه قهت، «سقط»: پهك که وتوو.

سه قهر: دوزه خ.

سه قیم: پر له هه له، نه خوش.

رسته پهك که مه عناکه ی

نه یهت به دهسته وه.

سه که نات: دامرکان.

سه گ مه گه س: میسه سه گانه،

ئه و میسه ی به سه ر و چاوی

سه گه وه ئه نووسی.

سه گی موعه لله م: سه گی فییر

کراو.

سه لا هه ستا: بانگ بهرز
بووه وه.

سه لما: بیجگه له مه عنا

له فزییه که ی که ساغی

ئه که یه نی و له وهش که ناوی

ئافره ته، ئیشاره تیشه بو

«سه لما» ی ره مزی دلداری

له ئه ده بی عه ره بدا.

سه لمان: سه لمان فارسی،

یه کیکی تره له هاوړپیکانی

پیغه مبه ر.

سه لم و توور: دوو کوپری

فه ره ی دوونی پادشای

پیشدادی بوون، له نیوانی

خویانا بووه به شه ریان و له و

شوینه دا که شه ره که یان تیا

کردووه و کوشتاریکی

که وره یان له یه کتری کردووه و

قه لاچویان خستووه ته پهك.

ئیستا به هه ر شوینی ویران و

چول بی، ئه لپن بووه به چولی

سه لم و توور.

سه لیتی: له «سه لیکه» وه

هاتوو، ئه وهی له خوویه وه بیت

و خو پیوه ماندووکردنی نه وی.

سه م: زه هر.

سه ما: ئاسمان، سه ما کردن.

سه ماع: گوی له گورانی گرتن.

سه مع: گوی لی گرتن.

سه مه دانی: خوابی.

سه مه ن: یاسه مه ن، گولی

شیناییه که پی ئه لین

سی په ره، سه د گه لای هه یه،

گولی زهره و سپی و شینی

هه یه. دووریش نییه له

ئه سلدا «سیمین» بووبی،

واته: بالا سپی وهك زیو.

سه مه ندهر: گیان له بهریکی

ئه فسانه بییه ئه لین هه ر له ناو

ئاگرا ئه ژی و هیلکه ئه کا و

هه لی دینی و، ئه گه ر بیته

ده ره وه ئه مرئ!

سه نا: به رزی و شکو.

سه ناخوان: ته عریف که ر.

سه ناخوانی: پیا هه لدان و

ستایش کردن.

سه نگ دل: دل ره ق وهك به رد.

سه نگی سییه ه: به رده ره شه.

سه واد: خه تی ره شی به رده ست،

جاران به خوینده واریش

ئه وترا. ره شی.

سه وت، «صوط»: ده نگ.

سه ودا: په ریشان. سه ره خوله

تووش هاتوو. عه شق. مامه له.

ئاره زوو.

سه ودازه ده: ئه وهی ده ردی

عه شق لی دابی.

سه ور، «ثور»: گاجووت.

یه کیکی تره له برجه کان.

سه وسه ن: گیایه که گه لایه کی

باریک و درپژ و گولی جوان و

ره نگا وره نگی هه یه.

سه ولت: هه لمه ت. هپرش.

سهوم، «صوم»: پوژوو.

سههران: شهونوخونی کیش.

سههم: تیر.

سههم و نهسیب: بهش و

چاره نووس.

سهیر: ری تهی کردن.

گهپان، تهماشا.

سهیرانی: سهیران کهر،

جیگایهك بو سهیران بشی.

سهیقهل، «صیقل»: زاخاو

دهرهوه.

سهیل: لافاو.

سهیوان: گردی سهیوان،

گردیکه له بهری پوژهلای

سوله یمانییهوه، ناوبانگی به

گوپرستانه که یهوه ده رچووه.

وهك له پارچه شیعیکی

«شیخ رهزا» وه ده رئه که وی له

سه ردهمی بابانه کاندای جیگای

رابواردنی میره کان بووه.

سه بیار: رهونده. نهستی ره

گه پو که کان.

سه بیاره: کاروان.

سیا: رهش.

سیاتاو: هه وری رهشی باراناوی.

سیادهت: سه بیدایه تی.

سیاسهنگ: بهردی رهش،

کینایه یه له رهقی.

سیان: سین. سیاهن، رهشن.

سیاهن: رهشن.

سیاهی: رهشی.

سیب: سیو.

سیححت: دروستی.

سیحری بهیان: وتیهك

ئه وهنده جوان بی وهك سیحر

خه لك سه رسام بکا.

سیداو: مارهی.

سیددیو، «صدیق»: زور

راستگو، هه زره تی یووسف.

له قورئاندا هه یه ﴿يُوسُفُ

أَيُّهَا الصِّدِّيقُ...﴾ واته:

یووسف، هه ی پیاوی راستگو!...

سیددقیقه‌یی مه‌عسوومه:
ثافره‌تی باوهر پئی‌کراوی
بئی‌گوناھ، حه‌زره‌تی مریه‌می
دایکی مه‌سیح.

سیدق، «صدق»: راستی.
سیدقی نییه‌ت: راستی نیاز.
سیراب: تیراو. به‌و چیمه‌نه
ئه‌لین که ئاوی زوری ئه‌دری
بو ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌گه‌ش و
تیراو بئی.

سیراج: چرا.

سیرپ: راز و نهیئی.

سیرف: پرووت.

سی‌قه‌ده‌م: سی‌پئی، سی‌باز،
جوړه‌بازدانیکه، له‌پارچه
شيعری پیشوودا به‌دریژی
لئی‌دواين.

سیلسیله: زنجیره.

سیله‌ی ره‌حم: به‌سه‌ر
کردنه‌وه‌ی خزم و که‌س و کار.
سیم: زیو.

سیمار، «ثمار»: جه‌معی
سه‌مه‌ره به‌مه‌عنا میوه.
سیمین: سپی وه‌ک زیو.
سیمین به‌ده‌ن: له‌ش وه‌ک زیو
سپی.

سییه‌ه: سیاھ، ره‌ش.

سییه‌ه پروو: پرووره‌ش.

سییه‌ه مار: ره‌شمار.

سییه‌ه مه‌ست: به‌دمه‌ست،
زور سه‌رخوش.

پیتی‌ئین «ئش»

شا: کورت‌کراوه‌ی وشه‌ی
«شاء» یه‌هه‌مزه‌که‌ی لابراره
واته: بیه‌وی، پاشا.

شاخ: لق.

شاد: شادمان و گه‌ش.

شاداب: تیراو.

شاره‌زوور: ئیستا ناوچه‌یه‌کی
بچووکه‌له‌پاریزگای سوله‌یمانئ.
شاریح: لیک‌ده‌ره‌وه و

یه کالاکه ره وه.

شام: ئیواره.

شامات: یا مه به ست ولاتی

شامه، یا جهمعی «شامه» ی

به مه عنا خاله، یا پرسته ی

«شاه مات» ه که له زار اوه کانی

شه تره نجه.

شان: سه رشان. شه ئن، پایه.

بار.

شانامه: شاهنامه ی فیردهوسی،

شاکاری ئه ده بی فارسی.

شاهی: پادشایه تی، یا خود

ئیشاره ته بو «شاهی» ی شاعیر.

شاهی ئاسه ف: حه زره تی

سوله یمان.

شاهی ئاسه فی سانی: سوله یمان

پاشای بابان.

شاهید: نازدار. یار.

شاهیدی چینی: کینایه یه له

نازداری ئیجگار جوان.

شاهیدی سیدق: شاهیدی

پراستی.

شاهیدی فیکر: ئه و مه به سته ی

که شاعیر کردوویه به

شامه به سته ی به یتیک یا

غه زه لیک، واته: ئه و مه عنا

ورده ی که شیعره که ی به

ده ورا ئه سووریتنه وه.

شاهین: له فارسیدا «شاهین»

میلی ته رازووه که تاکانی

ته رازووه که ی پیوه شوپ

ئه کرینه وه. له دیالیکتی

هه ورامیشدا به ته رازوو

ئه لین: شایه ن.

شایسته: شایان.

شایه د: به لکوو.

شتور مورغ: بالنده یه کی

گه وره یه پیی دریژ و کلکی

کورت و بالی بچووکه، ناتوانی

بفری، به لام زور تیژره و، به

سه عاتی ۴۰ کیلومه تر

ری ئه کا، بالای دوو میتر و

نیو به رزه، ئالف و گیانه وهر
ئه خوا، به سهر ته پۆلکه ی
چه و و ورده به رده وه هیلانه
ئه کا.

شك: گومان.

شکار: راو، راو کراو.

شکاری: راوی.

شکاف: ئاوریشمی کلّافه کراو.
درز. لهت.

شکسته: ئه و زولّفه ی راست
نه بی، لوول بی. تیك شکاو،
شکاو، تیکه ل و پیکه ل.
خه تی شکسته که جوّره
خه تیکی فارسییه.

شکوف: شکوفه، هه لاله ی
دره خت.

شکوفه: خونچه، گولی
دره ختی به ردار. پشکووتوو.
گوپکه، هه لاله.

شکه م: سک

شکه نج: ئالۆزی و باخواردن

و شکانه وه ی زولّف.

شگوفه: هه لاله.

شمشاد: داری شمشال.

شوانی: شه وانی، یاخود
برژاندمی.

شوباک: په نجه ره، شیش به ند،

چوار چیویه کی ئاسنی

تان و پۆی کون کونی سهر

به ره لّایه، به سهر قه بری

پیاوچا کانیه وه دائه مه زریّن

بوئه وه ی پی نه نینه سهر

قه بره که.

شوبهت: گومان.

شوتور: حوشر.

شوتوربان: وشتره وان.

شوتور مورغی: وهك هـی

وشر مورغ.

شوخ: ساز.

شور: سویرا و هه را و زه نا.

شوراو: شورئاو، ئاوی سویر.

شورش: دهنگ و هه را. هه را

و هوریا.

شوره شەت، «شَط»: سویره
چەم، فرمیسک.

شوست و شو: داشتن، شۆردن.
شوشتن: شۆردن.

شوعاع: تیشک.

شوعله ریژ: تیشک بلاوکه ره وه.

شوهب: ئەو ئەستیرانه ی به
ئاسمانا ئە کشین.

شوهوود: یه کیکه له و

حاله تانه ی به سه ر ئەهلی

ته سه ووفدا دین و، وایان تیا

دیته پیش چاو که هه میشه له

حوزووری خوادان.

شەب ئەندەر پوژ: شه و

له ناو روژا، شه به نگه به پوژ،

کینایه یه له کو بوونه وه ی

هه موو په نگه پوژن و

تاریکه کان.

شەبان: شوان.

شەبستان: تاریکستانی.

شەبنم: شه ونم.

شەبوستان: حەره مسه رای

شاهان و ته ختی نووستنیان

که ته نیا مؤمیکیان تیا

دائه گیرساند...

شەبه: شه وه، مووروویه کی

په شه.

شەبه ه: وه ک. موورووی شه وه.

شەت، «شَط»: رووبار.

شەجەر: دره خت. ئیشاره ته بو

ئەو دره خته ی که له نزیکیه وه

بانگ کرایه حەزره تی موسا.

شەخس: بنیاده م، یاخود

قه بری پیاوچاک.

شەرار: شه راره، بلیسه.

شەراو: شه راب.

شەرح: لیکدانه وه، ئەو کتیبه ی

که تیگستی کتیبیکی تریان

وشه وشه و پرسته پرسته

خستبیتنه ناویه وه و مه عنای

ئەو وشه و پرستانه یان پی

لَيْك دايته وه.

شهرزه: شیر به چه، شیرزاد،
ئازا.

شهره ر: پزيسكه.

شهرپيه: شهرپه تي، يا شهرانييه.
شوش جانيب: شوش لا، سهر
و خوار و راست و چه پ و
به ر و دوا.

شوش دانگ: بي كه م و كورتى.
شوش دهر: زاراويه كه له
ياريكردن به «نهرد» دا به كار
ئه هينرى.

شه عائر: جه معى شه عيره يه
به و كرده وانه ئه لپن كه پيوسته
له حه جدا بكرين.

شه فير: ليوار.

شه فيع: شه فاعه تكار،
مه به ست له پيغه مبه ره.

شه ق: درز تى بوون. له ت.

شه قاوه ت: به دبه ختى.

شه ققه: پارچه قوماش.

شه قى: سته مكار، چاره پره ش.

شه ككه ر بار: شه كر هه لگر،

شه كر بارين، مه به ست شيرينه.

شه كه ربيز: ئه وهى ئه وه نده

شيرين و خوش بى شه كر له

به رچاوى خه لك ببيزرينى.

شه كه رخنه ند: پيكه نينى وهك

شه كر شيرين.

شه لته: ده فريكى دوولايى

شاش ته نراوه وهك ره شكه،

په ين و كا و شتى و اى پى

ئه گويزنه وه.

شه م: شه مع، مؤم.

شه مام: شه مامه، مه مك.

شه مع: مؤم.

شه مه ت، «شَمَط»: بووزى،

شال.

شه ناوهر: مه له وان.

شه واره: ئه و بالنده يه يه كه به

شه وى تاريك رووشنايى

ئه بينى و رى ون ئه كا و به

ئاسانى ئە گىرى.

شە و چرا: گە و هەرى شە و چراغ،

گە و هەرىكە بە شە و وەك چرا

ئە درە و شىتە وە، چراى شە و،

جۆرە كرمىكە بە شە و تيشك

ئە داتە وە، بە كوردى «گوو

ئە ستىرە» ى پى ئە لىن.

شە و چراغ: گە و هەرى شە و چراغ.

شە و كە: درك.

شە و كەت ئارا: ئە وەى شان و

شكۆ بە وە وە برازىتە وە.

شە و گەردان: جە مەى شە و گەردە،

واتە: ئە وەى بە شە و بگەرى ئە

مانگ و ئە ستىرە و بنیادەم و

هەرچى تر.

شە وەمما: شە و ئەمما.

شە وى قەدر: شە وە تا كە كانى

دەى دواىى مانگى رە مەزان

كە زۆر كەس لە موسولمانان تا

بە يانى نانوون و خواپە رستى

ئە كەن.

شە وى قەدر و مە عارىج:

شە وى رىز لى گرتن و

سەركە و تن بو ئاسمان.

شە وى مىحاق: شە وى سى

مانگى عەرەبى كە مانگى تيا

دە رنا كە وى.

شە هادەت: شە هیدى، شایە تى.

شە هپەر: شاپەر.

شە هەد: شیلەى هەنگوین.

هەنگوین.

شە هەد لەب: ئە وەى لىوى وەك

هەنگوین خۆش و شیرینە.

شە هسە وار: شاسوار،

شۆرە سوار و لاوچاك.

شە هالا: چاوى رە شىبە كەى

مە یلە و شىن بى.

شە هیدى كە ر بە لا: حە زرە تى

حوسە ینى كورى حە زرە تى

عە لى.

شە ىب: پىرى.

شە پىوور: ئالە تىكى مۆسقىايە

شیوه سوور: شیویکه له نزیك
چه مچه مال له وه.

شیوه نم یه گجارییه: شیوه نی
مه رگمه.

شیوی ئاودار: شیویکه له
رؤژاواي باکووری
سوله یمانییه وه به لای
سه رچناردا.

پیتنی صاد «ص»

«صَائِمُ الدَّهْرِ»: ئه وه ی به
دریژایی سال به رۆژوو بی.

«صِبْغَةَ اللَّهِ»: کورده ی
بی گهردی خوا. ئیشاره ته به
ئایه تی: ﴿صِبْغَةَ اللَّهِ، وَ مَنْ
أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً﴾.

پیتنی عه ین «ع»

عاطر، «عاطر» شه میم:
بۆن خوش.

عاتیل: پهك كه وتوو.

فووی پیا ته کری.

شیخ: پیری ته ریه ت. شیخی
ته ریه ت.

شیخ هه باس: شیخ عه باس،
یه کیك بووه له سه بییده کانی
به رزنجه، قه بره که ی زیاره تگای
خه لکه، که وتوو ته داوینی
سوله یمانییه وه.

شیره: شيله.

شیرین: بیجگه له مه عنا
له فزییه که ی و له وهش که
ناوی ئافره ته، ئیشاره تیشه بۆ
شیرینی خوسره و و فهرهاد.
شیرین قه له م: قه واره ریخته
و ریک و پیک.

شیفته: دلدارئ که یار دلی
بردبی. شیواو، ئالۆز.

شیمال: بای شه مال.

شین: گریان، رهنگی شین،
دروشمی که س مردوویی،
گریانی به کول.

عالمی بالا: جیہانی گیان
کہ دوورہ لہ ہہ موو پروالہ تیکی
دنیا.

عالمی عولویی: جیہانی بالا.
عالمی قلب: جیہانی دل،
جیہانی خوشہ ویستی.

عالی دست: بہ دستہ لات.
عالی دہماغ: بیر و سروشت
بہرز.

عالی سہدر، «عالی صدر»:
سنگ بہرز: کینایہ یہ لہ پیاوی
دہرکہ وتوو و خاوهن شکو.
عالی فیتہرت، «عالی فطرت»:
ئہوہی خوا بہ بہرزی دروستی
کردبی.

عالی قہدر: پایہ بلند.
عالی کہعب: کہسی ئہوہندہ
پایہ بہرز بی کہس نہ گاتہوہ
بہ قولہ پییدا.

عام: خہلک، گشتی.
عامیری: ئہوہی لہ ہوژی

عار: نہنگ و شوورہ بی.
عارف و مہ عرووف: ئہو دوو
فریشتہ یہی لہ قہبرا پرسیار
لہ پیاوی چاک ئہ کہن.

عارق نہرپژ: ماندوو نہبوو.
عاریز، «عارض»: پروومہت،
کولم.

عاریف: خواناس. خوداناسی
دل وریا.

عاریہ: خواستہ مہنی. عہیب
و شوورہ بی لی دی.
عاسا: داری دست.

عاسیان، «عاصیان»: گوناہباران.
عاسی، «عاصی»: گوناہبار.
عاسی بووہ، گیری خواردوہ.
عاشقی تہ جریدی: ئہوہی
دوور لہ ماددہ دلداری بکا.

عاشقی زارت: عاشقی تو کہ
لاواز و بی گیانہ، یا عاشقی
دہمت چونکہ «زار» بہ مہ عنا
دہمیش ہاتووہ.

«بنی عامر» بوو.

عامیلی ته قدیر: له نه حوی
زمانی عه ره بیدا جوړه عامیلیک
هه یه کاریش ته کاته پاشه وهی
و خویشی نییه، به خه یال
دائه نری، نه وه پیی ته لین
عامیلی ته قدیری. قهزا و
قهدهری خوا.

عرد: عهرد، عهرز، زهوی.

عوبوور: په پرینه وه.

عوجب: له خو پرازی بوون.

عوروج: بو سه رکه وتن.

عوریان: پروت و قوت.

عوزار: بنا گوی. مووی ناوچاو.

عوزر مه سمووعه: واته: نه و

عوزر و بیانووهی ته یهینمه وه

بوت بو نه وهی لیم ببووری

که وانه هاتم، شایانی نه وه یه

گویی لی بگیری.

عوسات: گونا هباران، جه معی

عاسییه.

عوسه یله: شیله، ئاوی بنیاده م.

عوشرهت: رابواردن.

عوششاق: جه معی عاشقه

واته دلدار.

عوقده: گری.

عوقده گوشا: گری که ره وه.

عوقوود: جه معی «عه قد» ه

به مه عنای ملوانکه.

عوقه لا: جه معی عاقله.

عوکووس: شهوق و پرووناکی

پوژ.

عولیا: بهرز.

عوممان: ده ریای عوممان.

عونناب: عه نئاب، دره ختیکی

درکاوویه، شهش میتریک

بلنده، گه لا کانی هیلکه یی و

ددانه دارن. گولیکی زهرد و

هیشوویی ته گری، داره که ی

رهق و سووره. بهریکی ورد و

خر و به تام و شیرینی هه یه.

له پاییزا پیی ته گا. بو ده رمانیش

به کار دی.

عووج: عووجی کوری عه نهق،

زه لامیکی نه فسانه بییه ته لین

بالای ته وهنده بهرز بووه به

دهستیکی ماسی له بنی ده ریا

ده رهیناوه، بهو دهسته کی

داویسه ته بهر خور و

برژاندوو یه تی!

عوود: داریکی بون خوشه

ته یسووتینن بو ته وهی بون

بداته وه.

عوور: عوریان، پرووت.

عوویون: جه معی «عهین» ه

به مه عنا سه رچاوهی ئاو.

عه بووس: پروو گرژ. ناوچاو

گرژ.

عه بهس، «عَبَث»: پروو پوچ.

عه بههر: که له گهت و زه لام،

نه رگس.

عه تا، «عَطَا»: دان، به خشین.

عه تبه: عه تبه، به رده رگا،

که وشکه ن.

عه تتار: گولاوگر.

عه ترشان: ته وهی بونی

خوش بلاو ته کاته وه.

عه ترناک: عه تراوی،

بون خوش.

عه جووزه: پیر و فه رتووت.

عه جهب: چه ندسه پیر.

عه دل: عادل، به داد.

عه دیل: هاوتا، هاوپی.

عه رار: گوله گاچاو.

عه ربه ده: سه رخوشی و

به دمهستی، ههراو هوریا له

کاتی شهر و کیشه یان دواي

خواردنه وه و سه رخوشی.

عه رز، «عَرَض»: پانایی. پانی.

پیشان دان.

عه رسه، «عَرَصَة»: پارچه

زه وی.

عه رش: عه رشی خوا.

عه رعه ر: دره ختی سه روی

شاخی، دره ختیکه له چه شنی
سنه و بهر.

عەرفە ج: ڕووە کێکی دەشتییە.
عەزات، «عَضَات»: داریکی
دەرکاوییه.

عەزرا، «عَدْرَا»: بیجگە له
مەعنا له فزییه کە واته
«کچی دەست بو نە براو» و
له وهش که ناوی ئافره ته،
ئیشاره تیشه بو مه ریه می
دایکی عیسا و بو عەزرای
قاره مانى ڕازی خو شه ویستی
وامیق و عەزرا.

عەزل: له کار خستن.

عەزیر: عەزیزی میسر، میردی
زوله یخا. خاوهن دەسه لات به
جوړی کەس نه توانی دەستی
بو به ری.

عەزیزان: خو شه ویستان،
ئیشاره ته بو نازناوی یه کێکی تر
له پیرانی ته ریه تی نه قشبه ندی

که ناوی «سه یید عه لی
رامیته نی» ی مامۆستای «بابا
موحه ممه دی سه مماس» ی
مامۆستای «ئه میر کولال» ی
مامۆستای «شاهی نه قشبه ند» ه.

عەزیزی: خاوهن عیززه تی.

عەسر، «عَصْر»: چه رخ.

عەسه س: پاسه وانی شه وی
ناو شار.

عەسه ل: هه نگوین.

عەفار: جوړه داریکه ئاگری
لی ئه بیته وه.

عەف عەف: حه وحه و،
وه ره ی سه گ.

عەقره ب: دوو پیشک.

عەقیق: ئاقیق، به ردیکی
گرانبه های سووری تره.
مووروویه کی سووری گرانبه هایه.

عەقیم: نه زۆک.

عەکس: ده رخستن، پیچه وانه.
وینه.

عە كسى بە قىع: پىچە وانەى
بە قىع كە «عە بىق» ە واتە: بۆن
وبە رامەى خۆش. ئىشارە تىشە
بۆ گۆرستانى «جنة البقيع» كە
يە كىكە لە گۆرستانە
بە ناوبانگە كانى موسولمانان و
بە شىكى زۆر لە ھاورى
گە ورە كانى پىغە مەبر لە وى
نېژراون.

عە كسى عە سەل: پىچە وانەى
هە نگوين، تال، لە سەع،
«لَسَع» واتە: پىوهدان و
گە ستن.

عە لا: «على»، يە كىكە لە
حە رفە كانى جەر مە عنای
سە ركە وتنى شتىك بە سەر
شتىكدا ئە بە خشى.

عە لامەت: نىشانە.

عە لایق: پە يوەند.

عە لقمە: كاله كە مارانە.

عە لەم: ئالا. وشە يە كە لە

خۆ يە وە كە سىك يا شتىكى
دىارى بگە يە نى.

عە لەم دار: دارى ئالایى و
پەرۆ پىا هە لواسراو، يا مروى
ئالا هە لگر.

عە لەن: ئاشكرا.

عە ماری: كە ژاوه.

عە مدەن، «عمداً»: دە سە نقە ست.

عە مرە: واجبىكى تری وە كوو

حە جە، جىاوازی لە حە ج

لە وە دا يە مە رج نىيە هەر لە دە

رپۆژى يە كە مى مانگى قوربانا

بكرى و وە ستانى «عەرە فە» شى

تيا پىويست نىيە.

عە مەل: كار. كرده وە.

عە مىق: قوول.

عە ن: «عَن»، يە كىكە لە

حە رفە كانى جەر بۆ لادانى

شتىكە لە شتىكى كە،

ئىشارە تىشە بە «عَن» ى بە

مە عنا شلە پە تە يى.

عەنان: جەو.

عەنبەر: شتییکی بۆن خۆشە،
رەنگی وەك رەنگی گل وایە
لە گەدە یا لە رپخۆلە ی جۆرە
ماسییە کی دەرئەهینن.

عەنبەر ئەفشانی: عەنبەر
بلاوکردنەو، کینایە یە لە قسە ی
نەستەق و شیعی ر نا یاب و تن.

عەنعەن: عەن عەن، لە فلانەو
و ئەویش لە فلانی ترەو و
بەوجۆرە... حەدیسە موعەنعەن
ئەو حەدیسە یە کە تیا بووتری
فلان کەس لە فلان کەسە
گێراییەو بۆم، بئ ئەو ی بلی
ئەو فلانە قسە ی بۆ کردم کەوا
فلان کەس قسە ی بۆ کردوو...
تاد، یا لئی بیستوو.

عەنقا: بالدارییکی ئەفسانە بییە
دەنگی هە یە و رەنگی نییە.

عەنکە بووت: جالجالۆ کە.

عەوامیل: ناوی کتیبییکی

سەرەتاییە لە زانستی نەحودا
و، ئیشارە تیشە بۆ هەر
وشە یەك بە پیتی ئەو زانستە
کار لە وشە یە کی تر دا بکا،
هۆیە کانی ئیش کردن.

عەود: گەرانهو، مەبەست
زیندوو کردنەو ی بنیادەمە
لەو دنیا دا.

عەوسەج: درەختییکی
بچکۆلە یە لقی درکاوی و
گۆلی رەنگا ورەنگی هە یە.

عەیادەت: سەرلێدانە نەخۆش.
عەیان: ئاشکرا و دیاری.

عەین: کانی. چەشن. چاو،
زات.

عەینی عەسا: هەر وەك عەسا،
کینایە یە لە کویری و بئ چاوی.
عەبیار: فیلباز.

عیادەت: هەوال پرسە نەخۆش.
عیتاب: گلە بی و بناشت. لۆمە.
عیجز: بئ دەسە لاتئ. عاجزی.

عیسمهت: پاراستن.

عیشقی مه جازی: لای ئه هلی

دل عیشق دوو جوّره، عیشقی

حه قیقی که عیشقی خواجه و

عیشقی مه جازی که عیشقی

جینسییه.

عیشوه: ناز.

عیقده: گواره.

عیلاقه: ئه وهی به شتیکدا

هه لواسرابی.

عیلمی به سیت: زانستی

سادهی بی پیچ و په نا.

عینایهت: گوی پی دان و

خزمهت کردن.

عینهب: تری.

«عینه»: که رهسته.

عیهن «عهن»: خوری.

پیتی غه پین «غ»

غائب: نادیار، ئه وهی مال و

حال و کهس و کاری خووی

به جی هیشتبی و نه زانن

له کوییه. له عیلمی نه حویشدا

جوّره زه میریک و له عیلمی

سه رفیشدا جوّره فیعلیکه.

غار: ئه شکهوت.

غارات: تالان. غارهت، تالان.

غارهت گهر: تالان کهر.

غافل: بی ئاگا.

غالیه: دهرمانیکی زور

بوّن خوشه له چند ماددهی

جیاجیا دروست ئه کرا و بو

به هیزکردنی دل و بیر به کار

ئه هینرا.

غوبار: توّز.

غوربهت: غه ریبی.

غوربهت کهش: ئه وهی له

نامویدا بژی.

غورپه: ناوچاوان.

غولام: نو کهر.

غونچه پشکووت: خونچه

پشکووتوو، دهم کراوه.

غونچیکه: غونچه یه که.

غه برا: تۆزاوی.

غه رامهت: دهر د و ئازار.

غه پرا: بایی.

غه رغه ره: خره خر و گیرانی

قورگ و دهنگ دهر نه هاتن.

کاتی گیانه لا، دوا قوناعی

ژیان و سهره تای مهرگ.

غه رق: غه ریق، خنکاو.

غه رقه: غه رق، نوقم.

غه ریق: خنکاو، نوقم.

غه زال: ئاسک.

غه زهل: پارچه شیعر. جوره

قوماشیکی جوانه.

غه زه نفر، «عَصْفَر»: به سام

وهك شیر.

غه لتان، «غَلْطَان»: تیکه ل،

تیوه گلاو.

غه له تاوه: وهرچه رخواوه،

وهرگه پراوه ته وه.

غه مزه: ئیشارهت به چاو.

چاو داگرتن.

غه مزه سووک: ئه وهی به تیلی

چاو ئیشاره تیکی زور کهم

بکات.

غه نی: ده وله مه ند، بی ئیحتیاج.

غه وس، «غَوْث»: فریاد پرهس.

غه وواس، «غَوَّاص»: ئه وهی

ئه چیته بنی دهر یا دور و

گه وههر و مرواری دهر ئه هیئی.

غه یب: نادیاری.

غه یر: «غیر»، وشه یه که له

زمانی عه ره بیدا ئه گه ر ئیزافه ش

بکریته پال مه عریفه یه که ههر

نابی به مه عریفه و به نه کیره یی

ئه مینیتته وه.

غه یوور: به غیرهت.

غیبته، «غِبْطَة»: ئه وه ته

که سیك ئاواتی ئه وه بخوازی

شتیکی باشی ده سگیر بی

که که سیکی تر هه یی.

غیلمان: جه معی غولامه

به مه عنا به نده. کورپی تازه
پینگه یشتوو.

غینا: ده وله مه ندی. گورانی.

پیتی فی «ف»

فائیز، «فائض»: خاوون فه یز،
به هره مه ند.

فائیق: لای سهرووی گهردن
که سهرو ملی تیا یهک
ئه گریته وه.

فائیه: حوشریکه ههر
له گه ل دوشینیا گوانی پر
بیته وه له شیر.

فاتیح: ولاتان داگیرکه ر.

فاتیه: سووره تی «الفاتحة»،
داوای خویندنی سووره تی
فاتیه بو گیانی که سیکی
مردوو.

فاحیشه: ئافره تی داوین پیس.

فاخیر: نایاب و گرانبه ها.

فاریح: بوش.

فاسیل، «فاصل»: جوی که ره وه.

فاقه: ته له، داو.

فانوس: چرادان.

فانی: فه و تاو.

فزد: تاک.

فرزه ند: کورپه، منال.

فرووغ: گه شی و پروونا کی.

فریب: هه ل خه له تاندن.

«فنا فی النور»: له زاراوه یه کی

سو فییانه وه رگیراوه، واته:

توانه وه له پروونا کیدا.

فوتاده: ئوفتاده، که وتوو.

فوتووح: کردنه وه.

فوتووحات: به ره که ت.

فوتوور: ساردی و بی مه یلی.

مه سستی و سستی.

فورات: سازگار و ساف و

بی گهرد، پرووباریکه له عیرا قا

ناوبانگی ئاوه که ی به خو شی

دهرچووه.

فورزه ندی فه یله قووس:

ئەسكەندەرى كورى فيليپى
مەكدونى.

فوسوول، «فُصول»: وەرزە كانى
سال.

فوغان: هاوار و گريان.

فويووزات، «فيوضات»: لافاوى
بەرەكەت.

فەتتاج: خواكە دەرگاي
رەحمەتى خوى بوۋبەندە
ئەكاتەو.

فەتخ: كردنەو.

فەتەرات: فەوتان.

فەج: رېگاي دوور.

فەر: جوانى.

فەرد: تاقانە.

فەردا: سبەينى.

فەرزىن، «فَرَضاً»: گريمان، با
واى دانىين.

فەرش: تۆپى زەوى. رايەخ.
ژيرەخەر.

فەرع: لق.

فەرق: تەپلى سەر. تەوقەسەر.
فەرهاد: دلدارى شيرين، بە
ھەر بەدبەختىكى هاواركە ريش
ئەلپىن و لە وشەى
«فەرياد» يشەو نزيكە.

فەرەق: فەراق، تەق، تەقینەو.
سەرچاوە كەى ھەر وشەى
«فیراق»ە.

فەزا، «فضا»: بوۋشايى.
تەختان.

فەساحەت، «فَصَاحَة»: قسە
رەوانى.

فەساد: خراپ بوون و فەوتان.

فەغفور: لەقەبى پادشاهانى
چين بوو.

فەقر: لاتى.

فەقر و فاقە: لاتى و ھەژارى.

فەقى: كەسانىك بوون لە

تەمەنى ۱۰ - ۱۲ سالانەو

حوجرەى تايبەتيان لە

مزگەوتەكاندا ھەبوو،

زانسته کانی ئایینی ئیسلام و
زمانی عه ره بی و هه ندی
بابه تی فه لسه فه و ماتماتیک و
ئاسمان شناسیشیان ئه خویند.
تا پاش جهنگی یه که می
جیهانیش بناخه ی خویندن و
خوینده واری له کوردستانا
ئه وان بوون. که له خویندن
ئه بوونه وه، ئه بوون به مه لا.
له ناو ئه م مه لایانه دا زانای
گه وره گه وره هه لکه وتووه.
دهوری گه وره ی په یدا بوون و
گه شه پیدان و پاراستنی
ئه ده بی کورد ئه م مه لا و
فه قبیانه دیویانه. ئیستاش له
زۆر لای کوردستانا فه قبیه تی
ماوه، به لام زۆر رووی
کردوو ته کزی.
فه له ک: ئاسمان. گه ردوون.
فه له کولته تله س «فَلْکُ الْأَطْلَسْ»:
لای فه یله سووفه کۆنه کان

ناوی ئاسمانی نو هه مه چونکه
ئه وان «عه رش» و
«کورسی» یشیان به ئاسمان
داناوه.
فه ن: هونه ر و جوانی، فروفیل.
فه نه ر: پارچه کاغه ز یا پارچه
قۆماشیکه وه ک لووله لوول
ئه دری و مۆمی داگیرساوی
ئه خریته ناو بوئه وه ی که
له شوینی که وه برا بو شوینی که
با نه یکوژینیته وه، به هه ر
شتیکی لوول دراویش ئه وتری.
فه نه ن: لقی راست.
فه ور: په له.
فه واران: فه وه ران، هه لقولان.
فه وقانی: سه رخان.
فه هیم: تیگه یشتوو و فامیده.
فه یز، «فیض»: میهره بانای و
رووخۆشی. لافاوی به ره که ت.
لیشاو.
فه ییاز «فیاض»: باران ریژ،

بدره که ت به خش.

فیتنه: گرفتار و گیروده کردن.

مایه ی نه گبه تی و خراپه.

فیراق: دووری له یار.

فیردهوس: به هشت.

فیرقه: تاقم.

فیرقه ت: جیایی.

فیکر: بیر لی کردنه وه.

فیکره ت: بیر و را.

فیلکه: سه ره خپه که ی

ته شیبه که که کراوه به سه ر

داره ستونیبه که یدا و

قولا په که ی لی گیر کراوه.

پیتی قاف «قی»

«قائم اللیل»: نه وه ی به شه و

هیچ نه خه وی.

قائم: بنیاده می قنج و قیت.

بیدار، هه ستاو. پراوه ستاو،

به پیوه بوو.

قاب قوسین: نه ونده ی دوو

که وان.

قابیله: وه رگر، په زامه ند.

قابیلی قیسمه ت: نه وه ی به

به شی خو ی رازی بی یا

نه وه ی بو دابه ش کردن بشی.

قاتیعی ریگه ی سه فهر:

ریگه ی سه فهری نه پری.

یا خود بوو بوو به چه ته ی

ریگه ی سه فهر.

قاروون: ده وله مه ندیکی

جووله که بووه له خو ی بایی

بووه، خوایش غه زه بی

لی گرتووه، دارایی و سامانی

بردووه به ناخی زه ویدا.

قاسی، «قاصی»: دوور. په ق.

قاعیده: بناغه.

قاف: کیوی نه فسانه یی قاف.

قافله سالار: پیشپه وی کاروان.

قامه ت: بالآ.

قانگ: دووکه لی په نگ

خواردووه وه.

قانیعی بابی رهزا: له ده‌رگای
ره‌زانه‌ندیدا به به‌شی خوئی
قنیات کردوو.
قاو: پووشوو، پیفوو، ناوپوورگی
پیره‌داره.
«قَد قامت»: رسته‌یه‌که،
به‌شیکه له دو‌عایه‌کی تایبه‌تی
به‌ر له دابه‌ستنی نویژی
جه‌ماعت ته‌خوینری.
«قُمْ قُمْ»: هه‌سته! هه‌سته!
قوبه: گومه‌ز. گوپکه.
قوبله: ماچ.
قوبوور: جه‌معی قه‌بره.
قوت: رۆزی.
قوتب، «قُطْب» و وه‌لی: لای
ته‌هلی ته‌سه‌ووف دوو پله‌ن
له‌و پلانه‌ی بنیاده‌می
خواناسیان پی‌ته‌گا.
قودره‌تی ئینشا: توانای وتن یا
دروست کردن.
قودس: پیروژ.

قودس تاشیان: ته‌وه‌ی ئاسمان
جیی بی.
قوربان: قوربانی.
قوربه‌ت: نزیکی.
قورسی نمه‌ک: پارچه‌خوئی
که بووبی به‌کولۆ.
قوسوور: کورتی.
قوش: په‌له‌وه‌ریکه وه‌ک باز
راوی پی‌ته‌که‌ن.
قولقول: قوله‌قول، قولدان.
قولله: لووتکه.
قولنگ: چه‌کوشی به‌رد پی
تاشین.
قوم: لم.
قومری: بالنده‌یه‌که له‌کوتر
بچووکتره.
قووه‌تی دل: هیزی دل.
قه‌به‌س: ده‌سه‌چیله، چه‌پکیک
پووش یا چیلکه بنری به
ئاگریکه‌وه تا داگیرسی و
بری له شوینیکی تر ئاگری

پئی بکریتته وه.

قه تاد: داریکی سه خته درکیکی

وهك ده رزی تیژی هه یه.

قه تار، «قطار»: کاروان، ریز.

قه تع: برین، حه دیسی مه قتیوع

ئه وه حه دیسه یه زنجیره ی

گیپرانه وه ی نه گاته وه سه ر

ئه سحابه، به لکوه له تابیعین

یا له خواری ئه وان وه بیچری.

قه د: بالآ. قه د «ی دووه م»

مه عنای چه ماندنه وه ش

ئه گه یه نی.

قه دکه وان: ئه وه ی قه دی وهك

که وان چه میبیتته وه.

قه ده ح: پیاله.

قه ده ح نوش: نوش کهری

پیاله ی مه ی.

قه ده م: هاتن، پی و قودووم.

قه ده م ره نجه که: ئازاری پیت

به، کینایه یه له داوای هاتن

له که سیکی خاوه ن پایه و ری

و شوین.

قه دیفه: قه یفه.

قه راح: ئاوی سازگار.

قه رار داوه: داناوه.

قه پرال: قه رال، پادشا.

قه رقه ف: مه ی.

قه رنی غه زاله: شاخی ئاسک.

یه که م سه رده رهینانی خوړ له

سبه ینیدا.

قه ره داغ: ناوچه ی «قه ره داغ»

له هه ری می سلیمانی.

قه زار، «قضا»: قه زاوقه ده ری

خوا.

قه سر، «قصر»: کو شک و ته لار.

قه سری موعه للا: کو شکی

به رز.

قه سه وت: دل ره قی.

قه شقه: نیشانه یه که

هیندیبه کان له ته ختی

نیوچاویاندا دایده نیین بو

ئه وه ی تیره و تائفه یان له یهك

جوى بېټه وه.

قه عر: بن.

قه ل: قه له ره ش که هر ئه قرينى
و خه لک به نيشانه ي خيړى
نازان، مه به ستيش ره شينه ي
چاوه.

قه لاده: گه ردن به ند.

قه لب: دل، ده روون، ناوه وه.
گوړين. يان قه لب، واته:
ناچيز و بى نرخ.

قه لبه زهن: بى کاره.

قه لع: هه لکه ندن و له بن هينان.
قه لعه: قه لا.

قه لغان: به رگريکى له پولا
دروست کراوه له چه شنى ساج،
جاران شه رکه ر گرتوويانه به
روويانه وه بو خو پاراستن له
تير و شيرى دوژمن.

قه لفر: کينايه يه له ده رکردن
و دوورخستنه وه.

قه للاب: بى بار.

قه له ندهر: که سى هيچ

په يوه نديکى به دنياوه نه بى.

قه مته رير، «قمطير»: دژوار
و تنگ و ناله بار.

قه مچى نه چيژ: ئه وه نده باش
و گورج، پيوست به قامچى
پيادان نه کردوو.

قه ناره: دارپکه قولاپى ئاسنى
پيوه يه قه ساب گوشتى پيا
هه لئه واسن.

قه نديل: چيाय قه نديل له
رؤژه لاتى با کوورى کوردستانى
عيراق.

قه وام: هوى راگير بوون.

قه وس: که وان.

قه يد: زنجير. کوټ.

قه يسه ر: له قه بى پادشاهانى
رؤم و رووس بووه.

قه ي کردنه وه: رشانه وه.

قيا: کورت کراوه ي «قيام» يا
«قيامه ت» ه.

سه گه که ی ئه سحابولکه هفه.
قیروسیا: کینایه یه له وهی به
هیچ دابنری و گوپی نه دریتی
ئه گهر له ناو بچی. یا خود «قیر
و سیا» یه واته: قیر و رهش.
قیسه، «قصة»: قسه.
قیندیل: چرا. چرادان.

پیتی کاف «ك»

کابین: ئه و ئه اندازه پاره یه ی
پیاو له کاتی ژن هینانا له
ئه ستوی ئه گری بیدا به
ژنه که؛ له و مه عنایه شه وه
وه رگراوه بو هه رشتی مرو له
ئه ستوی خو ی بگری.
کاتیب: نووسهر، مه به ست له
خوایه.

کادینی: نیشته جیی کادان.
کاسات: جه معی «کاسه» یه.
کاشانه: خانوی بچووک و
بی بایه خ که هه ژارانی تیا

قیاسی موسبهت: له عیلمی
مه نتیقدا «قیاس» به دوو
رسته ئه لپن هه ریه کی لای
که می له دوو وشه پیك دین.
جا ئه گهر هه ردوو رسته که
مه عنای بوونیا ن ئه گه یاند،
ئه وه قیاسه که قیاسی موسبه ته
و دیاره ئه نجامه که شی هه ر
بوون ئه گه یه نی.

قیاب: جه معی قوببه یه.
قبیله: مالی خوا له مه ککه که
موسولمانان پینج فه رزه پرووی
تی ئه که ن. یار، که وه ک قبیله
دلان هه موو پرووی تی ئه که ن.
قبیله برو: ئه وه ی بروی بووه
به قبیله ی دلداران.

قبیله قوزه: ئاره زووباز و
شه هوهت په رست.

قبیله یی حاجات: ئه وشوینه ی
موحتاجان پرووی تی ئه که ن.
قیتمیر، «قظمیر»: ناوی

ئەژىن.

كافرسانى: كافرستانى، ولاتى
كافران.

كافر نىگەھ: ئىھوھى
بىرەھمانە بىرۋانىتتە يە كىك.

كافوور: دەرمانىكى بۆن
خۆشى سىپى رەنگە، لە
درەختىكى ئە كەنەوھ.

كافوورى: سىپى وەك كافوور
كە بەرىكى سىپى و بۆن
خۆشى درەختىكە.

كافوورى كفن: كفى سىپى
وەك كافوور.

كافوورى كەشىدە: خەتى
كىشراوى سىپى وەك كافوور،
ئەو خەتەي كە لە ئەنجامى لە
مىستەرەدانى كاغەزەوھ بە
كاغەزە كەوھ دەرئە كەوت.

كاكۆل: قزە سەر. كاكۆل، قزى
درىژى لاوان.

كاكە سوور: پىاوىكى پىرى

بەسالاچوو بووھ لەو
سەردەمەدا لە سولەيمانى.
خۆى سوور بووھ و ئەلین
ناوى عەولا بووھ، رىشىكى
تۆزى درىژى ھەبووھ.

كالا: پارچە، كەل و پەل.

كانى ئاسكان: كانى و
سەراوىك بووھ لە رۆژاواى
سولەيمانىيەوھ، ئىستا
گەرە كىكە. لە سەردەمى
بابانە كاندا، وەك لە شىعرىكى
شىخ رەزاوھ دەرئە كەوئى،
مەيدانى رىمبازى و
پىشپر كەى سوارى بووھ.

كانى با: كانى و سەراوىكە
لەودىوى گردى سەيوانەوھ
سەيرانگای بەھارانى
خەلكى سولەيمانىيە.
نەزەرگەى شەخسىكىشە
ئەلین چاك كردنەوھى بادارى
گرتووھ تە خۆى.

کایه حه شیش: ئه وهی خه ریکی
 کاری هیچ و پوچ بی.
 کرمی قهز: کرمی ئاوریشم.
 کرپژ: کرپیش.
 «گفّه»: که ففه، «کف»، که ف،
 له پی ده ست.
 کلک ئیستر: کلک وه ک کلکی
 ئیستر.
 «گن»: ئیشاره ته بو فه رمانی
 خوا، له «گن فیکون» هوه
 هاتووه.
 گنار: که نار، قه راغ.
 کو: کو لان، به رده رگای مال.
 کو مه ل، کو گا.
 کوانی: کیوه کانی، یان:
 «کوانی»، واته: داخی کردم.
 کوحل «گحل»: کله.
 کودوورات: توژ و خو ل.
 کوده ک «کودک»، وشه یه کی
 فارسییه: منال.
 کو سار: کویستان.

گوشت و گیر: جـ ژوره
 زوران گرتنیکی بی نه خشه و
 پلانه.
 گوشته: کوژراو.
 گوشنده: بکوژ.
 کوفر: کافری.
 کولاه: کلاو، سایه: سیبه ر.
 کولبه: که لاهه.
 کولووه به فر: دانه دانه ی
 به فری شی که به توندی و
 گه وره یی بباری یا باله
 شوینیکه وه هه لیگری بو
 شوینیکی که.
 کوم: قول.
 کووچه: کو لان.
 کو ه: کیو.
 که ئس: پیاله.
 که بک: که و.
 که تم: شار دانه وه.
 که چ: لار.
 که چ ئاین: بی دین.

که چ کولاه: کلاولار.

که چ نه زهر: ئەو که سەدی که راست نه بینئ.

که ردپ: گیایه که له چه شنی کنگره که رانه.

که رگهس: داله که رخۆره، که لاشه ی گیاندارى توپو ئە خوا. که رم: دارى میو.

که سب: په یدا کردن. کاسبی.

که سر: شکان. شکسته.

که سهل: ته مه لئ.

که شش: به کیش کردن. هات و چۆ و به یه کا هاتن.

که ششاف: ته فسیریکى

قورئانه ناوى «الكشاف عن حقائق التنزيل، و عیون الاقاول،

في وجوه التأويل»، ه، موحه ممه دى

كورى عومه رى خواره زمى

«٤٧٦-٥٣٨ ی.ك ١٠٨٣، ١٠٨٤

- ١١٤٣، ١١٤٤ ی.ز» دایناوه.

ته فسیریکه به پئی ریبازى

بیری موعته زیله و له باره ی ده رپرینی رووه کانی ره وانبیژی قورئانه وه پایه یه کی بالای هه یه.

که شف: ده رخستن. زاراوه ی

ئه هلی ته سه ووفه، به حاله تیک

ئه لئین له قوناغیکى تایبه تیدا

بو پیاوانى خوا په یدا ئەبئ و

توانایان ئەبئ هه ندی شتی وا

بزانن بنیاده مى تر نه یزانئ و له

رپگای خویندن و فیروونیشه وه

نایزانن.

که شمه که ش: بگره و به رده،

کیشمه نکیش.

که شنده: ئەوه ی بکشئ و

نه برپته وه.

که ف: ده ست. سۆل، به رى

ده ست.

که فارهت: ئەوه ی گوناھ، یا

شتیکى ماددى دابشوا.

«كَهْفُ الْأَنَام»: ئەشکه وتى

په ناگای خه لک.

که ففه: تای ته رازوو. که ففه ی

میزان: تای ته رازوو.

که ففی پی: به ری پی.

که فهن: کفن.

که ل: ددان که وتوو.

که لب: سه گ.

که مال: ویل و فام.

که مانین: وه ک که وان لی هاتوو.

که م عه یار: ئه و زیره ی

بی گه رد نه بی، سووک.

که مهر: پشتینه.

که مه ند: په تیکی نه ستووری

دریژه بو گرفتار کردنی که سیک

یا گیان له به ریك به کار دی.

جوړه ته نافیک بووه جاران له

جه نگدا به کار هیئراوه بو

خستنه مل و به کیش کردنی

جه نگاوه ری به ره ی نه ولا.

که مین: سپیر، نه و شوینه ی

تفه نگچی خو ی تیا حه شار

ئه دا بو ته قه.

که مینه: که متر و بی بایه ختر.

که نار: داوین. دووره په ریژ.

قه راخ. لا، پال. له باوه ش گرتن.

لیوار.

که ندوو: که ندووی قور یا

قامیش که له مالانی لادیدا

زه خیره ی زستانی تی نه که ن.

که نر: که نجینه.

که نزی موته لسه م، «مُطْلَسَم»:

که نجینه ی ته لیسماوی.

که وسهر، «کوثر»: حه وزی

که وسهر له به هه شتدا.

که وشه ک: یاریه که یه ک بازی

تیا نه بری و، له دوا شوینی

بازدا که وشیک دانه نری.

له میشا کی له هه موان

کورت تری بری دانه بی و،

کی له هه موان زورتری بری،

نه بی به ئیمام و بهر له هه موان

بازی به سه را نه با. له گه ل هه ر

شتی زور پوڙشن.

کيبر: فيز.

کيسرا: نازناوی پادشاکانی
ساسانيه.

کيسه: ئەندازە يەك پاره بووه
وهك بليی ههزار دینار،
خراوه ته تووره كه يهك و به
دهست هه لگيراوه.

کيوان: شاخه کان، ياخود
که یوان واته ئاسمان.

کيوي توور: ئەو کيوي خوا
قسهی له گه ل هه زره تی
موسا تيا کرد و نووری خوی
تيا پيشان دا.

پیتى گاف «گ»

گاهي: هه ندي جار. جار يکيان.
گران بار: ئەوهی باری گرانی
له سه ر شان بي. بار قورس.
گران ناز: ئەوهی نازی به گران
بکه ويته سه ر خه لك.

بازيکی ئيمامدا دابووه که به
ئەندازە ي کە وشيک ئە چيته
پيشه وه. بازدهر نابي قاچی له
که وشه که بکه وي. ئە گه ر
ليی که وت خوی دائه بي.

که وکه ب: ئە ستيره:

که وکه به: شان و شکو.

کو مه لي به شان و شکو.

که ون: بوون.

که هکه شان: کو مه له

ئە ستيره ی کاکيشان، که له

دووره وه سپي ئە کاته وه.

مه به ست له ئاسمانه.

که ی: که يخوسره و يا که يکاوس

که دوو شای ئيران بوون.

که يد: فيل.

که يف: چۆنيه تی.

که يل: پر، ليوان ليو.

که یوان: ئە ستيره ی «زحل»

که بازنه يه کی زور پرووناکی به

ده ورايه و بووه به نمونە ی

گردهك: ته پۆلكه ی بچكوله ی
سه ر گرد.

گریه: گریان، مه به ست
فرمیسکه.

گلاوی ره فع ئه كا: گلاوی
لا ئه با. ئه گهر سه گیک یا
به رازیک ده م بخه نه قاپیک یا
بکه ون له که سیك یا له شتیك
و سه گه که یا به رازه که یا
ئه وه ی لی که وتوون، یه کیکیان
ته پر بی، ئه وه قاپه که، یا ئه و
که سه یا ئه و شته، به گویره ی
شهرع گلاو ئه بی و پیویسته
حه وت جار بشورری که
جاریکیان به قوراویکی
خاوین بی. به و شورینه ئه لین
گلاوی ده رکردن. گلاوی
لیره دا کینایه یه له گونا هبار
بوون.

گل و به رد: وادیاره مه به ست
لیی ئه و گلتمک و به ردانه یه که

سۆفی له کاتی «خه تمه» دا
له جیاتی ته زیح به ده ستیه وه
ئه گرن.
گله: گله بی.

گو: جو ره توپیکی دارینه به
داریک لیان داوه و یاریان
پی کردووه، به داره که یان
وتووو چه وگان واته: گوچان.
گورگه میش: گورگ له پیستی
مه ردا.

گورگی سه فهر: وهك گورگ
را که ره له سه فهردا.

گورگین: گه رۆل.

گوزین: هه لاویردوو و
په سه ند کردوو.

گوشایش: کردنه وه.

گۆشه: سووچ.

گۆشه گیر: دووره په ریز.

گۆشه واره: گواره.

گول: گول.

گولئاته شی: گوله هه نار،

گولپکی سووره.

گولآتەشین: گول ئاتەشین،
گولی وەك ئاگر سوور.

گولامیز: گولئامیز، تیکەل بە
گول.

گولبن: درەختی گول. چە پکە
گول. گولبەن.

گولچین: ئەووەی گول
کوئە کاتەووە و ئەیکا بە چە پک.
گولچیهەرە: ئەو نازدارانە
پروویان وەك گول وایە.

گولخەن: توونی حەمام.
گول خەندەران: گولپکی
سووره، ئەلین کە بنیادەم
پئی بکەنئ ئەو لە ناسکیدا
لەت ئەبئی.

گولزاران: ئەوانە ی دەمیان
وەك گول جوان و بۆن خۆش و
نازدارە.

گولزاران: باخچە کان.
گولشەن: باخی کە گولی

زۆری تیابئی.

گول گولی: گول گولین. ئەووە ی
هەموو گیانی گول بئی.

گولنار: گولی هەنار، بە گولی
هەناری کیویش ئەلین کە
هەر گولە کە ئە کا و بەری نییە.
گولە کە ی گولپکی سووری
جوانە سەد پەرە ی هە یە.

گولووک: وردە گول.
گولی ئاتەشی: گولپکی سووره.
گولی هیرو: گولپکە ریشە ی
بە ناخی زەویدا ئەچیتە
خوارەووە و هەمیشە لەو
شوینەیدا ئەرویتتەووە، بۆنی
هیچ نییە، بەلام بەدیمەن زۆر
جوانە، گولە هەرمەلەشی
پئی ئەلین.

گومبەد: گومەز.

گومگەشتە: ون بوو.

گونا: روخسار.

گونبەد: گومەز.

گونجایش: گونجان.

گونہ: چہ شن. گونا.

گوہەر: گہوہەر.

گويا: گوايه. هاتووه زمان.

گه بر: ئاگر په رست.

گه پ: گالته.

گه دا: لات و بئى كه س.

گهردان: سوورپاوه.

گهردش: سوورپانهوه.

هه لسووران.

گهردنلغ: خشلیکی زیړه

ئه کریتته مل و به لیره یه کی

زور پازاوه ته وه.

گه ردهن: گه ردن به ند، گهردانه.

گه رما به: گه رماو، چه مام.

گه رمره و: ئه وه ی توند و تیژ

رئ بپری، كه سئ زور په له ی

بئى به مه به سستی خوئى بگا.

گه زه ند: زیان.

گه شا: گه شایه وه.

گه لووگیر: له قورگا گیراو.

گه نج: گه نجینه، خه زینه.

گه نجوور: گه نجینه دار.

گه ند: بو گهن، مروئى بئى كه لك.

گه ه: جار جار. هه ندئ

جاری كه ش.

گه هئ: گاهئ، هه ندئ جار.

گياه: گيا، سه وزه.

گیرو دار: وشه یه کی فارسیه

به مه عنا بگره و پراگره. ئیستا

به مه عنا هه را و کیشه به کار

دیت.

گیسوو: زولف.

پیتی لام «ل»

لا: لامه لفه لا كه واته نه، كه

ئه گه ر وا بنووسری: «لا»، تا

پاده یه كه وه كه وانئى

لئى ده رئه چئى له برو ئه چئى.

لاجانگ: نیوانی چاو و گوئى.

لاپه یبئى: خوائى گومان

لئى نه كراو.

لازهمان: ئەوھى لە کاتانىيە،
کينايە يە لە خوا.
لاشە: لاشەى گياندارى توپيو.
لاعيب: يارى کەر.
لاف: ئيدديعا و دەم دريژى.
هاش و هووش.
لاک: زەبوون و بى دەسەلات.
لالا: لەء لاء، تيشک دەرەوھ.
لالە: گيايە کى بچووکى کتوييە
زياتر لە شوينى شى داردا
ئەروى، مالىيش ئە کرى، لە
سەرەتاي ناوھراست مانگى
بەھارا پى ئە گا، جوړه
کتوييە کەى گولپکى سوورى
ھە يە، ميلاقە.
لالە کولاه: کلاو سوور وەك
گولپ لالە.
لامە کان: ئەوھى لە شويندا
نييە، کينايە يە لە خوا.
لامە کان سەيران: ئەو کەسەى
لە شوينى ناشویندا سەيرانى

کردووھ.
لامە لفە لا: لا.
لانکە: بيشکە.
لِسَبْرِي: لە بەر سەوزيى...
لوئلوو: مروارى.
لوبى لوباب، «لب اللباب»:
کتبيکە «سيف الدين»ى
نامودى نووسيو يە کە لە ٦٣١ ى.ک
«١٢٣٣ - ١٢٣٤ ى.ز» دامردووھ.
لوتف: ناسکى.
لوخت: پرووت.
لوسووق، «لُصوق»: ئەو
مەعنای کە حەرفى جەرى
«بى» ئە يگە يە نى.
لوعاب: شتيکە وەك تەنراوى
جالجالۆکە لە گەرماى
نيوھرۆکاندا ئە بينرى لە
ئاسمانەوھ بەرەو خوار ئە بيتەوھ.
لووتە خوړ: بخوړى پارووى
زل.
لوولوو: لوو لوء.

له ئالى: جهمعى لوتلوئه
به مه عنا مروارى.
له ب: ليو.
له باله ب: ليو له سه ر ليو،
ليوان ليو.
له بيب: عاقل.
له بى مهر جان: ليوى وهك
مه رجان سوور.
له تمه، «لَطْمَة»: شه قازله.
له تيف: ناسك.
له جووج: منجر.
له حزه ژميّر: تاو تاو ژميّر.
له حزه، «لَحْظَة»: ماوهى
چاو كردنه وه يهك.
له رزش: له رز.
له ره زان: له ريوه.
له عب: يارى.
له عل: به رد يكي گرانبه هاى
سووره.
له عين: مه لعوون، دوور له
ره حمه تى خودا.

له ككه: په له.
له محه: ماوهى تيپه پرينى
برووسكه يهك.
له مى: ليّره.
له نده هوور: چوارشانه و
كه له گهت، مه به ست له
كه سانى وايه ئه وه نده زه به للاح
بن خه لك لييان بترسى.
له نگه ر: له نگه رى.
له نيو: له ناو.
له وح: ته ختهى له سه ر نووسين،
يا «لوح المحفوظ» كه ئه و
ته خته يه يه هه رچى له جيهانا
پوو بدا و به عيلمى خوادا
پرابووردبى، تيا نووسراوه. هه ر
شتيكي پانتايى دار.
له ومه: سه رزه نشت.
له هجه: زمان.
له هيب: بليسه.
له يلا: بيچگه له مه عنا
له فزييه كه ي كه نه شه ي كاتى

رہشی نہ مابیتہ وہ و ہیشتا
تہ واویش سپی نہ بووبی.
«مافیہا» ی زہمان: تہ وہی لہ
جیہاندا ہہ یہ.

مال براو: تہ وہی دز مالی
بردبی.

مال براو: تہ وہی کون کرا بیتہ
دیواری مالی بو دزی
لی کردنی، کینایہ یہ لہ دزی
لی کران.

مام: مامہ وہ.

مان: مانہ وہ.

مانہ ند: وینہ.

مانی: وینہ کیشیکی بہ ناوبانگی
ئیرانی بووہ.

ماوا: مہ ئوا، جیگہ.

ماوہ رد: «ماء الورد»، گولاو.

ماوی: شینی کال، ئاسمانی.

ماہ: شار «وشہ یہ کی کونی

زمانی پہ ہلہ وییہ»، مانگ.

ماہی: مانگی.

سہر خو شیبہ و لہ و ہش کہ
ناوی ئافرہ تہ، ئیشارہ تیشہ بو
لہ یلای قہ یسی عامیری.
لیژ: بہرہ و خوارہ.

پیتی ہیہم «م»

ما: ئیمہ، وشہ یہ کی فارسیہ.

مائیدہ: سفرہ و خوان.

مائیل: ئارہ زوومہ ند، لار.

ماتہ م: ئازیہ تباری. خہ مباری

بہ بو نہ ی مردنی کہ سیکہ وہ.

ماجرہ را: پروودا، تہ نجام.

ماحی: لہ ناو بہر و کوژینہ وہ.

مادہر: دایک.

ماری تہ ژدہر: تہ ژدہ ہا،

بہ گویرہ ی تہ فسانہ ی کون

جوہرہ ماریکی ئیجگار گہ ورہ یہ

ئاگر لہ دەمیہ وہ دہر تہ چی.

مازی، «ماضی»: رابردوو.

ماسیوای: لہ و بہ ولوہ.

ماش و برنج: تہ و ریشہ ی بہ

ماهی نهو: مانگی نوی.

مایل: چه زکردوو.

مایه: سه رمایه. مادده.

مایه پهروهه: ئه وهی که

مادده کان پهروهه ده ته کات.

مایینه: ئاواوی، تیکه ل به ئاو.

«ماء الخضر»: ئاوی خزر،

ئه و ئاوهی چه زره تی خزر

پیغه مبه ر لئی خواردوو ته وه و

بو یه نامری.

مرواریی ئه شک: فرمیسکی

وهك دهنگی مرواری سپی.

مروور: گوزهه، تیپه پین.

مست: مسته کوله.

مسکین: فه لاهی بی زهوی.

مشت: مشتوو.

مشتی مه لا: کینایه یه له

نه کرانه وه و هیچ لئی نه بوونه وه.

«معاذ الله»: په نا به خوا، خوا

نه کا، هه رگیز پروو نادا.

مفت: خو پرایی.

مل عه له م: مل وهك ئالایی

به رز.

مِنْدَلُ: چیلکه ی بون خوش.

موئمین: که سی باوه پری به

خودا هه بی.

موئه خخه ر: دوا خراو.

موباهات: شانازی و فیزکردن.

که ش و فش.

موبه رپا: پاک.

موبه ششه ر: مژده پی دراو.

موبه ییه ن: پروون کراوه.

موبین: ئاشکرا و دیاری.

موتابع: ئه وهی چاو له دووی

شتیک بی.

موتالا: ته ماشا کردن و

خویندنه وهی کتیب.

موتته حید: به یهك بوو.

موتله ق: به ره لالا.

موتمه ئین خاتر، «مطمئن خاطر»:

دلنیا.

موتور به: پیوه ند، «تلقیح».

موتنه نه ففیس: هه ناسه دهر،
گیانله بهر.

موته ووهق: تهوق له گهردن.

موته ووه ححیش: هه لاتوو و
داوه کیو.

موجه پر په د: پرووت.

موجه ززا: له یه ك جیا بووه وه و
شیرازه تیكچوو، پارچه پارچه
بوو.

موجه وههر: پر له گه وههر.
گه وهه راوی، به گه وههر
پرازیئراوه.

موحابات: هه لاویردن.

موخته شه م دیوان: دیوه خانی
قه ره بالغ، یا دیوانی شیعیری
گه وره، یان ئیشاره ته به
گه وره یه کی «محتشم الدیوان»
ناو.

موحریم: نه وکسه ی نیازی
حه جی هه بی و چووبیته
ئیحرامه وه و جلوبه رگی

نه دووراوی ئیحرامی پووشیبی
و سه ری پرووت کردبی.

موحه ققهق: دیاره، بی گومان.

موحه ووهل: سپارده.

موحه ییا: ته ویل.

موحه بیر: سه رسام.

موحیب: خو شه ویست.

موخاته ب: گفتوگو له گه ل
کراو.

موخالیف: ناحه ز، ئاوازیکی
موسیقیه.

موخالیف: پیچه وانه،
ئاوازیکی موسیقیه. ناحه ز.

موخته له ت، «مُخْتَلَط»: تیكه ل.

موخه تته ت: خه ت خه ت کراو
له میسته ره دراو. جاران که
کاغه زی خه ت خه ت کراو
نه بوو مه قه بایه کیان نه هیئا،

چونیان بویستایه دیره کانی
کتیبه که ریک بخهن، به وجوره
تاله کندری چه ند لو بادراویان

تی هه لئه کیشا، پاشان په رهی
کاغزی سپیان نه خسته
سه ری و توند په نجه یان
پیا نه هیئا، جیگه ی کندره
بادراوه که ی له سه ر نه خش
نه بوو، نه و جا به سه ر نه و
نه خشانه دا نه یانووسی. به و
مه قه با کندر تی هه لکیشراوه یان
نه وت میسته ره.

موخه ل خهل: پی به زنجیر.

مودده عی: نه وه ی له خو یه وه
ئیددیعای خو شه ویستی یار
نه کا و به درو خو ی پیا
هه لئه واسی.

مورائی: ریا باز.

موراد: ئاره زوو، مه به ست.

مورته عیش: موچور که پیا هاتوو.

مورسه ل: فروستاده.

مورغ: په له وه ر. مریشک.

مورغی چه مه ن: په له وه ری

ناو میرغوزار.

موزمه حیل: فه وتاو.

موزنیب، «مُذْنِب»: گونا هبار.

موزه خره ف: نه وه ی خه ری کی

شتی هیچ و پوچ بی و خو ی

هه ر به دیمه ن جوان کړد بی.

موزه ففه ر: سه ر که وتوو.

موژگان: برژانگ.

موژه: برژانگ.

موساوی: چون یه ک.

موسوه ده: موسه ووه ده،

ره ش نووس، نووسراو به ر له

پا کنووس کردنی.

موسه ففا، «مُصَفَّا»: پالفته.

موسه ماما: ناو نراو.

موسه بیهر: ره وینراو،

خراوه گهر.

موسیب، «مُصِيب»: نه وه ی

باش بو شتی بچی و بیپیکئی.

مؤسیقار: سازی کی سی

سووچه له قامیشی گه وره و

بچووک دروستی نه کن.

وتر اويشه كه واناوى په له وه ريکه
کونى زور له دهنووکيدا هه يه،
ئاوازي جوراوجور له وکونانه وه
دهرته چي.

موشايه: وهك.

موشكيل: زه حمه ت.

موشكين: موشكاوى،

بون خوش وهك كه سيك

موشكى له باخه لدا بي.

موشكين نه فهس: ئه وهى

هه ناسه ي بوونى موشك بدا.

موشه ببهك «مُشَبَّك»: كون كون

وهك په نجه ره.

موشه خخهس: ديارى و ئاشكرا.

موخته ديل: گونجاو، فينك.

موخته ريف: كه سى دان به

شتيكا بنى.

موعجيز: يا موعجيزه، ئه و

كرده وه له عاده ت به دهره يه كه

ته نها له و كه سانه ئه وه شينته وه

كه ئيدديعاى پيغه مبهري

ئه كه ن.

موعريب: ئه وهى سهر و ژير

ئه كا بو وشه و رسته ليك

ئه داته وه.

موعه ببهر: ته عبير لى دراوه،

روون كراوه.

موعه تهر، «مِعْطَر»: بون خوش.

موعه للهق: زاراوه يه كى زانستى

نه حوه به جوره عاميليك

ئه لين له هه ندى حالدا له

له فزدا كار ناكا و له مه عنادا

ئه يكا، شور بووه وه. هه لواسراو.

موعه وزه، موعه و ويزه، «مُعَوِّذ»:

شتى كه په ناي پي بگيرى له

مه ترسيهك.

موعه بيهن، مُعَيِّن: ئاشكرا و

ديارى.

موغبهر: توژاوى.

موغلهق: داخراو، قووچاو.

موغه يلان: دارىكى دركاوييه

له بياباندا نه پروى.

موقته دا: چاولی کراو.

موقه ددهم: پیش خراو.

موقه ددیمه: لای پیشه وه،

سه ره تا.

موقه پرپر: برپار دراو،

جی گیر کراو.

موقه بیه د: دهست به سراو.

موقیر: پی لی نه ر.

موکه ددهر: لیل، عاجز و

خه مبار.

مول: مه ی، شه راب.

مولازیم: هاوسه ر.

مولغا: زاراوه یه کی تری زانستی

نه حوه به جوړه عامیلیک

ئه لین له هندی حالدا نه له

له فز و نه له مه عنادا کار ناکا،

له کار که وتوو.

مولووک: جه معی مه لیکه به

مه عنا پادشاه.

موله ووهدس، «مُلوث»: پیس.

مولهه م: له خواوه هاتوو و خوا

خستووه دل.

مونا جات: پارانه وه له خوا

له ژیر لیوه وه.

مونا جاتی سه حر: پارانه وه

له خوا له کاتی به ره به یاندا.

مونته زیر، «مُنْتَظِر»: چاوه پروان.

مونته فیع: که لک وه رگر.

مونتیج: به ره همدار.

مونجه مید: مه بیو.

مونزه جیر: ئه وه ی له سه ر

کردنی شتی لی تووره بین و

ئه ویش له کردنی ئه و شته

دهس به ردار بی.

مونزه وی: گو شه گیر و

که نارهنشین.

مونعه قید: به یه که وه نووساو.

مونکه ر: هاوړیکه ی نه کیر.

مونه ججیم: ئه ستیره گره وه.

مونه ووهر: نوورانی، پرووناک.

مونیر: پرووناک که ره وه.

مووچه: مووچ، دهست.

موودن: دار جگه ره.

موور: میرووله.

موزیحه گوشا، «موضحة»:

روون کهره وهی لیكدانه وه،

برینیك بگاته سهر ئیسك.

موو سونبول: ئه وهی تازه

مووی لی هاتبی و مووه کانی

پرووی وهك سونبول ناسك بن.

مووکار: ئه لین ئه و تیغه موو

ئه کا واته: زور تیژه تهنانهت

موو له ژیریا نانوشیته وه،

به لکوو ئه قرتی.

موو که مهر: قه د باریك وهك

موو.

موهره گشا: سهر قاپ کراوه،

کینایه یه له کچی به ژن کراو.

موی: موویهك.

مه ئال: سهره نجام.

مه ئموول: چاوه پروانی کراو.

مه بال: جیی میز کردن.

مه بحه سه، «مبحثة»: جیگای

باس و لیكو لینه وه.

مه بزوول: ئاسان.

مه بهووت: سهر سام.

مه تاع: کهل و په لی فروته نی.

مه تبه خ، «مطبخ»: چیشت خانه.

مه ترووك: خراوه لاهه، ئه و

حه دیسه ی تاقه یهك کهس

گیرا بیتیه وه و به ئاشکرا

گونا هبار بی یا گیتز و ویتز بی

یا شتی له بیر بچی یا قسه ی

لی بکه ن کهوا دروزنه.

مه تله ع: ئه و شوینه ی خور و

مانگی لیوه هه لدی.

مه تن: کتیپی خویندنی

مه لایانه که به تهنه خوی

راست نه کریتته وه و پیویستی

به لیكدانه وه و له سهر نووسین

بی، پشت.

مه تههر، «مطهر»: شوینی

پاک بوونه وه ی گیانی گونا هبار

له گونا ه.

مه تين: پته و و توند.

مه جاز: ئه و وشه يه له

غه پيري مه عناي راسته قينه پيدا

به كار هينرابي به مه رجی

بوونی په يوه ندييه كه له نيوان

مه عنا راسته قينه كه و مه عنا

مه جازيه كه دا.

مه جرا: شويني پيا روښتني

ئاو.

مه جزووبه، «مجدوبه»: ژني

جه زبه لي هاتوو، جه زبه

حاله تيکه له و حاله تانه ي

به سهر په پيره واني ته ريکه تي

نه قشبه نديدا دين.

مه جمهر: مه قه لي، جيگاي

پشکوي ئاگر.

مه جنوون: شيت، يا خود

قه يسي له يلای به ناوبانگ.

مه جووسي: ئاگر په رست.

مه جه رپه: کومه له ته ستيره ي

کا کيشان.

مه حابا: لايه نگري.

مه حاسين: چاکه و جواني.

مه حبه ره: دهوات، شووشه ي

مه ره که ب.

مه حبه سه: حه پسخانه.

مه حجوب: شهر مه زار.

مه حزه ر، «محضر»: خزمه ت،

حوزوور.

مه حفه ر: جيگاي چال

هه لکه ندن، گوپرستان.

مه حفه ل: جيگاي کو بوونه وه ي

خه لک.

مه حه ففه: که ژاوه.

مه حه ک: به رديکه زيپري

بي گهر د و ناپاکي پي له يه ک

جوي ته کرينه وه.

مه حه ل: شوين.

مه حه لله: گه ره ک.

مه ختووم: مؤرکراو.

مه خزوون: خراوه عه مار،

نووسراوه.

مه خزهنی ئه سرار: جيگای
راگرتنی راز و نهیئی.

مه خزهنی تهبع: شوینی چاپ.
مه خمور: سه رخووش و
به دمه ست. مه ست.

مه خمه ل: جوړه قوماشیکی
قه یفه یی جوانه.

مه خه: له وانه یه کورت کراوه ی
«مه خوول» بی که ئه ویش
کورت کراوه ی «مه حمود» ه.

دیاره ناوی شیتیکی دیاری
بووه له سوله یمانی سه رده می
نالیدا، زور جار به پرووت و
قووتی گه راوه.

مه دام: هه میشه.

مه دره سه: حوجره ی فه قی.

مه دعوو: بانگ کراو.

مه دمه ع: ئه و شوینه ی

فرمیسکی لیوه ئه پرژی، چاو.

مه دده: یارمه تی.

مه دده کار: یارمه تی دهر.

مه دینه ی مونه ووهره: شاری
نوورانی پیروز، شاری مه دینه
که پیغه مبه ر له مه ککه وه
کوچی بو کرد و له وی وه فاتی
کرد.

مه رته ع: له وه پرگه.

مه رجان: گیانداریکی
ده ریاییه وه ك گیا وایه،
چه سپ بووه به زه ویییه وه،
سوور و سپی و ره شی هه یه.
بو جوانی له جه واهیرسازیدا
به کاری دینن.

مه رحه مه: ره حمه ت.

مه رخ: وشه یه کی عه ره بییه به

جوړه داریکی ناسك ئه لین

زوو دانه گیرسی.

مه ردوم: خه لك، بیبیله ی

چاو.

مه ردی: پیاو ته تی.

مه رز و بووم: له دوو وشه ی

«مه رز» و «بووم» پیکه اتووه

که به که میان واته: سنوور و
دووهه میان واته: ری و شوین
و خاک و ولات. ئیستا تیکرا
به مه عنا ولات و ناوچه به

مه رهن، «مَرَض»: نه خوُشی.

مه رهه م: مه لهه م، ده رمان.

مه رید: یاخی، کینایه به له
شه یتان.

مه زبه له: شوینی تی پُشتنی

پل و پووش و پیسایی ناومال.

مه زره ع: مه زره عه، جیگای
کشت وکال.

مه زره عه: کیلگه. دیهر.

مه زهر: شوینی دیاریدان.

مه سئه له: پرس، داوا، سوال.

مه سئه له بیکر: مه سئه له ی

بیکر، نه و بابه ته ی که س پری

به لیکدانه وه ی نه بردبی.

مه ساعی: جه معی مه سعایه

واته: هه ول و ته قه لا.

مه ساف، «مَصَاف»: مه یدانی

جه ننگ. نه وه ی له پیزدا بی.

مه ستوور: داپوُشراو، شارراو.

مه سته بی: مه ست نه بی.

مه سجید: مزگه وت.

مه سره ع، «مَصْرَع»: نیوه به یت.

مه سلوول: پروت کراو.

مه سله ك: ریگا.

مه سنه د: جیگای پالدانه وه،

پالپشت.

مه سنه وی، «مَثْنوی»:

کتیبیکی به ناو بانگی شیعی

سوُفیانیه به فارسی، مه ولانا

«جلال الدین» ی رومی

نووسیویه که له ۶۷۰ ی. ك

«۱۲۷۱ - ۱۲۷۲ ی. ز» دا

مردووه.

مه سه ل: نمونه.

مه سه لا، «مثلاً»: بو نمونه.

مه سه ل، «مَثَل»: قسه ی

نه سته ق و به تو یکل. وه ك.

مه سیحا: حه زره تی عیسا که

بە چاك كوردنە ۋە ى نە خۆش
بە ناوبانگ بوۋە.

مە شرەب: چەش، ئارە زوو،
رېياز. خوو و پە ۋشت. زە ۋق.
كانى.

مە شەئە لە: چرا. شە معدان.
مە شغە لە: سەر قالى و ھە را و
ئاشووب.

مە شق: خۆراھىنان لە سەر
فېر بوونى شتى. پروونووس
كردنە ۋە ى خە تى خۆش بو
فېر بوونى نووسىنى جوان.

مە شكوور: سوپاس كراو.
مە شھەد: جىگە ى كۆ بوونە ۋە ى
خە لك، شوينى كە شە ھدى
تيا نىزابى.

مە عارىف: زانست.

مە عبەر: شوينى پە رىنە ۋە.
مە عتەرە، «مَعَطْر»: شوينى
عە تر و بۆن خۆشى، دووكانى
عە تارى.

مە عدەن: كان.

مە عزوور: بيانوودار.

مە عزوول: عە زلكراو و لە كار
خراو.

مە عموورە: ئاۋە دانى.

مە عنائارايى: مە عنارازاندنە ۋە.

مە غاك: پوچوو.

مە غز: مېشك.

مە غشووش: تىكچوو، زىرى

مس تىكەل كراو.

مە غفىرەت: لە گوناھ خۆش بوون.

مە قامات: جوۋرە پە خشانىكى

ئە دەبى كۆنى عەرەبىيە

ناوەرۆكى زياتر لە چىرۆك

ئە چى. ئىشارەتە بە وكتىبانە ى

بە م ناوۋە ۋە نووسراون ۋەك

«مە قاماتى بدىع الزمانى

ھە مە دانى» و «مە قاماتى

حە رىرى».

مە قام: مە قامى حە زرە تى

ئىبراھىم، شوينىكە لە كە عبە

(ملك الموت): فریشته ی
گیان کیشان، عیزرائیل.

مه م: مه مک.

مه ملووک: به نده.

مه مه: مه مک.

مه نجه نیق: ئاله تیک بووه له

شه ره کانی کونا به ردی زل یا

گولله ی ئاگریان پی فری

داوه ته وه ناو له شگری

دوژمنه وه.

مه نده بوور: به دبه خت.

مه نزل پر: ریگای دوور و

دریژ ته ی که ر.

مه نزوور: ته ماشا کراو.

مه به ست.

مه نزه ر، «مَنْظَر»: ته ماشا،

به رچاو.

مه نزه ره، «مَنْظَرَة»: جیگای

ته ماشا.

مه نسوور، «منصور»: حوسه ینی

کوری مه نسووری حه للاج،

ئه لئین حه زره تی ئیبراهیم

نوژی تیا کردووه. ئاهه نگ و

ئاوازی مؤسیقا. به ئاوازیکی

تایبه تیش ئه وتری.

مه قتوول: کوژراو.

مه قده م: هاتن.

مه کان: شوین.

مه کانه ت به خش: هو ی قه در

و پایه.

مه کتووم: شاراوه.

مه کسوور: شکاو.

مه کووک: مه کو.

مه که: وازیینه. بی ده نگ به.

تومه ز.

مه کین: پایه دار.

مه گه س: میس.

مه لاحه تی ته که للوم: خو شی

و به تامی قسه.

مه لایک: مه لایکه، فریشته.

مه لعه به: گالته جار.

مه له کولمووت، مه له کولمه وت

یه کیکه له خواناسانی
به ناوبانگی سه دهی سیه می
کوچی. که وه جدی سو فیانه
ئه یگرت دهستی ئه کرد به
هاواری «أنا الحق». سه ره نجام
له سه ر قسه ی مه لا کانی به غدا
گیرا و هشت سال خرایه
به ندیخانه وه. له سه رده می
خه لیفه ئه لموقته دیری عه بیاسیدا
له زیندان هینایانه دهره وه و
هه زار داریان لیدا و هه ردوو
دهست و هه ردوو قاچیان
بریه وه و لاشه که شیان سووتاند.
ئه لین گوایه که خوینه که شی
ئه رویشته رسته ی «أنا الحق» ی
ئه نووسی.
مه نشوور: فه رمانی بلاو کراوه ی
میری.
مه ننان: خاوه ن خیر و پره حمه ت.
مه نهی: مه نع کراو.
مه نی: ئاوی پیاو.

مه نیش: خو، سروشت.
مه وچ: شه پۆل.
مه ودا: تیژی.
مه وزوون: ریک و پیک.
مه وسیم: وه رز
مه ه: مانگ.
مه هار: داریکه ئه کریتته لووتی
و شتر و په تیکی توند پیوه
ئه به ستری.
مه هجوور: خراوه لاوه و
پشت گوی خراو.
مه هدی: ریگا پیشان دراو.
مه هر: ماره یی.
مه هر ووان: ئه وانه ی روومه تیان
وهك مانگ وایه.
مه هله که: شوینی فه وتان.
مه ه مه ه: «مه»، وشه یه کی
عه ره بیه واته: دهس به ردار به،
دوو باره کراوه ته وه.
مه هیب: ترس لی کراو.
مه هیبی: سام لی کراوی و

هه بیهت داری.

مه یر: دووپات کردنه وهی

وشه ی «سه یر» ه به پی پی ری و

شوینی زمانی کوردی وهك

«نان» و «مان» و «پیاو» و

«میاو» و شتی وا، ئه م

دوووپات کردنه وهیه جوړه

بی موبالاتی و به سووك

سه یر کردنی کیش ئه گه یه نی،

مه یر هه روه ها به مه عنا

خوارده مه نی و ئازووقه یش

هاتووه.

مه یکه ده: مه یخانه.

مه یموون قه ده م: پی به رزق

و روژی.

میئات: سه دان.

میان: ناوقه د.

میحراب: میحرابی مزگه وت،

تاقیکی به رزه له ناوه پراستی

دیواری پیشه وهی مزگه وتدا

سه ره که ی وهك که وان

هاتووه ته وه و پیش نویژ تیا

ئه وه ستی.

میحرابگه ه: شوینی میحراب،

ئه و شوینه ی مزگه وت که

پیش نویژی تیا ئه وه ستی.

میحنه ت: مه ینه ت.

میحنه ن: جه معی میحنه ته

واته به لا.

میرئات: ئاوینه.

میزاب: پلووسك.

میزاج: تیکه ل، سروشت.

میزاج: گالته.

میزان: ته رازوو.

میزمار «مضمار»: مه یدانی

ر مبارزی.

میسباح، «مِصباح»: چرا.

مییش: مییش هه نگ.

میشکات: ده لاقه ی نادیه وه ده ر

که چرای تیا دائه نری.

میشکی ئه زفه ر، «أذْفَر»:

میشکی پوخته و بون خویش.

میشکی ته تار: جوړه میښکیکه
ناوبانگی بون خوښی دهرکردوه.
میشگ: میښک.

میعراج: هوئی بهرز بوونه وه،
بهرز بوونه وه.

میعمار: وهستا به ننا.

میفتاح: کلیل.

میگهل: رانی بزن و مهر.
لیره دا مه بهست کومه لی
میینه یه.

مینا: چهرخی گهردوون،
پیاله ی شهراب. شووشه.

مینا، «منی»: شوینیکه له
مه ککه قوربانی سهرپرین و
هه ندی به شی تری حج
له ویدا جی به جی ته کری.

مینبه ر: ته و شوینه ی مزگه وت
که خوتبه خوین تیا ته وهستی
بو خوتبه خویندنه وه.

مینده ف: گوزی هه لاجی که
له ژئی و که وانه که ی ته دهن و

لو که ی پی شی ته که نه وه.
میهر: ته و خوړه ی که هه موو
جیهان بگریته وه، خو شه ویستی.
میهر مه ه: مانگی میهر،
یه کیکه له مانگه کانی سالی
شه مسی، له ئاخری ته یلووله وه
دهس پی ته کا و سهره تای
پایزه.

میهره بان: به به زه یی.

پیټی فوون «ن»

نائی: دوور.

نائیب: جی نشین.

نائیم: نووستوو.

ناب: بی گهرد و خاوین،

سیفه تی شهرابه.

نابه کام: منالی بهر له

پرکردنه وه ی نو مانگ و نو

رؤژه که ی له دایک بووبی.

ناتوی: ناته وی.

ناجی: حوشتی تیژره و که

سواربووه که ی به سه لامه تی
ئه گه یه نیته جی.

ناچیتته وه: ناسرریتته وه.

نادان: نه زان و نه فام.

نادیده: له بهرچاو نه بوو.
نه بینراو.

نار: ئاگر، هه نار.

ناروهر: ئه و ئافرته تی
مه مکه کانی وهك هه ناریان
لی هاتی.

ناروی: سهوز نابی، تهر
نابیتته وه، ئه بلهق نابی.

ناره بهر: ئه وهی به ره که ی
هه نار بی.

ناره وهن: دره ختیکی بهرز و
گه وره ی لق و پوپ چری
گه لا ورده، له حه وشی زوریک
له ته کیه و خانه قا کانا هه یه بو
سیبه ر، بهری نییه.

نازم: هونه ره وه.

نازیر: چاو، سه ره پهرشتی که ر.

ناس: خه لك.

ناسوفته: نه سمر او.

ناسیخ: هه لوه شیینه ره وه، ئه و

ئایه ته ی قورئان که حوکمی

ئایه تیکی تر له ناوا هه لگری.

ناسییه، «ناصیه»: ناوچاوان.

ناعارف: نه فام و نه زان.

ناف: مووی بوون خوش، ناوک.

نافه: موشکی بوون خوشی بن

ناوکی ئاسک.

نال: تاله باریکه کانی ناو

قه له می قامیش.

ناله: هاوار.

نالیکی: ناله یه کی.

نامه سیان: نامه ی کرداریان

له رۆژی قیامه تدا ره شه،

تاوانبارن.

نانوینی: ناخه وینی.

نانی نانی: ئه وهی به

ته ماع نانه بهر هه لخه له تی.

ناودان: پلووسکی باراناو.

ناھید: ئەستېرەى زوھرە كە
پېيشى ئەلېن زوھرەى رەققاس
و زۆرېش گەش و رۆشنە.
ناى: شمشال.
نخوونى: سەرەونخوون كراوہ.
نزانم: نازانم.
نشېنگە: جىگای تيا دانېشتن.
نم: فرمېسك.
«نم الورد»: ئاونگى سەر
پەرەى گول.
نمە دپۆش: ئەوہى فەرەنجى
لەبەر بكا. كىنايە يە لە
بنیادەمى دەروېش مەشرەب.
نمەك: خوى.
نمەك پاش: ئەوہى خويى پيا
وہ شېئرابى. كىنايە يە لە خوۆش
و بە تام.
نمە كىن: خويىاوى، سوپىر.
كىنايە يە لە خوۆش و بە تام.
نوجووم: ئەستېرە كان. جەمەى
نەجمە.

نۆ چەرخ: حەوت ئاسمانە كە
و مانگ و رۆژ.
نوسح، «نُصَح»: ئامۆژگارى.
نوورە: ئاھەك و زرنېخى
تېكەلى يەك كراو.
نۆش: ئەوہى خواردنەوہى
خوۆش و بى گرى بى.
نوشوور: رۆژى قىامەت كە
ھەموو زىندووان ئەمرن.
نوقتە: خال.
نوقەبا، «نُقَبَاء»: جەمەى نەقىبە،
پلەيە كە لەو پلانەى ئەھلى
تەسەووفى پى ئەگەن.
نوقتە، «نُقَط»: جەمەى
نوقتە يە واتە نوختە.
نوكتە: قسە يا بابەتى خوۆش.
نوكتەسەنجى: وتنى شتى ورد
و قسەى پرمەعنا.
نومايان: ئاشكرا و ديارى.
نوئىژى شىوان: نوئىژى ئىوارە.
نەباتات: گژوگيا.

نه بی: پیغه مبه ر.

نه ججاشی: نازناوی پادشاهانی

ئه وسای حه به شه بووه.

نه جد: ولاتی نه جد که

مه جنوونی له یلا سه رگه ردان

بوو بوو به شاخه کانیا

هه لئه گه را.

نه جم: ئه ستیره. گیای کورتی

بی لاسک.

نه حر: لای سه رووی سنگ،

سه رپرین، حه یوانی سه رپراوی

رؤژی جه ژنی قوربان.

نه حل: هه نگ.

نه حو: زانستی چۆنیه تی سه ر

و ژیرکردن بو وشه له زمانی

عه ره بدا، وهك، پرووتی کردن.

نه حیف: له ر.

نه خچیر: راو. نیچیر.

نه خل: دار خورما. کینایه شه

له بالابه رزی.

نه خیل: دار خورما.

نه دامه ت: په شیمانی.

نه دب: گریان و هاوار و پورپو.

نه دهم: په شیمانی.

نه ر: نیر.

نه رگس نیگه ه: ئه وهی به

چاویکی وهك نه رگس

مه سته وه پروانی.

نه زاره ت: وه زیری.

نه زا که ت: ناسکی.

نه زغ: دامالین.

نه زم، «نظم»: هۆنینه وه. ریک

دانراو. شیعر.

نه زهر: ته ماشا.

نه زه رباز: چاوکراوه. عاده ت

وايه باز به رله وهی به ری دهن

به دواي نیچیرا چاوی

ئه به ستن و له کاتی به ردانیا

چاوی ئه که نه وه.

نه زه رگا: له کورده واریدا به و

شوینانه ئه لین که چا کانی خوا

تاویک تیا دانیشتون یا

پرووی به ره که تیان تی کردوو
و پاش ئه وه خه لک کردوو یانه
به زیاره تگا.

نه زهرگه: دوورنما.

نه زهر، «نَظَر»: سه یر کردن،

چاو یا خود ته نها سه یر کردن

که مهرج نییه بگاته پاده ی

بینین، چونکه گه لی جار

بنیاده م سه یری شت ئه کا،

به لام ناییینی.

نه زهه تگه ه: شوینی پابواردن

و سه یران.

نه زیر: توقینه ر. سیفه تیکه بو

هه موو پیغه مبه ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

نه سب: سه ر « َ »،

راست کردنه وه.

نه سته رهن: گولیککی

بوَن خوْشه، سوور و سپی

هه یه، به هه ر لقیکیه وه چه ند

گول ئه پروی، دره خته که ی

درکاوییه، وه ک گوله باخی لای

خومان وایه.

نه سته ق: ریك و پیک.

نه سج: نه سیج، ته نراو.

نه سر: بلاو، په خشان.

نه سمابی: نه سمرابی، کون

نه کرابی.

نه سیم: شنه با. سروه ی

ناسکی با.

نه شئو نوما: پیگه یشتن.

نه شئه: حاله تیکی نیمچه

بی ئاگایی و نیمچه

سه رخوشییه.

نه شر: بلاو کردنه وه.

نه شری به عسه ت، «بَعَثَتْ»:

بلاو کردنه وه ی هه والی ناردنی

پیغه مبه ر لای خواوه بو

که یاندنی نامه ی خوا به خه لک.

نه شگوفته: نه پشکووتوو.

نه عت: پیا هه لدان.

نه عش: تهرم، تابووت، مردوو

له ناو داره مه یتا.

نه عله یین: جووته نه عل،
جووته که وش.

نه غمه: ئاواز. ئاوازی بولبول،
چه هچه هه ی بولبول و په له وه ره
دهنگ خو شه کانی تر، له و
مه عنایه وه خوازراوه بو
مه عنای «زړه».

نه فح: فوو کردن.

نه فخی سوور، «صُور»:

فوو کردن به که ره نادا له و دنیا
بو زیندوو کردنه وه ی مردووان
و بردنیان بو لی پرسینه وه.

نه فس: گیان، بنیاده م.

نه فسی ئه ماره: دهروونی

فه رمان دهر به خراپه کردن.

نه فه س: دهم و دوو. هه ناسه،

ژیان.

نه فه سیکی: هه ناسه یه کی.

نه فی: نه بوون.

نه فیس: چه سوود، گرانبه ها.

نه قد: نه خت، پاره.

نه قدی ره و اج: پاره ی به بره و
و مامه له پی کراو.

نه قدی عه یار: نه ختی
بی گه رد.

نه قشبه ند: نه خشی
چه سپ کراو و دا کو تراو.

نه قشبه ندی: په پره وی

ته ریفه تی سو فیا نه ی

نه قشبه ندی.

نه قشین: نه خشین، نه خشاوی.

نه کس: کزی، سه ره و قنگ

کردنه وه ی شتیک.

نه کیر: یه کی که له و دوو

فریشته یه ی له قه برا دیته

سه ر بنیاده می گونا هبار بو

پرسیار لی کردنی.

نه کیره: له نه حودا ئه وه ی

که سی یا شتیکی ناد یاری

بگه یه نی، نه ناسراو.

نه مه ت، «نَمَط»: شیوه.

نه و: نوی.

نه‌وا: ئاواز.

نه‌واچين: جهمعی

«نه‌واچی» یه، واته: رۆزی خوا

و ده‌رۆزه‌که‌ر، یاخود

گۆرانى بیژ «خاوه‌ن نه‌وا،

خاوه‌ن ئاواز».

نه‌واله: بابۆله.

نه‌وبه: نۆبه، جار.

نه‌وبه‌ر: تازه‌به‌ر گرتوو.

نه‌وحوسن: تازه‌جوان.

نه‌ورپه‌سته: تازه‌پینگه‌یشتوو.

نه‌وشکۆفه: تازه‌گۆل کردوو.

نه‌وشگوفته‌وه‌رد: گۆلى تازه

پشکووتوو.

نه‌ومیدی: نائومیدی.

نه‌ونی‌هال: نه‌ونه‌مام، نه‌مامی

تازه‌هه‌لچوو.

نه‌هار: رۆژ.

نه‌هر: جوگا.

نه‌هره‌ین: جووته‌جوگا.

نه‌ی: قامیش، شمشال.

نه‌یره‌نگ: فـر و فیـل و

جادووگه‌ری.

نه‌یستان: قامیشه‌لان.

نه‌ی سه‌وار: سواری قامیش،

کینایه‌یه‌له‌مندالان که‌بو

یاری سواری قامیش ده‌بن

که‌چی هه‌ر پیاده‌ن.

نه‌ی شه‌که‌ر: قامیشی شه‌کر.

نه‌یلۆفه‌ری: ره‌نگی وه‌ک

ره‌نگی گۆله‌نه‌یلۆفه‌ر شین؛

نه‌یلۆفه‌ر گۆلیکه‌له‌ئاوا

ئه‌روى، له‌گه‌ل خۆرکه‌وتندا

سه‌ر ده‌رئه‌هینی و له‌گه‌ل

ئاوابونیا نه‌چیتته‌وه‌ناو ئاوه‌که.

نه‌ییری ئه‌عزه‌م (النیرالاعظم):

پرووناکی مه‌زن، خۆر.

نی: نیت.

نی‌رگه‌ل: کۆمه‌لی نی‌ر.

نی‌سار: به‌خشش، شاباش.

نی‌سوان: ژنان.

نی‌شان: به‌نیشانه‌نانه‌وه.

نیشانہ: نیشانہ.

نیعمہ م، «نِعْمٌ»: جمع معی «نِعْمَةٌ» ہ

واتہ نیعمہ ت.

نیکاح: مارہ پرین.

نیکس: شکاندنہ وہی شتیک

بہ جوړیک سہری بکہ ویتتہ وہ

خوارہ وہ.

نیکی: چاکہ.

نیگا: بہ لا پروانین.

نیگار: نہ خش و وینہ.

ٹافرہ تی وہک وینہ جوان، یار.

نیگارش: نووسین و نہ خش کردن.

نیگارین: وینہ لہ سہر کراو.

نیگاھ: تہ ماشا.

نیگاھی دیدہ: بہ لاچاو

تہ ماشا کردن.

نیگہ ہ: لا کردنہ وہ.

نیگہ ہبان: ٹاگاداری کہر،

پاسہ وان.

نیگہ ہدار: ٹاگاداری کہر.

نیل: شین، پروو باریکہ لہ میسر.

نیلیی فہ لہک: ٹاسمانی شین.

نیم نیگاھ: لاچاو.

نیمہ: نیوہ.

نیمہ پرہ: نیوہ پرؤ.

نیوہ نہ فہس: نیوہ گیان.

نیہال: نہ مام.

نییہت: نیاز. نیازی پوژوو

گرتن.

نییہ تی: نیازی.

پیتی واو «و»

وا: کراوہ.

وابہ ستہ: پیوہ بہ ستراو و

پہ یوہندی دار.

وا خوان: خوانی پراخراو و

پازاوہ.

وادی: شیو.

وادیی ٹہیمہن: شیوی لای

پراست، ٹہ و شیوہی کہ نووری

خوای بو حہ زرہ تی مووسا تیا

دہرکہ وت لہ کیوی توور و

بانگی تیا لی کرا.

واسیته ی ئیمکان: هو ی بوون.

واقیعن، «واقعا»: راسته که ی.

واقیف: ئاگادار.

والا: جوان، پایه بهرز.

«وانفسی»: هاوار بو خوم.

واوه ی: سووک کراوه ی

«واوهیل»، ه، واته: به دبه خت

خوم!

واوهیل: هاوار.

وجوود: بوون، زات. گیان،

له ش.

ورد: بچووک، یاخود وورد

گول.

وژد: گول. وورد، زهوی

هه لگیپراوه ی ئاماده کراو بو

جووت کردن و توو تیا چاندن.

وسمه: گیایه که وشکی نه که ن

و نه یکوتن و ژنان نه یگر نه وه و

نه یگر نه سهریان بو

پرش کردنی سر و زولف و

برویان.

وشکه سو فی: نه وجوره

سو فییانه ی که مه سه له ی

ئایینیان به شیوه یه کی زور

وشک گرتووه و له ئاستی

ساده ترین رابواردنی حه لالدا

چاوپوشی پیشان ناده ن.

وشکه مه له: مه له له شوینی

بی ئاوا.

ولاتان: سووک کراوه ی

«ولاتان»، ه، یاخود ولاتانی

جه معی «ولات» ه.

وه جاهه ت: شوین و پایه.

وه جه: روو. هو.

وه حده ت ئاشنا: نه وه ی

له گه ل بیری خوا به یه ک

زانیندا ئاشنایی هه یه.

وه حشی: دووره پهریز و

که نار ه گیر. کیوی.

وه حشی غه زال: ئاسکی کیوی.

وه ره ق: کاغه ز. گه لا.

وهیسی مایدہشتیشی پی
 ئەلین، یه کیکه له تایعین.
 وهیشووم: وهیشوومه. نه گبه تی.
 ویرانی: ویرانه یهك.
 ویقار: قورسی و سهنگینی.
 ویلایهت: ئاوه دانی.
 ویلداش: برادر.
 ویلدان: جه معی وه له ده واته
 کور.

پیتی هھی (هه)

هات و نه هات: هاتنه وه و
 نه هاتنه وه. بهخت بو هاتن و
 بهخت بو نه هاتن. مان و
 مردن.
 هادی: ریگا پیشان دهر.
 هارووت و مارووت: دوو
 فریشته بوون، ناو و باسیان له
 قورئانیشدا هاتووه، خه لکیان
 فیری سیحر کردووه، پاشان
 خوا غه زه بی لی گرتوون له

وه رهقی دیده: ئەو کاغه زه ی
 ئەدری به سه ر ده م وچاودا بو
 شاردنه وه ی، دیوجامه.
 وه زع، «وضع»: بار.
 وه زعی حه مل، «وضع الحمل»:
 لی جیا بوونه وه ی سک، منال
 بوون.
 وه سواسه: وه سه وه سه،
 خوتووره ی دل.
 وه سهت، «وَسَط»: ناوه پراست.
 وه سیله: هوی خو
 نزیک کردنه وه له خه لك.
 وه فا: به وه فا.
 وه فای عه هد: گفتم به
 جی هینان.
 وه قوود: سووته مه نی.
 وه کاشه: وهك ئاشه.
 وه لوه له: هاوار و فوغان.
 وه لی: به لام.
 وه ی: وای، وه های. به لا.
 وه یس: ئووه یسی قه ره نی، که

بیریکا له «بابل» سهره و خوار
هه لیواسیون و تا رۆژی
قیامت هه روا ئه مینه وه و
هه میشه تینوویانه، به لام
هه رچی ئه کهن ده میان ناگاته
ئاوی بنی بیره که.

هازیم، «هاذیم»: تیژ بر.

هازیمی له ززات: مهرگ.

هالیك: فه وتا و.

هاموون: دهشت و بیابان.

هاوین: هاویشتن.

هاوییه: دۆزهخ، توونی قوول.

﴿هَلْ مِنْ مَزِيدٍ؟﴾: هی تریش

هه یه؟. رسته یه که خوا به دهم

ئاگری جه هه نمه وه ئه یگپر یتته وه،

که هه رچه ند خه لکی تی

فری بدری هه ر تیر نابی و

چاوی له هی تریشه بوی بینن.

هودهود: په پووه سلیمان.

هوردوو: له شکر.

هوزار: بولبول، یا خود هه زار.

هوما: بالنده یه کی پیروژه
ئه لین به سهر هه رکه سیکه وه
بنیشیتته وه و سیبه ری به سهر دا
بکا، ئه بی به پادشا.

هووه یدا: ئاشکرا.

هه: هو.

هه تک: ئا پرو و بردن.

هه رده مه: هه رکاتی.

هه رزه: ئه وه ی باش په روه رده ی

دانه درابی.

هه رزه گو: ئه وه ی قسه ی هیچ

و پووج بکا.

هه رزه مهره س: ئه و تانجییه ی

به ره حه تی نه دریتته به ر بو

را و.

هه رزه نویس: ئه وه ی شتی پر

و پووج ئه نووسی.

هه رگا: هه رکاتی.

هه رۆ: برۆ.

هه ره سی کیو: به فری زۆر که

له ده مه و به هارا بنه که ی

هه م: ديسان، خه م.
 هه ماغووش: هه م ئاغوش،
 هاوباووش.
 هه مدهم: هاوده م، هاورپي.
 هه م پرهنگ: هاورپهنگ.
 هه م پريكاب: هاوركييف،
 هاوتاوزهنگي.
 هه مسهر: هاوسهر.
 هه م عه نان: هاوجلله و.
 هه م فهر د: هاوسهر و هاوده رد.
 هه م قه ده م: هاوپي، هاورپي.
 هه م گهر دش: هاورپي.
 هه م م: «هم» : خه م.
 هه م ميزاج: هاوسروشت.
 هه وا: خووشه ويستي، ئاسمان.
 فوو، هه واي عه شق. ئاره زوو،
 با. نه فس.
 هه وار: نشينگه ي هاوين و
 زستاني كوچه رييه كان.
 هه ودا: تالي ريسماني
 ئاوريشم. تالي موو.

ئه توپته وه و له جيبي خوئي
 ئه جوولئي و له لاپاله كانه وه ليژ
 ئه بيتته وه بو ناو چه م و دوول و
 دار و به رديكي زوريش
 له گهل خوئي ديني و وا ئه بي
 ئاوايي و باخ و باخاتي
 به رته كه وي و يراني ئه كا و
 بنياده مي دپته رپي راي ئه مالي
 و ئه يكوژي.
 هه زل: گالته وگه پ.
 هه سته: بوون.
 هه سته بار: ئه وه ي بووني بار
 بي به سهر شاني كه سيكه وه.
 هه كه: كه، زاراوه يكي
 «گوراني» يه.
 هه لات: راي كرد، هه له ات.
 هه لگرا: داگيرسا، شه وقى
 دايه وه.
 هه له له له: هه له له، قريوه كردن.
 هه ليدابي: په يدابووبي و
 هه لكه وتبي.

هه وراز: به ره وژووره.

هه وری: سرکه یی، جوړه
سه رپوښیکی ناسکی رهش و
سپی ئاوریشمه.

هه ورین: هه ور پیوه بوو.

هه وسار: نه و په ته ی له ملی
ولاخی نه کهن و نه یبه ستنه وه
پی.

هه ول: ترس، شوینیکه له
دوزه خدا.

هه وهس: ئاره زوو.

هه ی: وشه ی ئاگادار کردنه وه
و ده ربرینی سه رسامیه.

هه یئه ت: دیمهن، عیلمی
ئاسمان شناسی که جاران
فهقی نه یانخویند.

هه یاسه: پشتینیکی گوپکه داره
له زیو دروست نه کری، ژنان
نه یبه ستنه پشت.

هه یبه ت: سام.

هه یوولا: مادده.

هه ی هه ی: وشه ی سه رسامیه.

هیجر: دووری. له یار پران.

هیجره ت: کوچ.

هیجره ت گوزین: ئه وه ی

کوچ کردن له ولاتی خو ی

هه لایویری به سه ر مانه وه

تیایدا.

هیچ نه ویژ: بی دهنگ و

گله یی نه که ر.

هیدا یه ت: ری نمونی.

هیژ: توند.

هیژم: دار.

هیژه: حیزه، نامه رد. خیکه ی

رؤن تی کردن.

هیلال: مانگی یه که شه وه.

هیله ک: هیله کی ئارد بیژان که

ئارده ورده که له سو سه که ی

جوی نه کاته وه.

هیندوو: خال، خالی رهش،

به نده ی زهنگی، خه تی رهش

به سه ر کاغه زه وه. هیندی.

پیتی پی "ی"

یا خو: یا خود.

یا خود: سہ راو.

یاری: دؤستایہ تی، یاری

کردن، یارمہ تی دانی.

یاری غار: ہاوری

ئہ شکہ وت، ئیشارہ تہ بو

حہ زرہ تی ئہ بووبہ کر.

یاسہ مہن: گولیککی بون خو شہ

سپی و زہرد و شینی ہہ یہ.

«یدالله»: دہستی ہیژ و توانای

خوا. ئیشارہ تہ بہ ئایہ تی:

﴿يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ﴾.

یوسف: حہ زرہ تی یوسف

کہ مہ شہوورہ بہ یوسفی

میسر و، لہ بہر جوانی لہ

ئہ دہ بیات و فولکلوری

میلیدا کراوہ بہ نمونہ.

یہ تیم: ہہ تیو.

یہ سار: لای چہ پ.

یہ شم: یہ کیکہ لہ بہردہ

گرانہ ہا کان، ئہ تاشری.

یہ قین: باوہر، ئیمان.

یہ کبارہ: بہ یہ کجاری.

یہ کدانہ: تاقانہ و تہنہا، وک

یہ کتا.

یہ کدی: یہ کتر.

یہ ککہ تاز: بہ تہنہا غارکہر،

واتہ: لہ ہہ موان پیش کہ وتوو.

یہ لدا: وشہ یہ کی سہ ریانیبہ

واتہ لہ دایک بوون، دریژترین

شہوی سائلہ کہ دوا شہوی دوا

مانگی پاییزہ. بوہ وا ناو نراوہ

چونکہ حہ زرہ تی عیسا لہ و

شہوہ دا لہ دایک بووہ.

یہ م «یم»: دہریا.

یہ مین: لای راست.

یہ نبوع: کانی.

یہ وم: پوژ.

بازگرنه وهی کوردستان

Kurdistan Publication

ئیران - سنه - پاسازی عیزه تی
تله فوون: ۹۸ ۸۷۱ ۲۲۶ ۵۳ ۸۲